

Etape intermediare în fabricarea clișeelelor emisiunii Paris

pagina 8 ✓

Acte de procedură juridică

pagina 2 ✓

Cărți poștale 1878, 5 Bani albastru pe carton roz

pagina 9 ✓

Mecanotelia în perioada experimentală-neoficială

pagina 10-11 ✓

Sticla, între mărgică și fibra optică (VII)

pagina 12-15 ✓

Perenitatea românească în filatelie (V)

pagina 18-21 ✓

Asociația Filateliștilor din România și statutele sale

pagina 28-31 ✓

Să învățăm filatelie

Antarctica (I)

pagina 32-35 ✓

Top descoperiri românești (IX)

pagina 36-38 ✓

Pierre de Coubertin (1863-1937)

pagina 40-42 ✓

Galeria celebrităților botoșănene (XII)

pagina 44-45 ✓

Cluburile filatelice postdecembriste (III)

pagina 46-47 ✓

Întreg poștal model ACTE DE PROCEDURĂ, 1940
Colecția Emanoil Săvoiu

inEDITORIAL

In nomine Patris...

Cu niște ani în urmă am descoperit noua minune al *World Wide Web*: *blog*-ul (cuvânt provenit de la expresia engleză *web log* = jurnal pe Internet). După ce m-am lămurit ce înseamnă și cum funcționează am deschis un *jurnal filatelic*.

Atunci, în vara lui 2007, o serie de filateliști, conservatori nu doar în domeniul filateliei, dar și în ale tehnologiei informației, mă priveau ca pe un puști *găozar* care stă cu flaconul de cola și cu mormanul de chiștoace de țigări ieftine pe birou și butonează nopți în șir. Cei mai mulți nu s-au sfiit să mă apostrofeze, declarând că e o prostie să scrii pe Internet. Unii, mai derutați în viață, nici nu știau ce presupune un jurnal pe Internet și vorbeau despre mine și *blog*-ul meu ca despre niște monștri.

Acum, în toamna lui 2012, con-

László KÁLLAI

stat că o parte dintre cei care în urmă cu cinci ani mă tratau ca pe un ciudat au deschis *blog*-uri. Unii scriu în exclusivitate despre filatelie - și o fac bine -, alții își fac publice opiniile politice. Nu contează ce se publică în acele jurnale online, important este că au avansat. Și acest lucru este spre binele filateliei românești, și spre liniștea sufletelor autorilor.

Mai bine târziu decât niciodată!
P.S. 1 - Din păcate mai sunt filateliști care nici de licitații online nu știu nimic.

P.S. 2 - Această revistă s-a născut ca o urmare a blog-ului hulit de analfabeții IT. Și stupoare pe lângă apariția tipărită se regăsește și pe blog-uri, forumuri online și pagini de socializare.

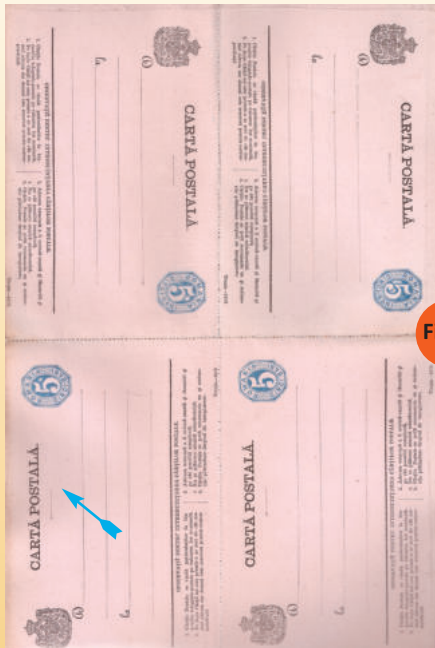

Fig. 1

Fig. 9

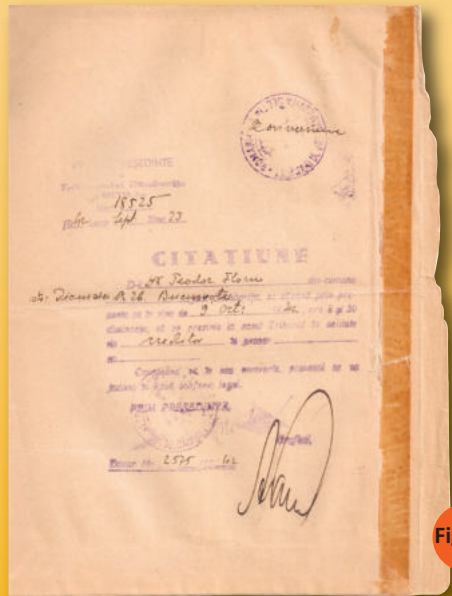
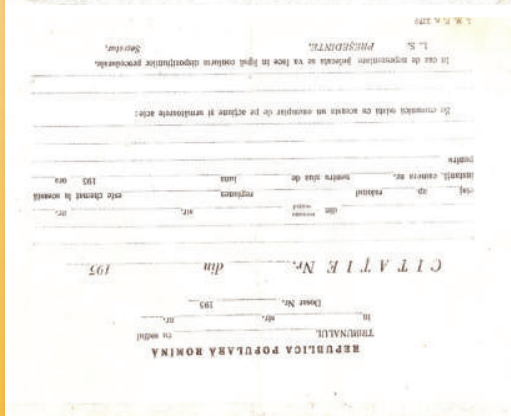

Fig. 2a

1812 - Basarabia - 2012

Dumitru F. DUMITRU

S-au împlinit anul acesta, în luna mai, **200 de ani de la Pacea de la București** (Hanul lui Manuc, 16/28 mai 1812), încheiată în urma războiului ruso-turc, când Imperiul Țarist anexează teritoriul dintre Prut și Nistru. Astfel, jumătate din Principatul Moldovei era anexată Imperiului Rus sub falsa denumire de **Basarabia**, devenind primul teritoriu românesc anexat de acesta (Bucovina de Nord și Ținutul Herța

care cu 200 de ani în urmă s-a semnat **Tratatul de Pace după războiul ruso-turc**. La ambele manifestări Asociația Filateliștilor din București a fost invitată să participe cu expozite te-matice, expunând pe câte un panou: filatelia tradițională - Dumitru F. Dumitru & Ioan Daniliuc; cartofilie - Șerban Drăgușanu; întreguri poștale și ilustrate maxime - Emil Stanciu (Fig. 2).

În cadrul manifestării de la „Hanul lui Manuc” (Fig. 3) s-a de-

cernat o medalie și s-a dezvelit o placă comemorativă prin care se consemnează „...200 de ani de la încheierea Tratatului de pace ruso-turc, semnat la 16/28 mai 1812...” - (Fig. 4).

La cele două acțiuni a participat un numeros public alcătuit din istorici, diplomați, oameni de cultură români, turci și de la Chișinău, lansându-se volumele *Rezistența Basarabiei 1812-2012 și Basarabia 1812-2012. Documente și cercetări* (Fig. 5).

Fig. 1 Fig. 2

Fig. 3 Fig. 5

fiind următoarele, un secol mai târziu). Cedarea de către Imperiul Otoman a acestui teritoriu nu se justifica, deoarece acesta era legat de un acord cu Principatele dunărene (*Capitulațiile*) prin care otomanii se *obligau să păstreze integritatea statelor vasale*.

Comemorând Bicentenarul cedării Basarabiei, *Liga culturală pentru unitatea românilor de pretutindeni și Fundația Europeană „Nicolae Titulescu”* au organizat două manifestări în București: la Fundația „N. Titulescu” (24 mai) - Fig. 1 și la „Hanul lui Manuc” (27 mai), în sala în

Fig. 4

De subliniat că cele trei expozite carto-filatelică s-au bucurat de aprecierea unanimă, fiind solicitate (în copii color) de reprezentantul *Ligii românilor din SUA* spre a fi expuse și peste ocean.

Panourile respective sunt prezentate la sediul Asociației Filatelică din București (AFB) ca expoziție permanentă.

Cu prilejul *Zilei Aerofilateliei Române*, în cadrul unei mini-expoziții organizată de AFB și *Fundația Bartoc* la Mall Plaza Romania (31 august - 2 septembrie 2012) au fost prezentate și panourile privind Basarabia.

Acte de procedură juridică

ing. Gheorghe TUDOR

Acest tip de efecte poștale au fost realizate de Poșta Română la cererea Ministerului de Justiție și al Notariatului de Stat în vederea utilizării în corespondența zilnică a aparatului în subordine.

Deși poartă diferite titluri aceste efecte poștale capătă caracter de întreg poștal întrucât au o marcă fixă încrustată sau aplicată cu valoarea poștală de circulație, având inscripționat în cuprinsul mărcii fixe POȘTA ROMÂNĂ, iar în unele cazuri chiar emblema poștei pe lângă aceea a Ministerului de Justiție.

Imprimatul se compune din două părți, prima cu rubrici pentru persoana citată sau a unor comunicări, iar partea a doua se detașează după completare, ca urmare a îndeplinirii scopului de predare către destinatar și reexpedierea la autoritatea emitentă.

De regulă pe fața imprimatului se află tipărit RECOMANDAT la început, apoi numai litera R.

În perioada 1934-1940 toate aceste efecte poștale au avut imprimat, sub marca fixă încrustată, denumirea întreprinderii unde s-au tipărit respectiv FABRICA DE TIMBRE și numele machetatorului St. CONSTANTINESCU.

Dumitru Biala, Kiriac Dragomir, Silviu Dragomir, László Erős, Petru Mihailov, Emanoil Săvoiu, pe bază de documente și materiale aflate în colecții personale, au publicat lucrări privitoare la acest tip de întreguri poștale¹⁻⁷. În cele ce urmează încercăm să prezentăm sintetic rezultatele acestor studii și cercetări, ilustrate cu materialele aflate în colecția personală și nu numai.

A. ACTE DE PROCEDURĂ (AP)

1934 AP. 1 M.f. Efigia Carol II albastru / hârtie cenușie, 8 LEI.

Format 210 x 160 mm cu două file și patru fețe. Model nr. 1 (loco): cu / fără citație detașabilă.

1935 AP. 2 M.f. Efigia Carol II negru / hârtie alb-cenușiu, 15 LEI.

Format 250 x 178 mm. Model nr. 3 (loco): cu / fără citație detașabilă.

AP. 3 M.f. Efigia Carol II lila / hârtie gălbuie, 25 LEI.

Format 249 x 176 mm. Model nr. 3: cu / fără citație detașabilă.

1939 AP. 4 Supratipar negru pe AP. 2 (Fig. 1), deasupra valorii nominale, lila / hârtie gălbuie, 9+1 pe 25 LEI

1940 AP. 5 Supratipar negru pe AP. 2 (Fig. 2, coperta 1, colecția Emanoil Săvoiu), peste valoarea nominală veche, lila / hârtie gălbuie, 13+1 pe 25 LEI

¹ Dragomir, Kiriac - *Catalogul mărcilor poștale românești '74, partea a III-a G. Citații judiciare*, București 1974, p. 499-501.

² Biala, Dumitru; Dragomir, Silviu ing. - *Actele de procedură - Întreguri poștale necatalogate*, Filatelia, nr. 8/ 1981, p. 7-8 și nr. 9/1981, p. 6-7.

³ Erős, László - *Din nou despre actele de procedură*, Filatelia, nr. 7/1982.

⁴ Săvoiu, Emanoil - *Primele întreguri poștale ale Republicii*, Almanah Filatelic 1984, p. 247.

⁵ Mihailov, Petru - *Întreguri poștale necatalogate, Completări la „Actele de procedură” (I)*, Filatelia, nr. 6(361), XXXV, iunie 1986, p. 6-7.

⁶ Mihailov, Petru - *Întreguri poștale ne-*

catalogate, Completări la „Actele de procedură” (II), Filatelia, nr. 7(362), XXXV, iulie 1986, p. 6.

⁷ Biala, Dumitru; Săvoiu, Emanoil - *Întreguri poștale românești 1948-1952*, Almanah Filatelic '90, p. 149-152.

⁸ Marinescu, Călin - *Tarifele, taxele și gratuitățile poștale în România 1841-2008*, Editura Medro, București, 2008, Vol.1, p. 312-317.

Moto: Sunt prea tânăr ca să fiu bătrân

Fig. 1

Pe verso s-a aplicat cu o ștampilă de cauciuc o citație, în vederea completării cu datele destinatarului (Fig. 2a, coperta 2, colecția Emanoil Săvoiu). Se găsesc exemplare și pe hârtie alb-cenușiu.

1941 AP. 6 M.f. Efigia Mihai I lila / hârtie cărămizie-brun, 14 LEI. Format 233 x 178 mm. Model nr. 3.

1947 AP. 7 M.f. Efigia Mihai I brun / hârtie gălbuie, 47 LEI. Format 252 x 175 mm. Model nr. 2.

1948 AP. 8 Supratipar negru R.P.R. pe AP. 7, lila / hârtie gălbuie, 47 LEI. Conform ordinului MTTc nr. 5 sunt evidențiate următoarele acte de procedură (tarife poștale la data de 1 aprilie 1982)⁸:

1982 AP. 9 M.f. Stema RSR T12 gri, 2 LEI (loco)

AP. 10 M.f. Stema RSR T12 gri, 7,50 LEI (loco)

AP. 11 M.f. Stema RSR T12 gri, 8 LEI (alte localități)

AP. 12 M.f. Stema RSR T13 gri, 7,50 LEI (loco)

AP. 13 M.f. Stema RSR T13 gri, 8 LEI (alte localități)

B. ACTE DE PROCEDURĂ CU CITAȚII (APC)

1935 APC. 1 M.f. Efigia Carol II negru / hârtie crem, 15 LEI. Format 245 x 149 mm. Model nr. 2 (loco): cu / fără citație detașabilă. Catalogul Michel semnalează asemenea acte de procedură și cu formatele: 245 x 179 mm și 245 x 162 mm. ▶▶▶

Fig. 3

APC. 2 M.f. Efigia Carol II lila / hârtie gălbuie, 25 LEI. Format 250 x 178 mm. Model nr. 2.

1938 APC. 3 M.f. Efigia Carol II negru / hârtie alb-cenușiu, 9+1 LEI. Model nr. 2 (loco).

1940 APC. 4 M.f. Efigia Carol II negru / hârtie gălbuie, 10 LEI. Format 251 x 180 mm. Model nr. 2.

APC. 5 (Fig. 3, colecția Emanoil Săvoiu) M.f. Efigia Carol II negru / hârtie gălbuie, 10 LEI. Format 250 x 180 mm. Model nr. 2 (loco).

APC. 6 M.f. Efigia Carol II negru / hârtie gălbuie, 14+1 LEI. Format 241 x 182 mm. Model nr. 2.

APC. 7 M.f. Efigia Carol II negru / hârtie gălbuie, 15 LEI. Format 247 x 179 mm. Model nr. 2 (loco).

1941 APC. 8 M.f. Efigia Mihai I lila / hârtie cărămizie, 20 LEI. Format 232 x 170 mm. Model nr. 2 (loco).

1945 APC. 9 M.f. Efigia Mihai I lila / hârtie gălbuie, 31 LEI. Format 251 x 178 mm. Model nr. 2 (loco).

1946 APC. 10 M.f. Efigia Mihai I lila / hârtie alb-cenușiu, 32 LEI. Format 258 x 178 mm. Model nr. 2 pe spate în stânga jos.

APC. 11 M.f. Efigia Mihai I lila (Fig. 4) / hârtie gălbuie, 36 LEI. Format: 248 x 177 mm, 251 x 181 mm sau 252 x 178 mm. Model nr. 2 în stânga jos. Texte în culoarea mărcii fixe.

Fig. 4

Fig. 5

C. CITAȚII TELEGRAFICE (CT)

1935 CT. 1 M.f. Efigia Carol II roșu / hârtie alb-cenușiu, 75 LEI.

Format 210 x 145 mm. Pliant - texte în negru.

CT. 2 M.f. Efigia Carol II albastru / hârtie alb-cenușiu, 105 LEI (Fig. 5, colecția Emanoil Săvoiu).

Format 210 x 110 mm. Pliant - texte în negru.

D. CITAȚIE (CI)⁹

1935 CI. 1 (Fig. 6) M.f. Efigia Carol II verde închis / hârtie alb-cenușiu, 8 LEI. Format variat: 207 x 148 mm, 207 x 147 mm și 208 x 147 mm cu două file și patru fețe. Model nr. 1 (loco).

CI. 2 M.f. Efigia Carol II verde / hârtie alb satinată, 15 LEI. Format: 209 x 146 mm și 209 x 149 mm. Model nr. 1.

1947 CI. 3 M.f. Efigia Mihai I negru / hârtie alb-cenușiu, 50 LEI. Format: 219 x 153 mm. Model nr. 1.

După proclamarea Republicii Populare Române la data de 30 decembrie 1947 și până la realizarea și punerea în circulație de noi imprimate, s-au folosit cele vechi cu efigia Regelui Carol II (Fig. 7¹⁰) sau a Regelui Mihai I, aplicându-se mărci poștale adezive pentru completarea tarifului poștal în vigoare⁸.

Petru Mihailov face precizarea că în perioada 1950-1952 s-au aplicat mărci poștale adezive pe formulare noi conform convenției nr. 680 P. Pentru perioada 1952-1957 face precizarea că pe imprimate s-au aplicat mărci poștale adezive de 2,35 lei (loco) - Fig. 8¹¹ și 2,55 lei (alte localități).

⁹ Există și citații cu marcă fixă și timbru umed fiscal.

¹⁰ Citația nr. 963/29 ianuarie 1948 a Judecătoria rurală Nicolae Jianu, obliterată cu ștampila de plecare NICOLAE JIANU JUD. BRĂILA 31 IAN 948 și cu ștampila de sosire 2 FEB 48 cu care prilej s-a aplicat timbrul fiscal IOVR 1 LEU. De precizat că emisiunea de mărci poștale VEDERI SUPRATIPAR R.P.R. a fost pusă în circulație în martie 1948, până atunci aflându-se în circulație, din 15 august 1947, emisiunea MIHAI I - VEDERI cu care este francat suplimentar întregul poștal din Fig. 3.

¹¹ Dovada de îndeplinirea procedurii expediată în regim URGENT loco CARAN-SEBEȘ la data 5 IAN 57.

Fig. 6

Fig. 7

1954/59⁵ Cl. 4 M.f. Stema RPR tip 3 negru / hârtie albă poroasă, 2,55 LEI. Format: 142 x 118,5 mm. Fără inscripții sub marca fixă.

Cl. 5 M.f. Stema RPR tip 3 negru / hârtie albastru-verzui, 2,55 LEI. Format: 142 x 118,5 mm. Fără inscripții sub marca fixă.

Cl. 6 M.f. Stema RPR tip 3 negru / hârtie glace pe față, poroasă pe verso de culoare albastru-verzui deschis, 2,55 LEI. Format: 141 x 116 mm. Fără inscripții sub marca fixă.

Cl. 7 M.f. Stema RPR tip 3 negru / hârtie albastru-verzui, 2,55 LEI.

Format triptic 213 x 155 x 156 x 152 mm. Sub marca fixă textul: *Ștampila de zi cu data prezentării.* Stânga jos - IMF C. 2270.

Cl. 8 M.f. Stema RPR tip 3 negru / hârtie albă poroasă, 2,55 LEI (Fig. 9 - triptic, coperta 2, colecția Emănoil Săvoiu).

Aceeași inscripție sub marca fixă ca la Cl. 7.

Cl. 9 M.f. Stema RPR tip 3 negru / hârtie alb-gălbui poroasă, 2,55 LEI. Format: 145 x 107 mm. Fără inscripții sub marca fixă.

Cl. 10 M.f. Stema RPR tip 3 negru / hârtie alb-gălbui poroasă, 2,55 LEI.

Format triptic 211 x 153 x 155 mm. Sub marca fixă textul: *Ștampila de zi cu data prezentării.*

Cl. 11 M.f. Stema RPR tip 3 negru / hârtie alb-gălbui, 2,55 LEI.

Format 218 x 150 mm. Sub marca fixă textul: *Ștampila de zi cu data prezentării actului de procedură.* cu liniatura întreruptă pe mijlocul imprimatului pentru detașarea dovezii, fără date de identificare; în stânga jos atât pe CITAȚIE cât și pe DOVADĂ apar imprimate pentru menținerea RECOMANDAT, inițiala R, Of și nr. (în sistem de fracție).

Cl. 12 M.f. Stema RPR tip 3 negru / hârtie albă poroasă, 2,55 LEI

Sub marca fixă textul: *Ștampila de zi cu data prezentării actului de procedură.*

Cl. 13 M.f. Stema RPR tip 3 negru / hârtie albastră, 2,55 LEI. Fără inscripții sub marca fixă.

1964 Cl. 15 M.f. Stema RPR tip 3 negru / hârtie alb-gălbui poroasă, 2,55 LEI.

Format 214 x 300 mm (se împăturește în două). Date de identificare: I.P.F.T. c-da 954 - B.T. I. 1964 - 500.000 ex. N.I. C. 33.

Cl. 16 M.f. Stema RPR tip 3 negru / hârtie alb-gălbui poroasă, 2,55 LEI.

Format: 214 x 150 mm, 213 x 145 mm. Date de identificare: I.P.F.T. c-da 354 - B.T. IV. 1964 - 500.000 ex. N.I. C.33.

Cl. 17 M.f. Stema RPR tip 3 negru / hârtie alb-gălbui poroasă, 2,55 LEI.

Format: 214 x 150 mm. Date de identificare: I.P.F.T. c-da 625 - B.T. VIII. 1964 - 450.000 ex. N.I. C. 33.

Cl. 18 M.f. Stema RPR tip 3 negru / hârtie albă, 2,55 LEI.

Date de identificare: I.P.F.T. c-da 1027 - B.T. XII. 1964 - 300.000 ex. N.I. Cod 33.

1965 Cl. 19 M.f. Stema RPR tip 3 negru / hârtie alb-gălbui poroasă, 2,55 LEI.

Format 211 x 150 mm. Date de identificare: I.P.F.T. c-da 251 - B.T. III. 1965 - 300.000 ex. N.I. Cod 99.

Cl. 20 M.f. Stema RPR tip 9 negru / hârtie alb-cenușiu, 2,55 LEI.

Date de identificare: I.P.F.T. c-da 1135 - B.T. XII. 1965 - 500.000 ex. N.I. 17 Cod 99.

Cl. 21 M.f. Stema RSR tip 9 negru / hârtie alb-cenușiu, 2,55 LEI.

Format: 206 x 105 mm. Date de identificare: I.P.F.T. c-da 1045 - B.T. XII. 1965 - 150.000 ex. N.I. 17 Cod 99.

1966 Cl. 22 M.f. Stema RSR tip 9 negru / hârtie alb-gălbui, 2,55 LEI.

Format 209 x 153 mm. Date de identificare (pe verso): I.P.F.T. cd. 387 - B.T. III. 1966 - 700.000 ex. N.I. 17 Cod 50/66. Are o casetă pentru Of. Poștal (89 x 7 mm)

Cl. 23 M.f. Stema RSR tip 10 negru / hârtie alb-cenușiu, 2,55 LEI.

Format 214 x 149 mm. Date de identificare (pe verso în dreapta): I.P.F.T. cd. 1137 - B.T. IX. 1966 - 138.500 ex. N.I. 17 cod 50/66.

Această emisiune a fost tipărită în mai multe nuanțe de culoare a hârtiei și a grosimii, cu formatul mărcii fixe și al imprimatului diferențiat:

- hârtie alb-cenușiu subțire, format 214 x 153 mm și marcă fixă de 18 x 24 mm;

- hârtie albă tip carton, format 208 x 153 mm și marcă fixă de 17,5 x 24 mm.

Cl. 24 M.f. Stema RSR tip 10 negru / hârtie alb-cenușiu, 2,55 LEI.

Format 214 x 151 mm. Date de identificare (pe verso în dreapta în poziție verticală): I.P.F.T. cd. 1243 - B.T. X. 1966 - 334.800 ex. N.I. 17 cod 225/66.

Emisiunea în format 213 x 153 mm a fost tipărită și pe hârtie alb-cenușiu subțire lăcuoasă.

Cl. 25 M.f. Stema RSR tip 10 negru / hârtie alb-gălbui, 2,55 LEI.

Format 211,5 x 150,5 mm. Date de identificare (pe verso în dreapta în poziție verticală): ▶▶▶

I.P.F.T. cd. 1306 - B.T. XII. 1966 - 165.200 ex. N.I. 17 cod 225/66.

Cl. 26 M.f. Stema RSR tip 10 negru / hârtie alb-cenușiu, 2,55 LEI.

Cu un fond linear al mărcii fixe și desenul realizat printr-o grafică foarte fină, față de emisiunile precedente. Are o casetă pentru Of. Poștal (90 x 11 mm).

Cl. 27 M.f. Stema RSR tip 10 negru / hârtie alb-gălbui, 2,55 LEI.

Format 211 x 150 mm. Date de identificare: I.P.F.T. cd. 3029 - 500.000 ex. N.I. 142/66 cod 145/67.

1967 Cl. 28 M.f. Stema RSR tip 10 negru / hârtie albă poroasă, 2,55 LEI.

Format 214 x 153 mm. Date de identificare: I.P.F.T. cd. 3033 - Cod 145/67.

Cl. 29 M.f. Stema RSR tip 10 negru / hârtie alb-gălbui poroasă, 2,55 LEI.

Format 212 x 154 mm. Date de identificare: I.P.F.T. cd. 3075 N.I. 142/67 Cod 366/67.

1969-1994 Cl. 30 (Fig. 10)

Din 1969 nu se mai folosesc formulare *Acte de procedură juridică* cu marcă fixă imprimată. Formularele sunt tipizate cu loc rezervat pentru aplicarea de mărci poștale adezive conform tarifelor poștale în vigoare ⁸.

E. EXTRASE DE SENTINȚE PENALE (ESP)

1954-1959 ESP. 1 M.f. Stema RPR tip 4 negru / hârtie albastru-verzui, 2,55 LEI.

Format 214 x 158 mm. Sub marca fixă textul: *Stampila de zi cu data prezentării.*

ESP. 2 M.f. Stema RPR tip 4 negru / hârtie albastră, 2,55 LEI.

Format 214 x 145 mm. Sub marca fixă textul: *Stampila de zi cu data prezentării.*

ESP. 3 M.f. Stema RPR tip 4 negru / hârtie alb-gălbui poroasă, 2,55 LEI.

1960-1963 ESP. 4 M.f. Stema RPR tip 4 negru / hârtie albastră, 2,55 LEI.

Format 209 x 148 mm. Același text sub marca fixă.

ESP. 5 M.f. Stema RPR tip 4 negru / hârtie alb-gălbui poroasă, 2,55 LEI (Fig. 11, colecția Emanoil Săvoiu).

Format 211 x 148,5 mm. Același text sub marca fixă.

1964 ESP. 6 M.f. Stema RPR tip 4 negru / hârtie alb-gălbui poroasă, 2,55 LEI.

Format 210 x 148,5 mm. Date de identificare: I.P.F.T. C-da 986 - B.T. I. 1964 - 100.000 ex. N.I. 17 C. 36.

ESP. 7 M.f. Stema RPR tip 4 negru / hârtie alb-gălbui poroasă, 2,55 LEI.

Format 210 x 155 mm. Date de identificare: I.P.F.T. C-da 621 - B.T. VII. 1964 - 500.000 ex. N.I. 17 C. 30.

1965 ESP. 8 M.f. Stema RPR tip 4 negru / hârtie alb-gălbui poroasă, 2,55 LEI.

Format 213 x 155 mm. Date de identificare: I.P.F.T. C-da 321 - B.T. IV. 1965 - 100.000 ex. N.I. 17 Cod 98.

1966 ESP. 9 M.f. Stema RSR tip 10 negru / hârtie alb-gălbui, 2,55 LEI.

Fig. 10

Fig. 11

Format 209 x 155 mm. Date de identificare: I.P.F.T. cd 1160 - B.T. I. 1966 - 250.000 ex. N.I. 17 Cod 98.

ESP. 10 M.f. Stema RSR tip 10 negru / hârtie albă, 2,55 LEI.

Format 204 x 153 mm. Aceleași date de identificare ca la ESP. 9. Detașarea anexei se face pe mijlocul imprimatului, marcat printr-o liniatură întreruptă.

1967 ESP. 11 M.f. Stema RSR tip 4 negru / hârtie alb-cenușiu, 2,55 LEI.

Format 210 x 155 mm. Date de identificare: I.P.F.T. c-da 3029 - 100.000 ex. N.I. 142/66 Cod 147/67.

ESP. 12 M.f. Stema RSR tip 4 negru / hârtie alb-gălbui, 2,55 LEI. Format 211 x 148,5 mm. Date de identificare: I.P.F.T. cd. 318 - B.T. III. 1967 - 250.000 ex. N.I. 142/66 Cod 28/67.

1968 ESP. 13 M.f. Stema RSR tip 4 negru / hârtie alb-gălbui, 2,55 LEI.

Format 210 x 149 mm. Date de identificare: I.P.F.T. 3006 - Cod 215/68.

F. CITAȚII PENTRU NOTARIATUL DE STAT (CNS)

Acest gen de întreg poștal a fost folosit pentru citarea moștenitorilor în cazuri succesoriale.

1959 CNS. 1 M.f. Stema RPR tip 4 negru / hârtie albastru-verzui, 2,55 LEI.

Format 142 x 118 mm.

1960-1964 CNS. 2 M.f. Stema RPR tip 4 negru / hârtie albastră, glace pe față, poroașă pe spate, 2,55 LEI (Fig. 12, colecția Emanoil Săvoiu).

Format 143,5 x 108 mm. Sub marca fixă textul: *Stampila de zi cu data prezentării.*

CNS. 3 M.f. Stema RPR tip 4 negru / hârtie alb-gălbui poroașă, 2,55 LEI. Sub marca fixă textul: *Stampila de zi cu data prezentării.*

1966 CNS. 4 M.f. Stema RSR tip 4 negru / hârtie albă, 2,55 LEI.

Format 210 x 152,5 mm. Date de identificare: I.P.F.T. cd. 615 - B.T. VI. 1966 - 100.000 ex. N.I. 17 Cod 112/66. Prețul de vânzare nu s-a mai imprimat pe citație.

1967 CNS. 5 M.f. Stema RSR tip 4 negru / hârtie alb-gălbui, 2,55 LEI.

Format 216 x 154 mm. Date de identificare (pe verso în stânga în poziție verticală): I.P.F.T. cd. 3004 - B.T. I. 1967 - 200.000 ex. N.I. 146/66 Cod 29/67.

CNS. 6 M.f. Stema RSR tip 4 negru / hârtie alb-gălbui, 2,55 LEI.

Fig. 12

Fig. 13a

Format 211 x 159 mm. Date de identificare: I.P.F.T. cd. 3018 - B.T. III. 1967 - 225.000 ex. N.I. 142/66 Cod 29/67.

CNS. 7 M.f. Stema RSR tip 4 negru / hârtie alb-gălbui, 2,55 LEI.

Date de identificare: I.P.F.T. cd. 3029 - B.T. IV. 1967 - 500.000 ex. N.I. 142/66 Cod 145/67.

CNS. 8 Idem, fără B.T. IV. 1967

CNS. 9 M.f. Stema RSR tip 4 negru / hârtie alb-gălbui, 2,55 LEI.

Fig. 13

Fig. 14a

Format 211 x 156 mm. Date de identificare: I.P.F.T. cd. 3033 - Cod 145/67.

CNS. 10 M.f. Stema RSR tip 10 negru / hârtie alb-cenușiu, 2,55 LEI.

Date de identificare: I.P.F.T. cd. 3033 - Cod 146/67.

CNS. 11 M.f. Stema RSR tip 10 negru / hârtie alb-gălbui, 2,55 LEI.

Format 208 x 157,5 mm. Date de identificare: I.P.F.T. cd. 3075 - N.I. 142/67.

1968 CNS. 12 M.f. Stema RSR tip 10 negru / hârtie alb-gălbui, 2,55 LEI. Format 207 x 152 mm. Date de identificare: I.P.F.T. cd. 3005 - Cod 214/68.

CNS. 13 M.f. Stema RSR tip 10 negru / hârtie alb-gălbui, 2,55 LEI. Format 208 x 154 mm. Date de identificare: I.P.F.T. cd. 3040 - Cod 142/68.

Fig. 14

G. PLICURI (PL) 12

Ministerul de Justiție a folosit (prin comandă specială) începând cu anul 1957 plicuri speciale.

1957 PL. 1 M.f. Stema RPR tip 4 roșu-carmin / hârtie albastru, înscricționare în roșu, 1,55 / 1,75 LEI.

Format 174 x 125 mm.

1958 PL. 2 M.f. Stema RPR tip 4, hârtie gri poroașă, RECOMANDAT - roșu, 1,55 / 1,75 LEI (Fig. 13, colecția Emanoil Săvoiu).

Format 161 x 113 mm. În titlu, la antet, REPUELICA (Fig. 13a) în loc de REPUBLICA (Fig. 14a).

¹² Tudor, Gheorghe; Biala, Dumitru C.; Popovici, Mihail; Roth, Paul Mircea - *Catalogul întregurilor poștale românești, vol III (plicuri 1905-1997)*, București, p. 10Pl și următoarele.

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORIALĂ 9 BUCUREȘTI
str. Spital Independenței, nr. 3, sector 4
București

DOSARUL NR. 990320009

T.P.
POȘTA ROMÂNĂ
Nr. 103/P/006/2009
Valabilitate permanentă
București 1; Ghizeul 4

DATA PREZENTĂRII

COMUNICARE

Către,

CLUBUL FILATELIC "BARICADA", adresa: București, sector 2, Soseaua Stefan cel Mare, nr. 4, bl. 14, sc. B, ap. 47

Recomandata

Nr. 10369

Data sosirii

Localitatea București
Sectorul 2
Cod poștal
Oficiul poștal nr.

Fig. 15

TRIBUNALUL JUDECĂTORIA

Nr. ... din ... 19 ...

**ACTE DE PROCEDURA
CU CITATIE**

CONTINE

D-Sale

Comuna Dreptate Str. Prof. Dr. Gheorghe Ionescu Nr. 2 et. 1

Județul Joco

Prin intermediul Oficiului

EXPRES

RECOMANDAT

Fig. 16

PL. 3 M.f. Stema RPR tip 4, hârtie albastră, RECOMANDAT - roșu, 1,55 / 1,75 LEI.

Format 217 x 152 mm. În titlu, la antet, REPUȚICA în loc de REPUBLICA.

1959 PL. 4 M.f. Stema RPR tip 5, hârtie roz pal, RECOMANDAT - roșu, 1,55 / 1,75 LEI.

Format 172 x 125 mm.

1960 PL. 5 M.f. Stema RPR tip 4, hârtie brun-vărgată, RECOMANDAT - roșu, 1,55 / 1,75 LEI.

Format 209 x 160 mm.

1961 PL. 6 M.f. Stema RPR tip 4, hârtie brun-vărgată, RECOMANDAT - carmin, 1,55 / 1,75 LEI.

Format 161 x 112 mm.

1963 PL. 7 (Fig. 14) M.f. Stema RPR tip 5, albastru / hârtie albă, RECO-

MANDAT, 1,55 / 1,75 LEI.

Format 159 x 113 mm.

1964 PL. 8 M.f. Stema RPR tip 5, hârtie brun-vărgată, RECOMANDAT - carmin, 1,55 / 1,75 LEI.

1966 PL. 9 M.f. Stema RSR tip 12, RECOMANDAT - albastru, 1,55 / 1,75 LEI.

Format 159 x 114 mm. Date de identificare: I.P.F.T. C-da 548 - B.T. IV. 1966 - 300.000 ex.

PL. 10 M.f. Stema RSR tip 12, RECOMANDAT - albastru, 1,55 / 1,75 LEI.

Format 228 x 162 mm. Date de identificare: I.P.F.T. C-da 548 - B.T. IV. 1966 - 100.000 ex.

PL. 11 M.f. Stema RSR tip 12, RECOMANDAT - albastru, 1,55 / 1,75 LEI. Format 227 x 160 mm.

Date de identificare: I.P.F.T. C-da 548 - B.T. IV. 1966.

PL. 12 M.f. Stema RSR tip 12, RECOMANDAT, 1,55 / 1,75 LEI.

Format 161 x 113 mm. Date de identificare: I.P.F.T. C-da 1224 - B.T. X. 1966 - 300.000 ex.

1968 PL. 13 M.f. Stema RSR tip 12, RECOMANDAT - albastru, 1,55 / 1,75 LEI.

Plic format mare. Date de identificare: I.P.F.T. C-da 2043.

PL. 14 M.f. Stema RSR tip 12, RECOMANDAT - albastru, 1,55 / 1,75 LEI.

Plic format normal. Date de identificare: I.P.F.T. C-da 2042.

1969 PL. 15 M.f. Stema RSR tip 12, ultramarin, 1,55 / 1,75 LEI.

Petru Mihailov⁵ a identificat emisiuni de CITAȚII folosite de unele întreprinderi și instituții¹³ ca:

- Întreprinderea de Colectarea și Industrializarea Laptelui Argeș - Comisia pentru soluționarea litigiilor de muncă a folosit, în perioada 1962-1967, astfel de întreguri poștale pentru înștiințări de plată - plată litigioasă. Aceste întreguri poștale, inițial au fost tipărite pe hârtie albă poroasă, iar ulterior pe hârtie de culoare albastră.

- Ocolul Silvic Costești (județul Argeș), care în anul 1957 a folosit astfel de formulare pentru trimiterea încheierilor de aplicarea de sancțiuni persoanelor ce au comis contravenții silvice. Un astfel de imprimat a avut codul 50/66.

În prezent actele de procedură juridică nu mai au caracter de întreg postal, fiind formulare tipizate ce au aplicată mențiunea T.P. (taxă plătită) - Fig. 15.

Actele de procedură au circulat și cu indicația EXPRES (Fig. 16), caz în care li s-a adăugat tariful aferent acestei indicații speciale⁸.

Ing. Gheorghe TUDOR, născut în anul 1928, licențiat al Facultății de mecanică (1956). Autor a multor lucrări, dintre care cele mai importante: *Catalogul întregurilor poștale românești (1873-2002)*, *Mărcile poștale românești (1858-2009)*. Preocupări filatelice: întreguri poștale în legătură cu România.
Contact: calauza14@yahoo.com.

¹³ Instrucțiuni pentru executarea serviciilor de corespondență postală internă, ediția 1973 precizează la art. 72 - Instituțiile sau întreprinderile își tipăresc formulare, de îndeplinirea procedurii cu aprobarea DGPT. Textul actelor de procedură se redactează de expeditor în funcție de scopul urmărit. Aceste instrucțiuni fac parte din prevederile Decretului nr. 197/1955.

Etape intermediare în fabricarea clișeelor emisiunii Paris (I)

ing. Emanoil SĂVOIU

Această etapă se referă la identificarea clișeelor defecte și scoaterea lor din ciclul de producție.

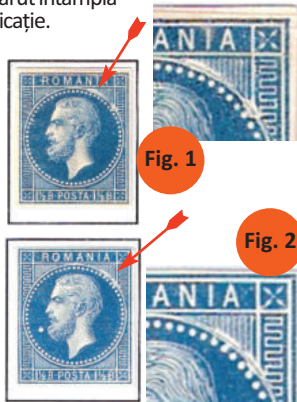
Voi prezenta, în cele ce urmează:

- două probe de 1½ Bani albastru, unul pe hârtie groasă (Fig. 1) și unul pe hârtie subțire (Fig. 2), ambele prezentând defecte în zona cercului efigiei la ora 0-2;
- o pereche de 5 Bani verde pe hârtie crem la care a doua marcă are o pată de culoare la perla a șasea de jos, în loc de un punct de culoare (Fig. 3).

Deoarece aceste defecte apar în zona *semnelor caracteristice* ne întărește părerea că acestea au fost realizate intenționat și nu au apărut întâmplător în procesul de fabricație.

Aceste semne caracteristice s-au putut realiza deoarece se făcea o galvanizare în baia de cupru a clișeelor impriate pe plumb.

Clișeele defecte se scoteau din procesul de producție, în acest fel timbre cu defectele mai sus prezentate negăsindu-se până în prezent.

Étapes intermédiaires dans la fabrication des clichés de l'émission Paris (I)

Cette étape concerne l'identification des clichés défectueux et leur élimination du processus de fabrication.

Je vous présente ci-dessous:

- deux épreuves de 1½ Bani bleu, l'un sur papier épais (Fig. 1) et l'un sur papier fin (Fig. 2), tous les deux avec des défauts au cercle de l'effigie à 0-2 heures;
- une paire de 5 Bani vert sur papier crème où le deuxième timbre-poste a une tache de couleur à la sixième perle de bas, au lieu d'un point de couleur (Fig. 3).

Le fait que ces défauts sont dans la zone *des signes caractéristiques* nous affermit l'opinion qu'ils ont été commis intentionnellement, ces signes, et qu'ils ne sont pas apparus par hasard dans le processus de fabrication.

Il a été possible que ces signes caractéristiques soient ainsi réalisés parce que la galvanisation des clichés imprimés en plomb été faite dans une bain de cuivre.

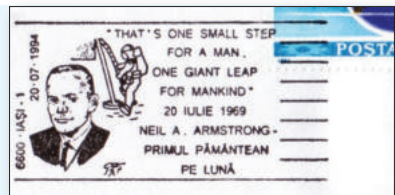
Les clichés défectueux ont été éliminés du processus de fabrication, les timbre-poste avec défauts présentés cidessus n'étant pas découvert jusqu'à présent.

Neil A. Armstrong (1930-2012)

...Un pas uriaș pentru omenire

De câte ori mă întorc seara acasă și văd Luna pe cerul mai mult sau mai puțin senin, gândul mă duce la personalitatea astronautului explorator Neil Armstrong, cel pe care 450 de milioane de pământeni l-au văzut în direct la TV alb-negru pe 20 iulie 1969 punând piciorul pe suprafața astrului mult cântat de poeți. De fiecare dată mă opresc pentru câteva secunde, mă uit la satelitului nostru natural și, apreciind distanța de la Pământ la Lună ca fiind uriașă pentru posibilitățile picioarelor mele, am instinctiv tendința să mă înclin în semn de respect pentru cel care m-a făcut martor la unul din marile momente ale explorării spațiului cosmic. Îmi reiau mersul cu Armstrong în minte și mereu realizez că acest om, având o faimă măcar egală cu a marilor exploratori din stirpea lui Cristofor Columb, a lui Fernando Magellan sau a lui James Cook, a fost un erou caracterizat printr-un înalt profesionalism și printr-o extraordinară modestie. În ziua de 25 august a anului 2012, Neil Armstrong a început acea călătorie fără întoarcere, pe care o facem fiecare dintre noi, mai devreme sau mai târziu. Neil Armstrong a fost mai mult decât un Om, el a fost un Simbol, iar pentru cei din

generația mea a fost - înainte de toate - un Model. Ca să folosesc termenul american pentru demonetizatul cuvânt românesc *omagi*, inventariat acum micul meu *tribut* în onoarea sa în ultimul sfert de secol și constat că este reprezentat de un număr de cinci ștampile ocazionale, tot atâtea plicuri speciale și un articol*. Dacă și cât timp vor rămâne acestea în mica memorie filatelică a colegilor de *hobby* - nu pot să știu. Neil Armstrong se pregătește a reveni în pulberea de stele din care suntem cu toții plămădiți, așa că nu voi zice ceea ce se spune de obicei la dispariția unui om, ci doar un *See you soon, Neil Armstrong!*

Florin PATAPIE - RAICU

* Patapie - Raicu, Florin - *Apollo 11 - 40 de ani de la primul pas pe Lună al unui pământean*, philatelica.ro, l, nr. 3 - august 2009, 32-38.

Cărți poștale 1878, 5 Bani albastru pe carton roz

ing. Emanoil SĂVOIU, engineer

Valoarea de 5 Bani albastru pe carton roz a fost tipărită în coli de 8 bucăți (patru rânduri verticale x două rânduri orizontale, cărțile poștale orizontale fiind în poziția tête-bêche) ¹.

Până în prezent cunoaștem două tipuri de coală, având ca element de comparație dimensiunea liniuței (Fig. 1 - coperta 2, vezi săgeata albastră) de sub textul CARTĂ POSTALĂ.

Tipul I de coală (8 bucăți) ¹, în care dimensiunea liniuței, exprimată în mm, este menționată în Tabelul 1.

Tipul IIa de coală (4 bucăți tête-bêche), fragment colț stânga jos, în care dimensiunea liniuței, exprimată în mm, este menționată în Tabelul 2a.

Tipul IIb de coală (4 bucăți tête-bêche), fragment colț stânga sus, în care dimensiunea liniuței, exprimată în mm, este menționată în Tabelul 2b. De menționat, în ceea ce privește **tipul II**, că jumătatea de coală poate fi considerată ca fiind formată atât din primele cărți poștale de sus sau din ultimele patru cărți poștale de jos. La aceste cărți poștale se cunosc varietăți cu Tiraju fără anul 1878. Deoarece am în colecție o pereche verticală de acest tip, consider că și aceste cărți poștale au fost tipărite în coli de 8 bucăți în care toate cărțile poștale nu aveau anul 1878.

În Tabelul 3 sunt prezentate evaluările în € pentru aceste cărți poștale.

Tabel 1 / Tabel 1

13	11
11	13
13	13
13	13

Tabel 2a / Tabel 2a

11	13
11	11

Tabel 2b / Tabel 2b

13	13
13	13

¹ A 17-a licitație Christoph Gärtner GmbH & Co. KG, 7 - 12 martie 2011 / Christoph Gärtner GmbH & Co. KG - Auction No. 17, March 7th - 12th 2011, philatelica.ro, III, nr. 3(14) - mai-iunie 2011, p. 9

Tabel 3 / Tabel 3

Denumire Item	Neoliterat Mint	Uzat Used
5 Bani albastru carton roz liliachiu / 5 Bani blue on rose card (Tirajul 1878)	6	6
5 Bani albastru carton roz liliachiu (Tiraju) / 5 Bani blue on rose card (Tiraju)	20	20
Perechi verticale (Tiraju 1878) / Vertical pairs (Tiraju 1878)	40	-
Perechi verticale (Tiraju) / Vertical pairs (Tiraju)	200	-
Blocuri de patru tête-bêche (Tiraju 1878) / Block of four tête-bêche (Tiraju 1878)	600	-
Coală de opt bucăți (Tiraju 1878) / Sheet of eight (Tiraju 1878)	4000	-

Revista presei

THE PHILATELIC JOURNALIST, nr. 138, iunie 2012, revistă bilingvă (germană-engleză) a Association International des Journalistes Philatéliques (Asociația Internațională a Ziaristilor Filatelici) - AIJP (www.aijp.org). Din sumar: IPHLA 2012 Mainz welcomes guests from around the world (Wolfgang Maassen); The Royal Philatelic Society London part of initiative with leading philatelic libraries; WADP, WNS and illegal postal stamps: balance sheet ten years

later (Victor Manta); IOC: Demanding too much? (Wolfgang Maassen); International philatelic exhibitions: Inflation in fees - not only for literary exhibitions! (Wolfgang Maassen); New website online! (Claudia Maassen); Printed books versus E-Books (Nina Hoff); Digitizing archives, another follow up (Rainer Fuchs); Cristian Andrei Scăiceanu: Istoria mișcării filatelice din România (Uwe Konst). (dnd)

Mecanotelia în perioada experimentală-neoficială 1897-1920

ing. Mircea PĂTRĂȘCOIU

O istorie a mecanoteliei în lume nu ar putea să înceapă decât cu o prezentare a impresiunilor semnalate de la începuturi, adică din perioada cunoscută sub denumirea *experimentală-neoficială*. Este cunoscut că mecanotelia, în progresul său, are două etape:

- etapa *experimentală-neoficială*, cu impresiuni numai pentru circuitul poștal intern¹ (Fig. 2), 1897-1920;

- etapa oficială, cu impresiuni pentru ambele circuite poștale, intern și internațional, ca urmare a hotărârilor luate la cel de-al doilea Congres al UPU, din anul 1920, desfășurat la Madrid, din 1920 - până în prezent.

Referindu-mă la perioadele cele mai vechi, unde tipurile de mașini pentru francarea poștală erau utilizate numai în interiorul țării producătoare de asemenea mașini, din studiile efectuate și prezentate în literatura de specialitate rezultă o serie de date statistice ce au fost aduse la cunoștiința celor care se ocupă de studiul mecanoteliei.

Primele țări din lume care au fabricat și utilizat mașinile pentru francarea trimiterilor poștale sunt: SUA (1897), Norvegia (1900) și Noua Zeelandă (1904).

Din semnalarea de impresiuni, sunt cunoscute următoarele 8 tipuri ale mașinilor de francat poștal sub denumirile:

- 1897: Di Brazza (Italia - SUA)
- 1900: Kahrs (Norvegia)
- 1903: Uchermann - Krag (Norvegia)
- 1904: ASC (Moss) - The Automatic Stamping Co. (Ernest Moss din Noua Zeelandă)
- AFM (Moss) - The Automatic Franking Machine Co. Ltd. (Noua Zeelandă)
- NZFM (Wales) - New Zealand Franking Machine Co. Ltd. (Robert Wales din Noua Zeelandă)
- 1912: Pitney Postal Machine Co. (SUA)
- 1913: American Postage meter Co. (SUA)

Tabel 1

Simbol de catalog	Data primei semnalări	Tipul și modelul mașinii de francat poștal	Valoare maximă catalog (US\$)
SUA Grupa A: Impresiuni de mărci timpurii din perioada experimentală-neoficială 1897-1920			
A1	1897	Di Brazza (Fig. 1)	30.000
A2	1912	Pitney Postal Machine Co.	2.000
A3	Nov. 1913 28.05.1914	American Postage Meter Co.	400
Norvegia Grupa A: Impresiuni de mărci din perioada experimentală-neoficială 1897-1920			
A1	1900	Kahrs (Fig. 2) ²	20.000
A2	1903	Uchermann - Krag (Fig. 3)	750
NOUA ZEELANDĂ Grupa A: Impresiuni cu mărci circulare și ovale 1897-1920			
A1	31.03.1904	AFM (Moss) „1” (Fig. 4)	900
A2	23.06.1904	AFM (Moss) „1”	900
A3	08.10.1904	ASC (Moss) „2”	?
A4	07.07.1904	NZFM (Wales) (Fig. 5)	800
A5	10.10.1904-07.02.1905	NZFM (Wales)	800
A6	08.02.1906	ASC (Moss) „3”	?
A7	vara 1906	ASC (Moss) „C”	600
A8	1907	AFM (Moss) „C”	?
A9	iarna 1908	AFM (Moss) „C”	1.000
NOUA ZEELANDĂ Grupa B: Impresiuni cu mărci în dreptunghi în picioare 1897-1920			
B1	1910	AFM (Moss) „C” (Fig. 6)	500
B2	11.05.1916	AFM (Moss) „D” și „E”	500
NOUA ZEELANDĂ Grupa 00: Impresiuni cu mărci speciale folosite numai de către mașinile de francat ale poștei guvernamentale 1897-1920			
001	1907	AFM (Moss) „C”	1.000
002	1910	AFM (Moss) „C”	500
003	1910	AFM (Moss) „C”	500
004	1915	AFM (Moss) „C”	250
005	1918	AFM (Moss) „D” și „E”	150

În cele ce urmează voi prezenta pentru cele trei țări (SUA, Norvegia și Noua Zeelandă) date conform celor indicate în Tabel 1.

J. A. Hawkins și R. Stambaugh³ semnalează 21 de impresiuni vechi, care reprezintă un tezaur pentru mecanotelia mondială.

Sunt așteptate și alte semnalări din partea cercetătorilor filatelști ai domeniului mecanoteliei. Despre aceasta numai timpul va putea decide! ▶▶▶

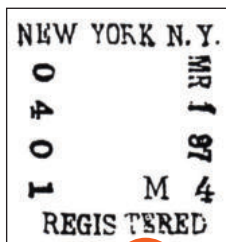

Fig. 1

¹ Se cunosc și pentru circuit poștal extern numai după ce au fost francate suplimentar cu o marcă poștală adezivă.

² Marcă de poștă locală Spizbergen cu francatură mecanică Kahrs de 10 øre.

³ Hawkins, Joel A.; Stambaugh, Richard - *The international postage meter stamp catalog*, 2005 (supliment 2008) - http://en.wikibooks.org/wiki/International_Postage_Meter_Stamp_Catalog.

ing. Mircea PĂTRĂȘCOIU, născut în 1933 la București, licențiat în inginerie minieră (1957). Membru activ al Societății americane de francaturi mecanice - *Meter Stamp Society* (2004), vicepreședinte al Asociației filateliștilor feroviari din România. Expozant cu activitate publicistică filatelică ce s-a concretizat în șapte lucrări filatelice și peste 300 de articole.
Contact: patrascoiurmircea@gmail.com.

Fig. 2 - Carte poștală ilustrată (1900) din Spitzbergen expediată la Dresda (Germania), francațată cu marcă de poștă locală Spitzbergen și impresiune Kahrs 10 ore. Deoarece corespondența era externă s-a francațat suplimentar și cu o marcă poștală adezivă din Norvegia de 10 ore. (a se vedea Meter Stamp Society - MSS, web site address: <http://www.meterstampsociety.com/gallery/Norway10ore.html>, afiliată la American Philatelic Society).

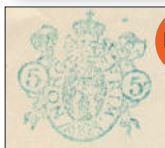

Fig. 3

Fig. 5

Fig. 4

Fig. 6

Probă adoptată nenominată

ing. Emanoil SĂVOIU

Alăturat (Fig. 1) este prezentat un fragment de coală din proba nenominată din valoarea de 15 Bani violet a emisiunii Carol I cap mare, gravate.

Eseul este de culoare roșie. Din acest tip de eseuri se cunoaște o formație maximă - coală de 24 bucăți (4x6 rânduri) având dimensiunea de 250 x 325 mm. Fragmentul de coală din Fig. 1 are dimensiunea 130 x 155 mm fiind colțul de coală cunoscut cu cel mai mare spațiu netipărit.

În colțul din dreapta sus se află o amprentă de culoare roșie a eseului, iar o altă amprentă se regăsește în aceeași poziție și culoare pe verso (Fig. 2).

Tot pe verso, în culoarea violet, sunt imprimate două pansoane cu literele C.P. (Fig. 3).

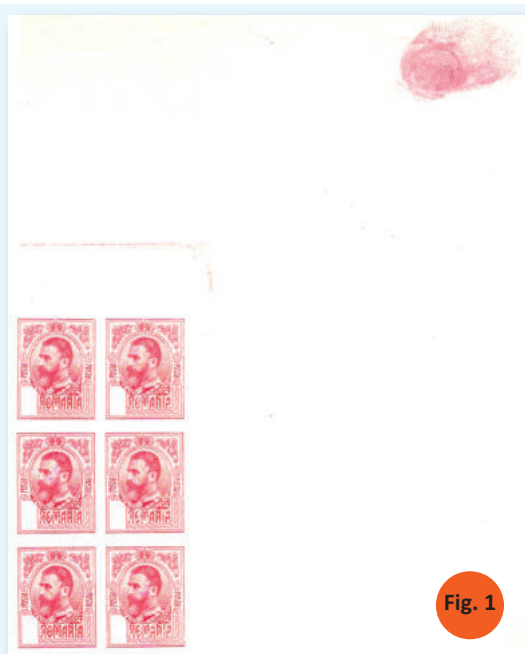

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Sticla, între mărgică și fibra optică (VII)

Florin PATAPIE - RAICU

În memoria colectivă, becul electric este asociat cu numele americanului Thomas Alva Edison. Există un număr destul de mare de efecte poștale dedicate celui care a fost considerat un mare inventator (Fig. 144, SUA Mi #551). De fapt, Edison a fost mai curând un CEO (*Chief executive officer*, adică *Președinte al consiliului de administrație*) priceput în a fructifica ideile altora și în a le pune în practică la scară comercială, trăsătură tipică spiritului antreprenorial american care a făcut din SUA un stat aflat în avangarda progresului economic și social. Dacă ne referim doar la invenția numită bec electric, aceasta este rodul muncii și al diverselor idei, patente sau nu, apar-ținând unui mare număr de savanți și inventatori (eu am reușit să identific nu mai puțin de 56), cei mai mulți fără reprezentare în filatelie. Un timbru german emis în anul 2004 m-a determinat să caut informații la acea vreme și să aflu că inventatorul primului bec electric funcțional este un sas cu spirit inventiv, emigrat în America din cauza sărăciei. Johann Heinrich Christof Conrad Göbel, fiul unui grădinar, s-a născut la 28 aprilie 1818 în Springe, un orașel de lângă Hanovra, în Saxonia Inferioară. A învățat meseriile de optician și de ceasornicar, după care a construit aparatură complexă în domeniul opticii și al tehnicii pentru *Politehnică* din Hanovra. Deoarece veniturile nu îi permiteau să-și întrețină familia, în anul 1848 a emigrat în SUA. A deschis în New York, pe Monroe Street, un magazin de instrumente optice, având înscris pe firmă *Jewelry, Horology and Optician's Store*. Pentru a câștiga ceva bani în plus, americanizatul Henry Goebel a construit un telescop pe care, între anii 1850 - 1860, îl ducea seara - pe o căruță trasă de un cal - în *Union Square* (pe atunci inventatorului i se spunea *telescope-man*), iar contra unei taxe orice persoană putea privi planetele Sistemului Solar și stelele (în mod similar celui întreprinzător din București din fața

Cercului Militar, pe care eu - ca turist școlar - l-am prins la vreme de seară prin vara anului 1964, înconjurat de privitori spre stele prin telescopul său instalat pe esplanada *Casei Centrale a Armatei*, așa după cum avea atunci numele de pe frontispiciul clădirii, schimbat de către regimul comunist). Göbel și-a continuat experimentele începute în Germania în legătură cu sursele de lumină artificială: în anul 1854 a folosit filamente încălzite electric, făcute din fibre de bambus carbonizate introduse în sticle de parfum sau în baloane vechi de sticlă vidate, obținând pentru respectivele becuri un timp de viață de 200 de ore. La acel moment, singura sursă practică de electricitate erau bateriile, care reprezentau un impediment serios pentru aplicații comerciale (primul proiect utilizabil al unui generator de curent continuu, cunoscut și sub numele de dinam, va fi inventat simultan în 1867 de către Werner von Siemens și Charles Wheatstone). Conrad Göbel și-a folosit invenția la iluminarea vitrinelor propriului magazin și a mașinii de cusut la care fiica sa lucra și după lăsarea seriei.

În 1879 Thomas Alva Edison a inventat, independent, un bec cu filament de carbon (Fig. 145, timbrul SUA Mi #317, emis în 3 variante ale dantelurii) și, mai târziu, a realizat un sistem complet de alimentare cu energie electrică. În 1893 a fost un proces în justiție între *General Electric Co* (firma lui Edison) și firma *Beacon Vacuum Pump*, în timpul desfășurării căruia s-a arătat că Heinrich Göbel a inventat o lampă electrică utilizabilă cu 25 de ani înaintea lui Edison. Göbel a murit la vârsta de 75 de ani, pe 16 decembrie 1893. Procesele în apărarea lui au continuat până în mai 1894, când i s-a recunoscut prioritatea invenției. În ciuda importante sale contribuții, numele îi este puțin cunoscut în SUA. Timbrul din Fig. 146 - emis de Deutsche Post AG la 7 aprilie 2004 (Germania Mi #2395) - comemorează cea de-a 150-a aniversare a becului electric cu incandescentă, care - în forma sa modernă - apare în ilustrație alături

de unul din primele becuri electrice ale lui Göbel.

În acei ani în care domeniul electricității, ca parte componentă a științei fizicii, începea să intereseze publicul larg și să ocupe tot mai mult loc în presa cotidiană, dar și tot mai numeroase pagini în lucrările ori tratatele savanților, a existat o adevărată eferveșcență în domeniu, descoperirile noilor fenomene și explicarea lor punând mințile luminate ale vremii într-o competiție la vedere pentru marea public, competiție în care uneori explicațiile de moment date în exterior - în mod firesc - erau parțial eronate ca la orice început ori - la fel ca în zilele noastre - descrierile eronate se datorau proastei înțelegeri din partea presei, dar uneori - perfect justificat - se păstra un anumit secret până la confirmarea prin brevete sau prin publicarea de lucrări care să ateste întâietatea unuia sau altuia dintre cei implicați. Diverse firme în domeniu erau într-o competiție acerbă iar în instanțe se duceau adevărate bătălii pentru prioritatea unor brevete. Din Germania și până în Statele Unite, din Rusia și până în Franța, o lume inventivă - de la savanți la autodidacți - era preocupată de a pune în practică electricitatea în folosul cetățenilor și de a obține profiturile așteptate. Ceea ce acum ni se pare ceva firesc în legătură cu bunurile dobândite în ultimul secol și jumătate ținând de lumea electrică în care trăim, la acea vreme era doar *punctul zero* al ▶▶▶

Fig. 148

Fig. 147

Fig. 149

Fig. 150

unei munci de pionierat într-o nouă etapă de dezvoltare a umanității, iar promotorii aveau de învins opozițiile inerente ale unei majorități conservatoare în mentalitate, care nu prea înțelegea nevoia de schimbare și în același timp se temea de ceva cu totul nou și cu aparențe ale unui pericol de moarte. Între Edison și Tesla s-a purtat o adevărată luptă în același timp se temea de ceva cu totul nou și cu aparențe ale unui pericol de moarte. Între Edison și Tesla s-a purtat o adevărată luptă în același timp se temea de ceva cu totul nou și cu aparențe ale unui pericol de moarte. Între Edison și Tesla s-a purtat o adevărată luptă în același timp se temea de ceva cu totul nou și cu aparențe ale unui pericol de moarte.

Una dintre marile invenții ale omenirii, în prezent mult-criticatul bec electric cu incandescență (Fig. 147, Germania, Mi #1031, obliterat cu ștampila *Prima zi a emisiunii* din 14.11.1979 a oficiului poștal Bonn 1), s-a dovedit a fi - în sensul tehnic al termenului - unul dintre primii consumatori de curent electric, fie el continuu sau alternativ. Becul electric este o lampă electrică cu incandescență care produce lumină prin trecerea curentului electric printr-un filament. El este alcătuit dintr-un soclu și un balon de sticlă vidat sau umplut cu un gaz inert, în interiorul căruia se află filamentul. Filamentul incandescent este protejat și ferit de o eventuală oxidare în aer de către balonul de sticlă. Într-o lampă cu halogeni, evaporarea filamentului este prevenită de un procedeu chimic ce redepozitează vaporii de metal în filament.

Dintre cei 56 de savanți și inventatori pe care i-am găsit implicați în creația numită bec electric, doar 11 apar pe efecte poștale. Nume im-

portante, precum cel al fizicianului și chimistului britanic Joseph Swan, creditat cu invenția la 1878 a unei lămpi cu filament de carbon, ori cel al fizicianului american William David Coolidge, care la 1909 a inventat filamentul din tungsten ductil, nu apar încă pe mărci poștale. Pe Heinrich Göbel (cu primul bec electric funcțional pe durata a 200 de ore) și pe Thomas Edison (creditat în invenția becului electric - dar nu prea corect - cu aportul referitor la principiul balonului vidat, principiu pe care l-a folosit mai întâi Göbel) tocmai i-am prezentat, iar în rândurile următoare vom vorbi, la modul succint, despre contribuțiile celorlalți prezenți pe materiale colectibile.

Louis Jacques Thénard (Fig. 148, Franța, Mi #1174) a arătat în anul 1801 că un fir metalic poate fi adus la incandescență prin încălzirea sa la trecerea curentului electric.

Sir Humphry Davy (Fig. 149, Union des Comores, Mi #1981; Fig. 150, România, o ștampilă figurativă de la Turda cu data 17. 12. 2008) avea în 1802 cea mai puternică baterie electrică din lume la *Institutul Regal al Marii Britanii*. În acel an el a produs prima lumină incandescentă prin trecerea curentului electric de la bateria sa printr-o bandă subțire din platină, acest metal fiind ales pentru că are un punct de topire extrem de ridicat. Banda de

Fig. 151

Fig. 152

platină nu a fost suficient de luminoasă iar starea sa de incandescență nu dura suficient de mult pentru a fi practică, dar a reprezentat precedentul din spatele eforturilor a zeci de experimenter din următorii 75 de ani. În 1809, Davy a inventat prima lampă cu arc cu doi electrozi din carbon conectați la o baterie formată din 2.000 de celule, a cărei primă demonstrație în funcționare a făcut-o la *Institutul Regal* în anul 1810.

În anul 1872, deci înaintea lui Edison, rusul Alexandr Nikolaevici Lodîghin (Fig. 151, URSS, Mi #1581) depune o cerere de brevet pentru lampa electrică cu filament din fir de carbon plasat într-un glob din sticlă, pentru care la 11 iulie 1874 i se acordă brevetul de invenție nr. 1619. Lodîghin și-a patentat invenția în Austria, Anglia, Franța și Belgia. În 1873 a făcut demonstrații publice cu prototipurile sale de becuri cu filament în aula *Institutului Tehnologic de Stat* din Sankt Petersburg. Între 1873-1874 a condus experimente cu corpuri de iluminat pe nave și pe străzile orașelor. În 1874, *Academia Rusă de Științe* l-a răsplătit cu *Premiul Lomonosov* pentru inventarea becului cu filament de carbon. În același an, Lodîghin a fondat *Compania de Iluminat Electric, A.N. Lodîghin & Co.* Pentru că împărtășea ideile socialiste ale narodnicilor și era în atenția *Ohranei* țariste, în 1884 a emigrat în Franța și mai apoi în SUA. În 1907, Lodîghin s-a reîntors în Rusia. A continuat să lucreze la diferite invenții, a predat la *Institutul de inginerie electrotehnică* din Sankt Petersburg, iar în 1914 a fost trimis de Ministerul Agriculturii să conducă planurile de electrificare ale guberniilor Oloneț și Nijni Novgorod. După Revoluția din Octombrie 1917, Lodîghin s-a reîntors în SUA. A refuzat propunerea sovietică de a lucra pentru *Planul de stat pentru electrificarea Rusiei sovietice* (1918), stingându-se din viață la 16 martie 1923 în cartierul Brooklyn.

Inginerul electrotehnician rus Pavel Nikolaevici Iablockikov (Fig. 152, URSS, Mi #1581) realizează în 1875 așa-numita „lumânare electrică” - primul model al ▶▶▶

Fig. 153

Fig. 154

Fig. 155

Fig. 156

unei lămpi cu arc electric fără reostat. În același an a plecat la Paris, aici construind un prototip industrial al becului său și obținând brevetul de invenție francez cu numărul 112024 din anul 1876. Prima utilizare publică a sistemului lui lablocikov a fost în octombrie 1877, la *Hall Marengo* din *Grands Magasins du Louvre*, unde au fost aprinse 6 becuri cu arc electric. lablocikov a dezvoltat și a introdus sistemul de iluminat electric prin folosirea curentului alternativ, făcând prima demonstrație publică la *Expoziția Mondială de la Paris* din anul 1878. După succesul acestei demonstrații, oameni de afaceri din Franța, Anglia și SUA s-au arătat interesați de utilizarea comercială a invenției lui lablocikov în țările lor.

Cehul František Křižík (Republica Cehă, Mi #151) inventează în 1881 o lampă automată cu arc electric, așa-numita „Lampă din Plzen”, al cărei patent și l-a apărat cu succes în justiție contra lui Werner von Siemens.

În 1886, marele savant istoromân Nikola Tesla - stabilit în Statele Unite - și-a format propria companie, *Tesla Electric Light & Manufacturing*. Compania a instalat sisteme de iluminare bazate pe descărcare în arc electric proiectate de Tesla și a folosit, de asemenea, comutatoare pentru mașinile gen dinam electric, acestea fiind primele brevete obținute de Tesla în SUA. Atunci când savantul a propus companiei să dezvolte ideile sale pentru motoarele și sistemele de transmisie ale curentului electric alternativ, investitorii nu au fost de acord și în cele din urmă l-au concediat. Tesla a fost lăsat fără niciun ban după ce a fost forțat să părăsească *Tesla Electric Light & Manufacturing*, iar pentru a putea trăi a fost nevoit să

lucreze ca săpător de șanțuri contra sumei de 2 dolari pe zi. Tesla a considerat iarna 1886/1887 ca un moment al vieții plin doar de dureri de cap teribile și de lacrimi amare, în acest timp punând la îndoială valoarea și importanța educației sale. În Fig. 153, pe timbrul Mi #2596 din Iugoslavia, Nikola Tesla apare, nu întâmplător, ținând în mână stângă un bec electric în stare aprinsă: astfel, designerul a sugerat utilizarea invenției lui Tesla legată de folosirea generatoarelor de unde radio-frecvență pentru aprinderea unor becuri fluorescente de la distanță, fără utilizarea vreunor conductori electrici, dar poate și ideea savantului legată de exploatarea gratuită a electricității pe care planeta noastră, un veritabil dinam cu auto-excitație (denumire pur științifică, enunțată de fizicianul Ștefan Procopiu), o poate oferi tuturor printr-o captare adecvată, pe care - se zice - Nikola Tesla o pusesse la punct.

În 1897, fizicianul și chimistul german Walther Hermann Nernst, laureat al Premiului Nobel pentru Chimie în anul 1920, a inventat o lampă electrică (Fig. 154, Suedia Mi #1132; RDG, Mi #268), având în loc de filament o bară incandescentă din material ceramic (oxid de zirconiu în amestec cu oxid de ytriu). Invenția sa, cunoscută sub numele de *lampa lui Nernst*, a fost succesoarea lămpii cu filament de carbon și precursora becului incandescent. Această lampă nu necesită vidarea balonului din sticlă și era de două ori mai eficientă decât lămpile cu filament de carbon, în același timp emițând - fapt extrem de important - o lumină mai „naturală”, adică mai apropiată ca spectru de cel al luminii zilei provenite de la Soare.

Savantul austriac Carl Auer von Welsbach (Fig. 155, Austria Mi

#1006; Fig. 156, o bancnotă de 20 Schilling cu portretul inventatorului, emisă la 2 iulie 1956) este cel creditat în a fi introdus pentru prima dată filamentul metalic la lămpile cu incandescență în anul 1898. Deși osmiul utilizat de era un metal prea rar pentru uzul general, îmbunătățirea făcută a deschis calea pentru introducerea filamentului din tungsten și, ca urmare, a becului electric modern. Același von Welsbach realizează în 1906 filamentul din osmiu și tungsten/wolfram, punând pe piață lampa OSRAM, al cărei nume comercial provine din combinația unor părți ale cuvintelor care denumesc cele două elemente componente, OSmiu și wolFRAM (numele de *tungsten*, de la suedezul *Tung Sten*, care înseamnă *piatră grea*, cât și cel de *wolfram*, de la germanul *wolf rahm*, care înseamnă *spuma lupului* și denumește mineralul *wolframit*, sunt utilizate pentru unul și același element chimic, primul fiind folosit în special în limbile engleză și franceză, în timp ce al doilea este folosit în majoritatea limbilor europene, în special germanice și slave, care s-a și încetățenit ca nume și simbol chimic W în *Tabelul periodic al elementelor*). O altă firmă faimoasă în producerea becurilor electrice cu incandescență (și a tuburilor electronice) este firma ungară TUNGSRAM, înființată la 1896, care prin denumire a împăcat utilizarea celor două nume ale aceluiași element chimic.

Owen Willans Richardson (Fig. 157, Republica Guineea, Mi # 3826) a publicat în 1901 rezultatele unor experimente referitoare la ▶▶▶

Fig. 157

curentul de electroni emis de un fir metalic încălzit prin trecerea curentului electric. În anul 1928 i s-a decernat Premiul Nobel în Fizică pentru lucrările referitoare la fenomenul termioinic și pentru descoperirea efectului și a legii care îi poartă numele (în lucrarea sa de licență, autorul acestor rânduri a avut onoarea să facă o demonstrație matematică a legii emisie termoelectrice a lui Richardson, bazată pe principiul ale mecanicii cuantice).

În anul 1902 compania germană *Siemens & Halske*, fondată de Werner von Siemens (Germania, Mi #528; Mi #1642; West Berlin, Mi #97), a lansat în fabricație lampa cu filament din tantal, care era mai eficientă decât cea cu filament din carbon grafitizat și putea funcționa la temperaturi mai ridicate. Firma americană *General Electric* a cumpărat drepturile de a utiliza aceste filamente din tantal și le-a produs în Statele Unite până în anul 1913.

Una din problemele becului electric standard este cea a evaporării filamentului în timpul exploatarei. Chimistul și fizicianul american Irving Langmuir, laureat al Premiului Nobel pentru Chimie în anul 1932 (Fig. 158, Micronezia, Mi #1255 = Bloc 98) și colegul său Lewi Tonks au descoperit că timpul de viață al filamentului din tungsten crește substanțial prin umplerea balonului din sticlă al becului cu un gaz inert, cum ar fi argonul. Ei au mai descoperit că spiralarea filamentului îmbunătățește eficiența acestuia. Ambele descoperiri au fost comunicate și propuse de Langmuir în anul 1911 ca fiind soluții eficiente în perfecționarea becului electric.

De-a lungul acestor ani, în care am asistat la evoluția becului electric, s-a încercat punerea în practică pe scară largă a iluminatului cu acest dispozitiv. Au fost astfel luminate vitrinele unor magazine, apoi magazine întregi ori piețe centrale sau câteva străzi din marile orașe ale lumii. De exemplu, în 1882 la Grenoble s-a introdus pe câteva străzi iluminatul cu becuri electrice, fapt comemorat pe marca poștală franceză Mi #2349, cu care s-a realizat o ilustrată maximă (Fig. 159) pe un suport al Editurii *Empire Philatelic*, a cărui ilustrație provine din

faimoasa *Colecție Roger Viollet*.

Pe 12 noiembrie 1884, la Timișoara se introducea iluminatul electric permanent al străzilor. 731 de becuri incandescente cu filament de cărbune, montate într-o rețea cu lungimea de 59 km, s-au pus în funcțiune pe străzile Timișoarei - primul oraș european cu iluminat electric stradal. Iată cum descria cotidianul de limbă română *Luminătorul* (un titlu predestinat în raport cu subiectul aceluși moment) punerea în funcțiune a lămpilor electrice pe stăzile Timișoarei în anul 1884: „*Una din invențiunile cele mai mari ale timpului prezent a ajuns a fi pusă în practică și dată spre întrebuințare omenirii din orașul nostru.*” Aceeași presă a vremii surprindea noul aspect nocturn al orașului, dar și reacția publică: „*O lumină alb-gălbuie inundase instantaneu străzile din urbea de pe Bega și colora clădirile elegant decorate cu arabescuri și motive ale barocului târziu. Lumea rămăsese surprinsă de absența lampagiilor care, cu suliță, aprindeau felinar după felinar. Dacă aveai răbdare suficientă, puteai vedea cum lumina se întindea în lungul străzilor, ca un val ce avea să spargă misterele nopții.*” Un calendar de buzunar din anul 2010 (Fig. 160), emis de *Asociația Filatelică Timișoara*, în a cărui ilustrație apare, printre altele, un stâlp cu bec de iluminat public stradal - așa cum arăta cu mai bine de un secol în urmă - își are locul într-un exponat participant la *Clasa Open*. În prezent, iluminatul stradal se realizează cu ajutorul lămpilor fluorescente cu vapori de mercur sau de sodiu. El are un caracter local, spațiul înconjurător rămânând întunecat (lămpile dau o iluminare mai mare pe orizontală decât pe verticală, evitându-se astfel fenomenul de orbire). Lămpile fluorescente cu vapori de mercur sau de sodiu funcționează pe baza fenomenului de luminiscentă, care constă în emiteria de către o substanță (numită *luminofor*, depusă pe sticla lămpii) a unei radiații electromagnetice sub influența electronilor care se deplasează în câmpul electric dintre doi electrozi. O altă inovație, care - prin

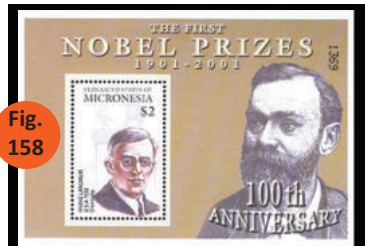

Fig. 158

Fig. 159

Fig. 160

Fig. 161

legi internaționale - a fost impusă din motive de economisire a energiei electrice pentru a înlocui becul cu incandescentă, este lampa fluorescentă compactă sau becul economic (Fig. 161, Bolivia Mi # 1661; Olanda Mi # 2470 - timbru dintr-un carnet, emis în trei variante de prezentare) - o adaptare a tubului fluorescent industrial la utilizarea casnică, economică în ceea ce privește consumul de energie electrică, dar - ca realizare tehnică - mai scumpă decât becul cu incandescentă, iar ca iluminare - incomodă, mai ales pentru noi filateliiști, din cauza spectrului „nenatural” al luminii furnizate.

continuare în nr. 6(23)/2012

Este material filatelico-poștal adecvat? (III)

László KÁLLAI

Moda micronaționilor¹ este veche cât istoria omenirii. În a doua parte a secolului trecut au apărut o sumedenie de entități care au pretins că sunt națiuni independente, dar care nu au fost recunoscute de guverne sau de o organizație internațională.

Intrepinzătorii proprietari de „state” în marea lor majoritate întemeiază noua țară pe mici insule, dar au fost cazuri când „independența” statului se referea la suprafața unor platforme petroliere abandonate^{2,3}.

Micronațiunile din era Internetului se limitează aproape exclusiv la simulări ale activității unui stat real în cadrul unor grupuri virtuale, cum ar fi *League of Micronations*⁴. Ca „statul” să fie cât mai veridic inventivii ori escrocii sau chiar nebunii lor patroni bat monede proprii, emit timbre. Rareori acest tip de „efecte poștale” au fost folosite pentru francarea unor trimiteri reale, circulate prin sisteme poștale autorizate. Una dintre excepții este cazul de mai jos, când administrația poștală a unei micronațiuni folosește emisiunea proprie alături de francatura unei administrații poștale recunoscute de UPU.

Una dintre cele mai recente micronațiuni - între timp dispărută de pe „hartă” geopolitică a lumii - este Gay and Lesbian Kingdom of the Coral Sea Islands (GLK)⁵. Statul imaginar al homosexualilor și lesbienele din Australia a luat ființă în iunie 2004 și a fost creat de un grup de protestatari gay împotriva refuzului guvernului australian de a legaliza căsătoriile între persoanele de același sex. Liderul protestatarilor, Dale Anderson, a fost declarat împărat al regatului, devenind Majestatea Sa Dale Anderson I. Gruparea Anderson a ocupat o mică insulă în Marea de Corali, Reciful

Cato⁶, accesibil de pe continentul de la antipodi doar cu hidroavioane. GLK nu a fost recunoscut de guvernul australian sau de vreun alt stat din lume. În ciuda acestor „amănunte” guvernul GLK a pus în circulație monedzi și o serie de „mărci poștale” formată din nouă valori.

În vara lui 2007 în timp ce făceam o documentare pentru realizarea unui material jurnalistic despre legislația în lume privind căsătoria între persoanele de același sex am descoperit pagina oficială GLK. Printre solicitările mele

Timbrul GLK a fost anulat cu două ștampile rotunde (Heaven 0000/18 JUN 2007/GLK Post Office), alături s-au aplicat două ștampile roșii, una în chenar cu textul ROYAL GAY MAIL, iar a doua cu textul POSTED. Aceasta din urmă a fost adnotată manual cu data (18/6/07) și textul *Cato is GLK* (Cato este GLK), respectiv semnătura lui Dale Anderson. Ca o pată de culoare, pe ștampila de zi GLK drept localitate apare *Heaven* care se traduce *Paradis, Fericiie supremă*.

Despre localitatea de unde poșta australiană a primit respectivul plic este greu de precizat. Marca poștală australiană a fost anulată

pentru articol l-am rugat pe Dale Anderson să-mi trimită o serie din mărcile poștale emise în „țara” sa.

Astfel s-a născut piesa din imaginea de alături. Spre surprinderea mea când am primit scrisoarea am constatat că a fost aplicată o francare dublă, GLK și administrația poștală din Australia. Pentru serviciile poștale pe „teritoriul” GLK, scrisoarea a fost francată cu o marcă *Gay Kingdom* de 2 Euro roz (moneda națională GLK este *Euro roz*), cost care a acoperit transportul trimiterii de la Reciful Cato, cu hidroavionul, până la primul port al continentului. Cea de-a doua francare aparține poștei australiene cu o marcă cu valoarea facială de 1,95 AUD (Scott #2630), valabilă pentru trimiterile internaționale.

cu o ștampilă linie, cu imprimantă cu ace, cu textul PROCESSED 547 19 JUN 2007. Cum localitatea nu figurează pe ștampilă nu rămâne decât să restrângem aria după codul poștal 547, alocat ca grup de cifre pentru oficiul de cartare din Brisbane, Statul Queensland (informație obținută în urma unor schimburi de mesaje cu Glen Stephens (www.GlenStephens.com), deținător și el al unei trimiteri similare cu cea prezentată aici⁷).

Am decis să prezint această piesă considerând că ar putea face parte dintr-un exponat tematic referitor la drepturile omului, minorității sexuale, recife, insule (GLK se află pe Reciful Cato, iar marca australiană are ca ilustrație Insula Fraser) etc.

¹ Wikipedia: *Micronațiuni* - <http://ro.wikipedia.org/wiki/Micronațiuni>

² Alistari, Cătălin - *Țările ipotetice ale nebulilor cu bani*, Capital, 10 septembrie 2011

³ Fabio V. - *Rose Island, Insula de la Rozoj a dream of freedom*, Il Collezionista Bolaffi Edition, decembrie 2006

⁴ League of Micronations - http://lom_site.tripod.com

⁵ Wikipedia: *Gay and Lesbian Kingdom of the Coral Sea Islands* - http://en.wikipedia.org/wiki/Gay_and_Lesbian_Kingdom_of_the_Coral_Sea_Islands

⁶ Wikipedia: *Cato Reef* - http://en.wikipedia.org/wiki/Cato_Island

⁷ Glen Stephens: *Gay Glen?* - <http://www.glenstephens.com/snaugust06.html>

Joseph Haydn

Prof. Victor NECOLAU

Joseph Haydn (Fig. 1) s-a născut la 31 martie 1732 în Rohrau an der Leitha (Austria, Sc #1210), provenind dintr-o familie modestă. Tatăl său, Mathias Haydn, era rotar, iar mama, Anna Maria Koller, fusesse, înainte de a se căsători, bucătăreașă la familia contelui Karl Anton Harrach.

La vârsta de opt ani, Joseph Haydn este admis în corul catedralei din Viena - *Stephansdom*, unde cântă până la 17 ani. În perioada 1749-1759, Haydn își câștigă existența ca muzician liber profesionist. Studiază ca autodidact teoria muzicală și contrapunctul și primește ocazional lecții de la renumitul compozitor italian Nicola Porpora. În 1760 se căsătorește cu Maria Anna Keller.

Anul 1761 reprezintă un punct de cotitură în viața lui Haydn, fiind angajat în calitate de conducător muzical secund, iar din 1765 șef de orchestră la curtea prințului Nikolaus Joseph Eszterházy, rămânând 30 de ani în serviciul acestei familii.

După moartea prințului Eszterházy, în anul 1790, se mută la Viena. Aici acceptă oferta impresarului englez Johann Peter Salomon pentru a dirija un ciclu de concerte la Londra în stagiunea 1791-1792. Universitatea din Oxford îi acordă titlul de *Doctor honoris causa*.

La Londra, Haydn redescoperă genul vocal simfonic-oratoriu, gen pe care îl mai abordase când se afla în slujba prințului de Eszterházy. Între călătoriile la Londra, Haydn trăiește la Viena unde îl are elev, printre alții, pe tânărul Ludwig van Beethoven (Fig. 2).

Joseph Haydn este și autorul melodiei imnului național al Germaniei, compusă inițial în onoarea împăratului Francisc al II-lea al Austriei în timpul războaielor napoleoniene și introdus apoi ca *mişcarea a doua* în *Cvartetul de coarde op. 76 Nr. 3*, cunoscut sub numele de *Kaiserquartet*.

Deși recunoscut încă din timpul vieții drept unul din marii compozitori ai epocii, renumele său a scăzut pe parcursul secolului al XIX-lea, pe măsura creșterii prețurii creațiilor lui Ludwig van Beethoven (Fig. 2) sau Richard Wagner. Abia în cursul secolului al XX-lea renumele lui Joseph Haydn a reînceput să crească, fiind recunoscut la adevărată sa valoare.

Importanța lui Haydn în istoria muzicii constă, mai ales, în dezvoltarea *simfoniei* și *cvartetului de coarde* (Grenada, Sc #1865a-i, *Cvartetul de coarde în Do Major*), precum și în perfecționarea formei de sonată (Fig. 3 - *Sonata în re major*).

Totalitatea operei lui Joseph Haydn a fost reunită în anul 1957 de Antony von Hoboken în *Catalogul Hoboken* și cuprinde o selecție a principalelor sale

Fig. 1

Fig. 4

Fig. 2

Fig. 3

creații: 106 simfonii, 83 cvartete de coarde, 126 trio-uri pentru diverse instrumente, 6 oratorii, 14 messe, 20 opere în stil italian ș.a.

Joseph Haydn moare la Viena pe 31 aprilie 1809 (Fig. 4 - Austria, Sc #644, Ungaria, Sc #1260).

Lumea filatelică l-a omagiat pe Haydn și în: Austria - Sc #B50, Dominica - Sc #527, Germania - Sc #804, Grenada - Sc #1995a-h.

VALAHICUM sau perenitatea românească în filatelie (V)

László KÁLLAI

Saint Vincent & Grenadines: 1996 - Jocurile Olimpice de Vară Atlanta - 1996 (Scott #2320g). Descriere: emisiunea este compusă din nouă mărci poștale sub forma unei minicoli și o coliță cu patru mărci poștale. Minicoala are în compoziție o marcă care redă imaginea gimnastei Nadia Comăneci în timpul efectuării unui exercițiu. Pe marcă apare inscripția: NADIA COMĂNECI/(ROMANIA)/GYMNASTICS/MONTREAL/ 1976 GOLD.

Saint Vincent & Grenadines: 1997 - Artiști (Scott #2511a, b). Descriere: emisiunea este compusă din trei minicoli. Pe una dintre coli sunt redată două sculpturi ale lui Constantin Brâncuși, *Pășărea Măiastră* - Fig. 31 și *Nou născut*. "În fauna mitologică românească, Pășărea Măiastră este considerată regina păsărilor, mesageră a zânelor. Ca orice ființă supranaturală înzestrată cu puteri magice, este destul de scumpă la vedere, frumusețea ei unică și lumina celestă pe care o răspândește încântând doar privirea celor cu adevărat privilegiați. Despre cântecul ei, care nu răsună decât în singurătate, se spune că ar întineri orice ascultător."³⁶ *Pășărea Măiastră* a fost aleasă, în anul 2000, drept sculptura secolului XX.

Saint Vincent & Grenadines: 1997 - Millenium (Scott #2742h). Descriere: emisiunea este compusă din două minicoli. Una dintre mărcile poștale redă portretul lui Constantin Brâncuși.

Sierra Leone: 1997 - Filme horror (Scott #2034g și #2035). Emisiunea este compusă dintr-o minicoală formată din nouă mărci poștale din care una redă imaginea actorului bănățean Béla Lugosi în rolul lui Dracula, respectiv o coliță pe care apare același Lugosi - Fig. 32.

Statele Unite ale Americii: 1997 - Personaje din filme de groază (Scott #3169 din seria 3168-3172 -

Fig. 33). Descriere: marca poștală reprezintă personajul principal al filmului Dracula în interpretarea lui Béla Lugosi. Emisiunea a fost tipărită în minicoli ce conțin 20 de poziții, cu mărcile pe locuri variabile. Minicoala în frontispiciu îl prezintă pe Béla Lugosi, Lon Chaney Jr., Boris Karloff și Lon Chaney. O coală de tipar întreagă conține nouă minicoli, astfel că prin detașare se pot realiza două perechi cu punte dublă (minicolile sunt separate între ele pe verticală prin perforare). Primul, Dracula pe partea stângă, iar Frankenstein pe partea dreaptă, a doua Dracula pe dreapta, iar Fantoma din Operă pe stânga.

Béla Lugosi³⁷, pe numele real Béla Ferenc Dezső Blaskó (n. 20 octombrie 1882, Lugoș - d. 16 august 1956, Los Angeles) a fost un actor celebru mai ales pentru rolul său Dracula, mai întâi pe Broadway, mai apoi în prima ecranizare a povestirii clasice despre vampiri a lui Bram Stoker. S-a născut în Lugoș ca cel mai tânăr fiu (din cei patru) al unui bancher. Numele de artist „Lugosi” vine din numele localității natale (Lugoș în limba maghiară Lugoș) și înseamnă „din Lugoș”.

Ungaria: 1925 - Centenarul nașterii scriitorului Mór Jókai (Scott #400-02 - Fig. 34). Descriere: emisiunea este compusă din trei mărci poștale având valorile nominale: 1000K, 2000K și 2500K. Jókai Mór de Ásva (1825-1904) a fost un scriitor și jurnalist maghiar. A scris în special romane istorice. Și-a dedicat întreaga viață cultivării limbii maghiare. A fost considerat un patriot maghiar liberal, după 1897 fiind ales în parlament. Jókai a efectuat zece călătorii de documentare în Transilvania. În urma acestor voiaje s-au născut romanele „Egy az Isten” (Unul singur e Domnul) - documentat în Rimetea (județul Alba), „A nagyenyedi két fűzfa” (Două sălcii din Aiud) - documentat în Aiud (județul Alba), „Szegény gazdagok” (Sărmanii bo-

Fig. 31.

Fig. 32.

gați) - documentat în Țara Moșilor.

Ungaria: 1963 - A 5-a Conferință a miniștrilor P.T.T. din țările comuniste (Scott #C245). Descriere: marca poștală redă imaginea mărcii poștale românești cu valoarea nominală 1,20 lei din seria *Cățe-lușa Laika, primul călător în cosmos* (1957 - Scott #1200).

Ungaria: 1967 - A 25-a reuniune a Comisiei Dunării (Scott #1833 din seria 1828-34 - Fig. 35). Descriere: marca poștală de 2Ft redă imaginea portului fluvial Galați și steagul României. În 2006 s-au împlinit 150 de ani de la semnarea Tratatului de Pace de la Paris (30 martie 1856), după războiul Crimeii (1853-1856), tratat care includea și prevederi referitoare la internaționalizarea apelor Dunării, înființarea Comisiei Europene a Dunării, pro-clamarea neutralității Mării Negre. Comisia Europeană a Dunării a reprezentat prima organizație internațională - în contextul secolului 19 - dedicată cooperării dunărene.

Ungaria: 1972 - Campionatul European de Fotbal (Cupa ▶▶▶▶

³⁶ Moldoveanu, Oana Ilina - *Pășărea Măiastră*, 10 octombrie 2009 - <http://www.dacicool.ro/traditii/legende-datini-si-obiceiuri/698-pasarea-maiastra>

³⁷ Wikipedia: *Béla Lugosi* - http://en.wikipedia.org/wiki/Bela_Lugosi

Henri Delaunay) (*Scott #C317 - Fig. 36*). Descriere: emisiunea este formată dintr-o minicoală cu opt mărci poștale. Marca cu valoare nominală de 0Ft redă o fază de joc fiind implicat un fotbalist cu echipamentul naționalei României, iar în partea dreaptă a mărcii se află tricolorul național. Pe marginea colii, în cazul *Scott #C317* în dreapta acesteia, este înscrisă numele țării în limba maghiară respectiv în limba română (ROMÂNIA/ROMÂNIA). Ulterior, această emisiunea a fost realizată și în coli de câte 20 de mărci poștale din aceeași valoare.

Ungaria: 1975 - 20 de ani de la semnarea Pactului de la Varșovia (*Scott #2393*). Descriere: marcă poștală cu valoare nominală 1Ft emisă cu ocazia împlinirii a 20 de ani de la semnarea Tratatului de la Varșovia. Pe marca poștală este redat steagul României alături de cel al Bulgariei, Cehoslovaciei, Republicii Democratice Germane, Ungariei, Poloniei și URSS.

Ungaria: 1977 - Conferința de Securitate și Cooperare în Europa - Belgrad (*Scott #C376*). Descriere: colița redă, pe margine, printre steagurile țărilor participante la Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE) din octombrie-noiembrie 1977 din Belgrad (Iugoslavia) și tricolorul românesc.

Ungaria: 1977 - Navigația Europeană pe Dunăre (*Scott #2514*). Descriere: minicoală cu 11 mărci poștale așezate în jurul a două viniete, una centrală de dimensiunea a patru mărci poștale laolaltă și una de mărimea unei singure mărci. Vinieta mare (centrală) este ilustrată cu harta fizică a căilor de comunicații fluviale transcontinentale Dunărea-Main-Rin, vinieta mică, situată la subsolul colii, a doua unitate din stânga, redă imaginea Fântâniei Danubius din Piața Erzsébet (Budapesta). Partea superioară a compoziției arhitecturale se extinde și pe vinieta mare, acestea fiind despărțite prin perforare doar parțial. Marca „Valahicum” este amplasată în coloana din dreapta colii și este cea de-a treia de sus, reprezentând steagul României.

Ungaria: 1981 - Porturile populare ale minorității ților naționale din Ungaria (*Scott #2713 - Fig. 37*). Descriere: minicoală cu patru mărci poștale plus patru viniete

În loc de epilog

Serialul pe care l-am realizat în decurs de aproape un an nu s-a dorit a fi un catalog și nici măcar o listă completă a mărcilor poștale „Valahicum”. Este mai degrabă o provocare pentru acei filатели care din motive diverse se simt aproape de acest subiect. Spre surprinderea mea reacțiile filateliștilor români au fost foarte firave și în unele situații chiar răutăcioase (nu la adresa autorului, ci spre colecționarii cărora nu le-a trecut prin minte exploatarea subiectului).

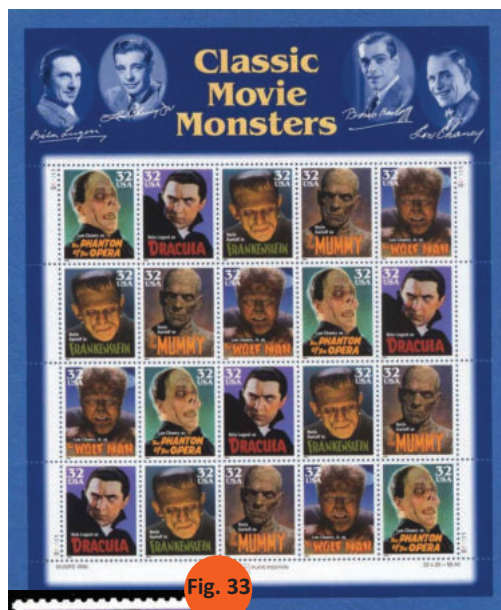
Indiferent de semnalele pri-

mite cred că în viitor se vor găsi filateliști care, precum într-o serie de țări europene, se vor ocupa de această tematică. Mai mult sunt optimist și cred cu tărie că este doar o chestie de timp ca Federația Filatelică Română sau orice alt for al filateliștilor din România va îmbrățișa ideea de a înființa un grup de studiu a mărcilor poștale și pieselor filatelice „Valahicum”.

Dar și până la acel moment philatelica.ro va publica în continuare materiale care vor prezenta piese filatelice din acest domeniu.

Iar în final o scurtă aducere de aminte ce înseamnă „Valahicum”.

Fig. 33

cu textul „PORT POPULAR / denumirea minorității naționale / DIN UNGARIA”, în limbile slovacă, germană, croată și română. În Ungaria, grupuri compacte de români trăiesc în mai multe așezări rurale din apropierea graniței cu România și în orașul Jula (maghiară Gyula).

Ungaria: 2006 - Compozitori - emisiune comună Ungaria-România (Ungaria - *Scott #3989*, România - *Scott #4838*). Descriere: marca de 90Ft îl înfățișează pe compozitorul, violonistul, pedagogul, pianistul și dirijorul George Enescu. Acesta este considerat cel mai important muzician român.

În tematica *Valahicum* pot intra mărci poștale, ștampile ocazionale și speciale, întregiri poștale etc. pe care se regăsește denumirea țării, simboluri naționale (steagul, stema etc.), delimitarea teritoriilor naționale pe o hartă, menționarea unor cuvinte românești, toponime, hidronime etc., care consemnează evenimente istorice ori politice românești, precum piesele care au ca subiect evenimente sportive ori comemorarea participării sau a unor rezultate obținute de sportivii care au concursat sub drapelul României.

VALAHICUM or the Romanian perennality in philately (V)

László KÁLLAI

Saint Vincent & Grenadines: 1996 - Atlanta Summer Olympic Games - 1996 (Scott #2320g). Description: the issue consists of nine stamps in a small sheet and a souvenir sheet of four stamps. The small sheet has in it's composition a stamp that shows the image of gymnast Nadia Comaneci during an exercise. On the stamp there is the inscription: NADIA COMĂNECI/(ROMANIA)/GYMNASTICS/MONTE-REAL/ 1976 GOLD.

Saint Vincent & Grenadines: 1997 - Artists (Scott #2511a, b). Description: the issue is composed of three small sheets. One of the sheet contain the sculptures *Maiastra bird* and *New-born* of Constantin Brancusi. „In Romanian mythological fauna, *Maiastra bird* is considered the queen of birds, messenger of fairies. Like any supernatural creature endowed with magical powers, it is a rare sight, her unique beauty and the celestial light she glows can only enchant the sight of the truly privileged ones. About her song, that can only be heard in solitude, it is said to rejuvenate any listener.”³⁶ *Maiastra bird* was chosen, in the year 2000, as being the 20th century sculpture.

Saint Vincent & Grenadines: 1997 - Millenium (Scott #2742h) - Fig. 31. Description: the issue is composed of two small sheets.

Sierra Leone: 1997 - Horror Movies (Scott #2034g and Scott #2035). The issue is composed of a small sheet made of nine stamps, out of which one of them shows the image of Banat actor Béla Lugosi in the role of Dracula, also a souvenir sheet on which there is the same Lugosi - Fig. 32.

United States of America: 1997 - Horror Movies Characters (Scott #3169 from the issue 3168-3172 - Fig. 33). Description: the stamp presents the main character of the movie Dracula being played by Béla Lugosi. The issue was printed in small sheets of 20 items, with stamps on different places. The small sheet in the frontispiece

shows Béla Lugosi, Lon Chaney Jr, Boris Karloff and Lon Chaney. A complete sheet contains nine mini-sheets, therefore by detaching you can have two pairs with double bridges (the small sheets are separated vertically through perforation). The first is with Dracula on the left and Frankenstein on the right, the second one is with Dracula on the right and the Phantom of the Opera on the left.

Béla Lugosi³⁷, real name Béla Ferenc Dezső Blaskó (born October 20th, 1882, Lugoj - deceased August 16th, 1956, Los Angeles) was a famous actor, especially for his role as Dracula, first on Broadway, an then in the first screening of the classical story about vampires by Bram Stoker. He was born in Lugoj as the youngest son (out of four) of a banker. His scene name 'Lugosi' comes from the name of his birthplace (Lugoj in Hungarian Lugos) and it means 'from Lugoj'.

Hungary:

1925 - The centenary of birth of writer Mór Jókai (Scott #400-02 - Fig. 34). Description: the issue is composed of three stamps with face values of 1000K, 2000K and 2500K. Jókai Mór de Ásva (1825-1904) was a Hungarian writer and journalist.

He mostly wrote historic novels. He dedicated his whole life to improve the Hungarian language. He was considered a liberal Hungarian patriot, being elected in the Parliament after 1897. Jókai made ten documentary journeys in Transylvania. After these journeys he gave life to the novels 'Egy az Isten' (God is only one) - documented in Rimetea (Alba county), 'A nagyenyedi két fűzfa' (Two willows from Aiud) - documented in Aiud (Alba co-

Fig. 34

Abklatsch pe marca Scott #402

Fig. 35

nty), 'Szegény gazdagok' (The poor rich men) - documented in Maramures County.

Hungary: 1963 - The 5th P.T.T. ministries from communist countries convention (Scott #C245). Description: the stamp shows the image of the Romanian stamp of face value 1,20 lei from the issue *Laika the pup, first traveler in Cosmos* (1957 - Scott #1200).

Hungary: 1967 - The 25th Reunion of the Danube ▶▶▶

³⁶ Moldoveanu, Oana Ilinca - *Pasărea Măiastră*, 10 octombrie 2009 - <http://www.dacicool.ro/traditii/legende-datini-si-obiceiu/698-pasarea-maiastra>
³⁷ Wikipedia: *Béla Lugosi* - http://en.wikipedia.org/wiki/Bela_Lugosi

Commission (Scott #1833 from the issue 1828-34 - Fig. 35). Description: stamp of 2Ft showing the river port Galati and the Romanian flag. In 2006 we celebrated 150 years from the signing of the Peace Treaty in Paris (March 30th 1856), after the Crimean War (1853-1856), a treaty that also included points on the internationalization of the Danube waters, establishing the Danube European Commission, declaring the neutrality of the Black Sea. The Danube European Commission represented the first international organization - in the 19th century context - dedicated to Danubian cooperation.

Hungary: 1972 - European Football Championship (Henri Delaunay Cup) (Scott #C317 - Fig. 36). Description: the issue is composed of an eight-stamp small sheet. The stamp of 60f face value shows a game play of a footballer in the Romanian national equipment, and on the right side of the stamp it is written the name of the country in Hungarian and Romanian (ROMÂNIA/ROMÂNIA). Later, this issue was printed in sheets of 20 stamps of the same value.

Hungary: 1975 - 20 years from the signing of the Warsaw Pact (Scott #2393). Description: stamp of face value of 1Ft issued on the celebration of 20 years from the signing of the Warsaw treaty. The stamp shows the Romanian flag next to the ones of Bulgaria, Czechoslovakia, German Democratic Republic, Hun-

gary, Poland and USSR.

Hungary: 1977 - Security and Cooperation in Europe Conference - Belgrade (Scott #C376). Description: the souvenir sheet has on the sides the Romanian flag through all of the flags of participant countries at the Organization for Security and Cooperation in Europe Conference (OSCE) of October - November 1977 in Belgrade (Yugoslavia).

Hungary: 1977 - European Navigation on the Danube (Scott #2514). Description: small sheet of 11 stamps arranged around two vignettes, a center one of the size of four stamps together, and a second one of the size of a single piece. The big vignette (center) shows a physical map of Europe transcontinental waterways Danube-Main-Rhine, the small vignette, located at the bottom of the sheet, second unit to the left, shows the Danubius Fountain in Erzsébet Piazza (Budapest). The upper part of the architecture composition extends also on the big vignette, these being separated through partial perforation. The mark 'Valahicum' is set in the right sided column of the sheet and is the third one from the top, representing the Romanian flag.

there will be philatelists who, as being in a series of European countries, will develop this theme. I am more of an optimist and I truly believe that it's just a matter of time before the Romanian Philatelic Federation or any other philatelic forum in Romania will embrace the idea of establishing a study group for 'Valahicum' stamps and philatelic items.

But, to that moment, philatelica.ro will continue to publish materials that will present philatelic pieces from this domain.

In the end, a short reminder of

Fig. 36

Fig. 37

Hungary: 1981 - Hungarian national minorities folk costumes (Scott #2713 - Fig. 37). Description: small sheet of four stamps and four vignettes with the text 'FOLK COSTUME / name of the national minority / OF HUNGARY', in Slovak, German, Croat and Romanian. In Hungary, compact groups of Romanians live in many rural settlements near the border of Romania and in the town Jula (Gyula in Hungarian).

to be continued on page 23

Instead of epilogue

The series I have made in the course of almost a year did not want to be a catalogue, not even a complete list of 'Valahicum' stamps. It is rather a challenge to those philatelists who, for various reasons, feel close to this subject. To my surprise, the Romanian philatelists reactions have been very quiet, and in some situations even mean (not to the author, but to the collectors that didn't think about developing this subject).

Whatever feedback I have received, I believe that in the future

what 'Valahicum' represents: in the theme of Valahicum you can find stamps, occasional and special stamps, postal stationeries etc on which you find the name of the country, national symbols (flag, emblem etc), the territory boarders on a map, the mention of Romanian words, places, rivers, cities etc, that record Romanian historic or political events, such as the stamps released for sports events or the celebration of participation, or for the results sportsmen have had while competing under the Romanian flag.

Între erori și greșeli pe întregurile poștale românești (VII) Un întreg poștal corectat

prof. Valentin BEREZOVSKI

Continuând seria semnalărilor făcute de către câțiva filатели¹⁻³, mă alătur acestora și, la rândul meu, semnalez o astfel de greșeală de machetare. Despre ce este vorba?

Intrigat de semnalările celor trei cunoscuți filатели, am verificat și eu „zestrea” mea de câteva sute de întreguri poștale pe care le am în colecție. Și... ceea ce nu am remarcat cu ani în urmă, am descoperit acum, o „sopârlă” cum se spune în gazetărie.

Concret. Este vorba de plicul întreg poștal cod 159/2004 (Fig. 1), dedicat marelui tenismen român, Ilie Năstase.

Privindu-l, observăm că jucătorul ține racheta cu mâna stângă, poziție care este incorectă deoarece Năstase este jucător de mâna dreaptă. Deși imaginea este frumos realizată, ea este incorectă. Așa că, surprinde cum această scăpare nu a fost observată, măcar în ultimul moment, de cel care a dat *bun de tipar*.

Însă Ilie Năstase a observat și întregul poștal a fost retras fiind machetat eronat. Urmare a acestui fapt, ulterior a fost pus în circulație plicul întreg poștal cod 167/2004 (Fig. 2), care corectează această eroare de machetare.

De această dată au profitat numeroșii colecționari care „vânează” astfel de „perle”.

Atenție machetatori!

¹ Patapie - Raicu, Florin - *Între erori și greșeli pe întregurile poștale românești (I)*, philatelica.ro, III, nr. 1(12) - ianuarie-februarie 2011, 38.

² Potcoavă, Andrei ing. - *Între erori și greșeli pe întregurile poștale românești (II)*, *Erori impardonabile*, philatelica.ro, III,

Fig. 1

Fig. 2

nr. 4(15) - iulie-august 2011, 16.

³ Diaconu, Aurel ing. - *Între erori și greșeli pe întregurile poștale românești (V)*, philatelica.ro, IV, nr. 1(18) - ianuarie-februarie 2012, 22.

Revista presei

REVISTA F.A.E.F., organ al Federației Argentinieni de Filatelie, bilingv (spaniolă-engleză), nr. 135 - martie 2012. Din sumar: mesajul președintelui dr. Eliseo Ruben Otero, *Thematic philately* (Jonas Hällström), *Cartas a Francia* (José Amadeo Garcia), *MONACOPHIL 2011, an event not to be missed* (Igor Rodin), *El rallye de Montecarlo* (Segundo Heredia Machado), *Primeras marcas postales mecánicas* (Elvio Selhos). De menționat că dl Jonas Hällström, candidat la președinția Comisiei de filatelie tematică a FIP, analizează regulile de evaluare a unui exponat de filatelie tematică, exemplificându-le cu propriul exponat *Maneuver Warfare*. Autorul a ales să utilizeze pentru prezentare formatul A3.

RUNDBRIEF, nr. 2-2012, publicație în limba germană, dedicată automatizării poștale, a BPA - BRIEFPOSTAUTOMATION (<http://www.arge-briefpos->

[tautomatization.de](http://www.arge-briefpos-tautomatization.de)). Semnalăm articolul dlui Rolf Goebel despre obliterările DAGUIN în Chile (*Weitere Belege mit Abschlägen von Daguin-Stempel aus Chile*).

TOPICAL TIME, vol. 63, nr. 3(373), mai-iunie 2012, revistă de filatelie tematică a Asociației Tematicienilor Americani (ATA). Din sumar: *Darwin, god and philosophers: Part II - From Bacon to Feuerbach* (Corey W. Ericson), *How thematic exhibiting stifles topical collecting: the Walt Disney example* (Ken Lawrence), *Study unit spotlight: American Society of polar philatelists* (www.polarphilatelists.org): *Lesser-known bases and camps of the United States Antarctic program* (Steve Pendleton). (dnd)

Pești

Fishes

*Peștele molly
Poecilia sphenops
The molly fish*

*Bibanul-soare
Eupomotis gibbosus
The sunfish*

*Peștele paradis
Macropodus opercularis
The paradise fish*

Data punerii în circulație: 15.06.2012.
Dimensiuni: marca poștală, 36x36 mm;
bloc, 100x100 mm (în album filatelic).
Machetator: Alec BARTOS.

Prezentare: **coală** de 28 mărci poștale;
minicoală de opt mărci poștale și o vinieta
plasată central (rând 2, coloana 2); **bloc** de
patru mărci poștale cu manșetă ilustrată
(în album filatelic).

Tipărit offset, la patru culori pe hârtie
cromo-gumată (Anglia).

Tiraj: 157.080 (valoarea nominală de
1,40 L), 31.080 (valoarea nominală de 3,00
L), 73.080 (valoarea nominală de 3,10 L),
24.080 (valoarea nominală de 14,50 L),
500 blocuri (în album filatelic).

Set de două FDC-uri în tiraj de 300 plicuri
echipate cu mărcile poștale ale emisiunii,
numerotate și obliterate cu ștampila P.Z. cu negru și 500 plicuri
(în album filatelic) echipate cu mărcile poștale ale emisiunii,
numerotate și obliterate cu ștampila P.Z., cu roșu.

Carton filatelic, în tiraj de 160 exemplare, echipat cu
mărcile poștale ale emisiunii, numerotat și obliterate cu
ștampila P.Z.

Album filatelic, în tiraj de 500 exemplare, echipat cu
blocul special de patru mărci poștale și plicul prima zi cu
mărcile poștale ale emisiunii având ștampila P.Z. aplicată
cu roșu. Ambele produse sunt numerotate cu roșu de la
001 la 500.

*Peștele Gura de foc
Thorichthys meeki
The firemouth cichlid*

Date of issue: 15.06.2012.
Size: stamp, 36x36 mm; block,
100x100 mm (in philatelic album).

Designer: Alec BARTOS.

Page composition: **sheet** of 28 stamps;
small sheet of eight stamps and one label;
block of four stamps with illustrated border
(in philatelic album).

Printing system: offset, in four colours
on chromo-gummed paper - UK origin.

Run printing: 157,080 (1.40 L face
value), 31,080 (3.00 L face value), 73,080
(3.10 L face value), 24,080 (14.50 L face
value), 500 blocks (in philatelic album).

Two FDC's, into run printing of 300 en-
velopes equipped with the stamps of the
issue, numbered and cancelled with the
first day postmark in black and 500 en-
velopes (in philatelic album) equipped with the stamps of
the issue, numbered and cancelled with the *first day* post-
mark in red.

Philatelic document, into a run printing of 160 copies,
equipped with the stamps of the issue, numbered and
cancelled with the *first day* postmark.

The philatelic album, into a run printing of 500 pcs.,
equipped with a special block of four stamps of the issue
and the FDC with the set of the issue, having imprinted in
red the *first day* postmark. Both products are numbered
in red from 001 to 500.

Revista presei

F EPA NEWS, nr. 22, iunie 2012, revistă
a Asociației Federațiilor Europene de
Filatelie - FEPA (<http://fepanews.com>). În ca-
drul rubricii *Aici este opinia mea*, Lumir
Brendl, AEP, AIJP - *Czech and Central Eu-
ropean Philately goes on!* (2011-2013)
menționează revista philatelica.ro și lu-
crarea dlui Cristian Scăiceanu - *Istoria
mișcării filatelice din România*, care vor
fi prezentate la expoziția IPHLA 2012.
(dnd)

following from page 21

Hungary: 2006 - Composers - Hun-
gary-Romania joint issue (Hungary -
Scott #3989, Romania - Scott #4838).
Description: the stamp of 90Ft shows
the composer, violinist, teacher, pianist
and conductor George Enescu. He is
considered the most important Roma-
nian musician.

Ziua mărcii poștale românești, 125 de ani - Institutul Național „Victor Babeș”

Data punerii în circulație: 16.07.2012.

Dimensiuni: mărcile poștale, 48x33 mm; bloc, 136x100 mm.

Machetator: Răzvan POPESCU.

Prezentare: **coală** de 32 mărci poștale; **minicoală** cu opt mărci poștale de aceeași valoare și o vinieta plasată central (rând 2 - coloana 2); **bloc** de două mărci poștale.

Tipărit offset, la patru culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia).

Tiraj: 49.440 (valoarea nominală de 3,10 L), 19.040 (valoarea nominală de 7,60 L), 7.500 (bloc).

FDC echipat cu mărcile poștale ale emisiunii, numerotat în negru și obliterare cu ștampila P.Z. în tiraj total de 300 plicuri.

Carton filatelic, în tiraj de 160 exemplare, echipat cu mărcile poștale ale emisiunii, numerotat și obliterat cu ștampila P.Z.

Romanian stamp day, 125 years - The „Victor Babeș” National Institute

Date of issue: 16.07. 2012.

Size: stamps, 48x33 mm; block, 136x100 mm.

Designer: Răzvan POPESCU.

Page composition: **sheet** of 32 stamps; **small sheet** of eight stamps and one label (each value); **block** of two stamps.

Printing system: offset, in four colours on chromo-gummed paper - UK origin.

Run printing: 49,440 (3.10 L face value), 19,040 (7.60 L face value), 7,500 (block).

FDC equipped with the stamps of the issue, numbered in black and cancelled with the *first day* postmark. Run printing: 300 envelopes.

Philatelic document, into a run printing of 160 copies, equipped with the stamps of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark.

Jocurile Olimpice de Vară - Londra 2012

London 2012 - Olympic Games

Data punerii în circulație: 27.07.2012.

Dimensiuni: mărcile poștale, 48x33 mm.

Machetator: Victor TELIBAȘA.

Prezentare: **minicoli** de patru mărci poștale de aceeași valoare.

Tipărit offset, la patru culori pe hârtie cromo-gumată (Anglia).

Tiraj: 74.000 (valoarea nominală de 1,20 L), 86.000 (valoarea nominală de 1,40 L), 52.000 (valoarea nominală de 2,10 L), 22.800 (valoarea nominală de 6,00 L).

Set de două FDC-uri în tiraj de 300 plicuri echipate cu mărcile poștale ale emisiunii, numerotate și obliterare cu ștampila P.Z.

Carton filatelic, în tiraj de 160 exemplare, echipat cu mărcile poștale ale emisiunii, numerotat și obliterat cu ștampila P.Z.

Date of issue: 27.07.2012.

Size: stamps, 48x33 mm.

Designer: Victor TELIBAȘA.

Page composition: **small sheets** of four stamps of each value.

Printing system: offset, in four colours on chromo-gummed paper - UK origin.

Run printing: 74,000 (1.20 L face value), 86,000 (1.40 L face value), 52,000 (2.10 L face value), 22,800 (6.00 L face value).

Two FDC's, into run printing of 300 envelopes equipped with the stamps of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark.

Philatelic document, into a run printing of 160 copies, equipped with the stamps of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark.

Rase de câini

*Teckel cu păr scurt
Short haired dachshund (Teckel)*

*Ciobănescul românesc mioritic
Romanian mioritic shepherd*

*Ciobănescul românesc carpatin
Romanian carpathian shepherd*

Golden Retriever

Data punerii în circulație: 10.08.2012.

Dimensiuni: marca poștală, 33x48 mm; bloc, 127x130 mm.

Machetator: Ludmila LUPU.

Prezentare: **coală** de 32 mărci poștale; **minicoală** de opt mărci poștale și o viniță plasată central (rând 2 - coloana 2); **bloc** cu cele patru mărci poștale ale emisiunii.

Tipărit offset, la patru culori pe hârtie cromogumată (Anglia).

Tiraj: 20.040 (valoarea nominală de 4,50 L), 23.240 (valoarea nominală 5,00 L), 19.240 (valoarea nominală 8,10 L), 17.640 (valoarea nominală 9,10 L), 7.000 (bloc).

Set de două FDC-uri în tiraj de 300 plicuri echipate cu mărcile poștale ale emisiunii, numerotate și obliterate cu ștampila P.Z.

Ilustrate maxime: 300 seturi (4 imagini).

Carton filatelic, în tiraj de 160 exemplare, echipat cu mărcile poștale ale emisiunii, numerotat și obliterate cu ștampila P.Z.

Date of issue: 10.08.2012.

Size: stamp, 33x48 mm; block, 127x130 mm.

Designer: Ludmila LUPU.

Page composition: **sheet** of 32 stamps; **small sheet** of eight stamps and one label; **block** of four stamps.

Printing system: offset, in four colours on chromo-gummed paper - UK origin.

Run printing: 20,040 (4.50 L face value), 23,240 (5.00 L face values), 19,240 (8.10 L face value), 17,640 (9.10 L face value), 7,000 (block).

Two FDC's, into run printing of 300 envelopes equipped with the stamps of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark.

Maxicards: 300 sets (4 images).

Philatelic document, into a run printing of 160 copies, equipped with the stamps of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark.

Emisiune comună ROMÂNIA - ARMENIA

500 de ani - Biserica Mănăstirii armenesti Hagigadar

Data punerii în circulație: 11.08.2012.

Dimensiuni: marca poștală, 48x33 mm; bloc, 127x81 mm (în album filatelic).

Machetator: Mihai VĂMĂȘESCU.

Prezentare: **coală** de 32 mărci poștale; **minicoală** de opt mărci poștale și o viniță plasată central (rând 2, coloana 2); **bloc** de două mărci poștale.

Tipărit offset, la cinci culori pe hârtie cromogumată (Anglia).

Tiraj: 22.440 (marca poștală), 7.500 blocuri, 500 blocuri speciale (în album filatelic).

300 FDC-uri echipate cu mărcile poștale ale emisiunii comune realizate de România și Armenia, numerotate și obliterate în negru cu ștampila P.Z. a țării corespunzătoare și 500 plicuri (în album filatelic) echipate cu mărcile poștale ale emisiunii comune realizate de România și Armenia, numerotate cu roșu și obliterate cu ștampila P.Z. a țării corespunzătoare. Ilustrate maxime: 500 bucăți (o imagine), în album filatelic.

Carton filatelic, în tiraj de 160 exemplare, echipat cu mărcile poștale ale emisiunii comune realizate de România și Armenia, numerotat și obliterate cu ștampila P.Z. a țării corespunzătoare.

Album filatelic, în tiraj de 500 exemplare, echipat cu blocul special de două mărci poștale, cu elemente grafice în folio aur, plicul prima zi al emisiunii având ștampila P.Z. aplicată cu roșu și o ilustrată maximă. Produsele sunt numerotate cu roșu de la 001 la 500.

Joint stamp issue ROMANIA - ARMENIA

Hagigadar Armenian Monastery Church - 500 years

Date of issue: 11.08.2012.

Size: stamp, 48x33 mm; bloc, 127x81 mm (in philatelic album).

Designer: Mihai VĂMĂȘESCU.

Page composition: **sheet** of 32 stamps; **small sheet** of eight stamps and one label; **block** of two stamps.

Printing system: offset, in five colours on chromo-gummed paper - UK origin.

Run printing: 22,440 (stamp), 7,500 blocks, 500 special blocks (in philatelic album).

300 FDC's equipped with the stamps of the joint issue of both Romania and Armenia, numbered in black and cancelled with the *first day* postmark of the corresponding country and 500 envelopes (in philatelic album) equipped with the stamps of the joint issue of both Romania and Armenia, numbered in red and cancelled with the *first day* postmark of the corresponding country.

Maxicards: 500 pieces (one image) in philatelic album.

Philatelic document, into a run printing of 160 copies, equipped with the stamps of the issue, numbered and cancelled with the *first day* postmark.

The philatelic album, into a run printing of 500 pcs., equipped with a special block of two stamps of the issue, with graphic elements in gold foiling, the FDC of the issue, and a maximum card. The products are numbered in red from 001 to 500.

Poșta M.A.I.

ing. Emanoil SĂVOIU, engineer

În anii '60 corespondența secretă dintre întreprinderile socialiste ca și cea dintre unitățile militare se efectua prin poșta M.A.I. - Ministerul Afacerilor Interne^{1,2}.

Scopul acestui articol este de a prezenta dantelura și burelajele (fond de siguranță) timbrelor poștei M.A.I.

Astfel, valoarea de 1 Lei negru (Fig. 1) pe hârtie albă nu are burelaj și are dantelura 13 / 14. În Fig. 1 se prezintă un plic expediat de la o întreprindere din județul Satu Mare către ministerul tutelar.

Valoarea de 1,50 Lei negru are burelaj galben-portocaliu și dantelura 13 / 14.

Valoarea de 5 Lei negru este cunoscută cu burelaj albastru și dantelură 13 / 14. În Fig. 2 prezentăm o marcă de 5 Lei negru pe fond albastru, fără burelaj, fără dantelură pe trei laturi și dantelată în partea de sus². Provine dintr-o corespondență între două unități militare.

M.A.I. post

In the 60's secret mail between socialist enterprises, as well as the one between military units, was made by the M.A.I. (Ministry of Internal Affairs) post^{1,2}.

The goal of this article is to present the indent and the *burelage* (security feature) of the M.A.I. postal stamps.

Thus, the value of 1 Lei black (Fig. 1) on white paper does not have *burelage* and has the indent 13/14. In Fig. 1 it is presented an envelope sent from an enterprise from Satu Mare County to the tutelary ministry.

The value 1.50 Lei black has a yellow-orange *burelage* and an indent of 13 / 14.

The value 5 Lei black is known with a blue *burelage* and an indent of 13 / 14. In Fig. 2 we present a mark of 5 Lei black on a blue background, without *burelage*, without indent on three sides and an indent in the upper side². It is a resultant of a correspondence between two military units.

Fig. 1

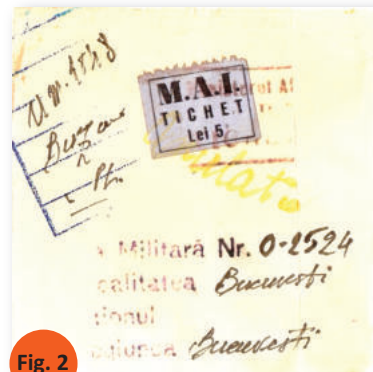

Fig. 2

¹ Tripcovici, Nicolae - „Tichetele” poștei de curier, Filatelia, an XXXIX, nr. 10(413). octombrie 1990, p. 1.

² Marinescu, Călin - Poșta militară română 1859-1995 și corespondența prizonierilor de război, 16. Transportul corespondenței secrete MAI - MI, București 1998, p. 304-306.

¹ Tripcovici, Nicolae - „Tickets” of courier mail, Filatelia magazine, year XXXIX, no. 10(413), October 1990, p. 1.

² Marinescu, Călin - Romanian military post 1859-1995 and war prisoners' mail, 16. Secret MAI-MI mail transport, Bucharest 1998, p. 304-306.

150 de ani de la înființarea Ministerului Afacerilor Externe

Asociația Filateliștilor din București a consemnat 150 de ani de la înființarea Ministerului Afacerilor Externe punând în circulație o ștampilă omagială la Oficiul poștal BUCUREȘTI 1, datată 03.08.2012 și ilustrată cu portretele lui A. I. Cuza și Apostol Arsache - întâiul Ministru al Afacerilor Străine din Principatele Unite.

De menționat că înființarea Ministerului Afacerilor Externe s-a făcut prin decretul domnsc nr. 168 / 27 iulie 1862 semnat de A. I. Cuza - Domn al Principatelor Unite.

Plicul omagial precum și ștampila ocazională, ilustrate alăturat, au fost machetate de dr. Ioan Daniuliuc. (dfd)

Comemorarea a 100 de ani de la moartea scriitorului Ion Luca Caragiale

ing. Aurel DIACONU

Comemorarea a 100 de ani de la moartea lui Caragiale nu putea să se facă decât în orașul al cărui fiu se considera: PLOIEȘTI.

Manifestările organizate la data de 22 iunie 2012 au debutat cum era și firesc la bustul scriitorului de pe Bd. Independenței cu o alocuțiune susținută de dl. Nicolae Boaru, directorul Bibliotecii „Nicolae Iorga”, care a adus un omagiu marelui dispărut. S-au depus coroane și buchete de flori în semn de cinstire a personalității scriitorului.

La Colegiul Național «I. L. Caragiale» a urmat o evocare a personalității dramaturgului, la care au rostit cuvinte pline de recunoștință față de persoana comemorată: prof. Horia Victor Popa - inspector general școlar al județului Prahova, Petre Năchita - director al colegiului și elevul colegiului Anton Teodor. Au participat și membri ai Academiei Române, în frunte cu președintele acesteia acad. Ionel Haiduc.

Manifestarea principală s-a desfășurat, însă, la sediul Consiliului Județean Prahova, unde, în foaierea sălii Europa au avut loc o serie de evenimente:

- S-a lansat plicul special obliterat cu ștampila ocazională 22.06.2012 100590 PLOIEȘTI-1 (Fig. 1) realizat de către Clubul Filatelic Municipal Ploiești cu sprijinul Primăriei Municipiului Ploiești. Plicul și ștampila au fost machetate de dl. dr. Ioan Daniliuc. Într-o scurtă alocuțiune am prezentat locul lui Caragiale în filatelia românească.

- De asemenea, a avut loc lansarea volumului de caricatură *Ion Luca Caragiale, un omagiu planetar*, autor Nicolae Ioniță. Prezentarea a fost făcută de directorul Muzeului Național al Literaturii Române dl. Lucian Chișu și de dl. Silviu Angelescu, directorul Institutului de Istoria Artei al Academiei Române. La prezentare s-au alăturat și caricaturistul: dl. Ștefan Popa Popa's, cetățean de onoare al Ploieștiului, însoțit de jurnalistul, scriitorul și

Fig. 1

Fig. 2

criticul de artă dl. Tudor Octavian.

După consumarea acestor momente emoționante, în sala Europa s-a desfășurat sesiunea omagială a Academiei Române (Fig. 2, foto dr. Ioan Daniliuc), dedicată comemorării a 100 de ani de la trecerea în neființă a lui I.L. Caragiale, sub genericul *Caragiale și lumea românească*.

Participanții la sesiune au fost salutați de Prefectul Județului Prahova, dl. Mircea Cosma și de reprezentantul Primăriei Ploiești, după care dl. acad. Ionel Haiduc a declarat deschisă ședința solemnă. Au susținut alocuțiuni domnia Mircea Ionescu-Quintus, președinte al Consiliului cetățenilor de onoare; acad. Dan Berindei; E.S. Monseiorul Ioan Robu, membru de o-

noare al Academiei; acad. Alexandru Zub; acad. Nicolae Berindei, Cetățean de Onoare al Municipiului Ploiești; acad. Aurel Ion Pop, rectorul Universității Babeș-Bolyai din Cluj și acad. Eugen Simion, președintele secției de filologie a Academiei Române, Cetățean de Onoare al Municipiului Ploiești, care cu toții au evocat personalitatea lui Ion Luca Caragiale.

La încheierea lucrărilor sesiunii omagiale a Academiei Române, autoritățile locale au acordat invitațiilor la manifestare premii și distincții, constând dintr-un set de „opere complete” ale lui Caragiale, editate de Academia Română și o frumoasă plachetă, oferită de Primăria Ploiești.

Asociația Filateliștilor din România - AFR și statutele sale

ing. Călin MARINESCU

Asociația Filateliștilor din Republica Populară Română, respectiv din Republica Socialistă România (AFR), a fost prima organizare oficială care a reunit pe toți filateliștii din România. Unele încercări de reunire a acestora au datat dinainte de izbucnirea celui de-al doilea război mondial, dar toate au rămas fără rezultat. Această reunire este în vigoare și astăzi, chiar dacă forma de organizare a fost modificată și tendințe separatiste își fac tot mai mult loc.

Ani de zile crearea AFR a fost prezentată ca una dintre cele mai mari realizări ale filateliștilor români ai acelor ani, care a fost pusă în practică cu ocazia festivităților dedicate centenarului mărcii poștale românești. Din cei care au trăit acele vremuri au mai rămas câțiva, cei care erau tineri atunci nu au înțeles semnificația momentului, iar cei tineri azi sunt în necunoștință de cauză.

AFR nu a fost întemeiată de filateliștii români pentru binele filateliștilor români (chiar dacă ea era necesară și benefică), ci a fost întemeiată de clasa politică de la acea vreme pentru a putea avea sub control numărul mare de filateliști din România și activitatea acestora.

Baza legală prin care s-a întemeiat AFR a fost H.C.M. nr. 833 din 18 iunie 1959 (Fig. 1). În mod curios aceasta nu a mai fost reprodusă până acum în literatura filatelică. Poate că nu s-a vrut să se vadă greșelile elementare cuprinse în aceasta (organizarea poștei Principatului Moldova nu s-a realizat în anul 1858, ci cu mulți ani înainte) și nici caracterul său politic.

Din start se poate observa că prin art. 5 a H.C.M. nr. 833 „Asociația Filateliștilor” din Republica Populară Română/Republica Socialistă Română - AFR era autorizată să funcționeze sub îndrumarea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor - Departamentul Poștelor și Telecomunicațiilor, iar statutul său trebuia confirmat de Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor și să primească avizul Consiliului Central al Sindicatelor din Republica Populară Română. Acest H.C.M. a fost în vigoare în toată perioada 1958-1989, adică toată activitatea AFR a fost efectuată „în spiritul și litera” sa. Așa se explică prezența și chiar rolul conducător al oficialităților (chiar în rang de ministru uneori) din Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor la toate ședințele AFR.

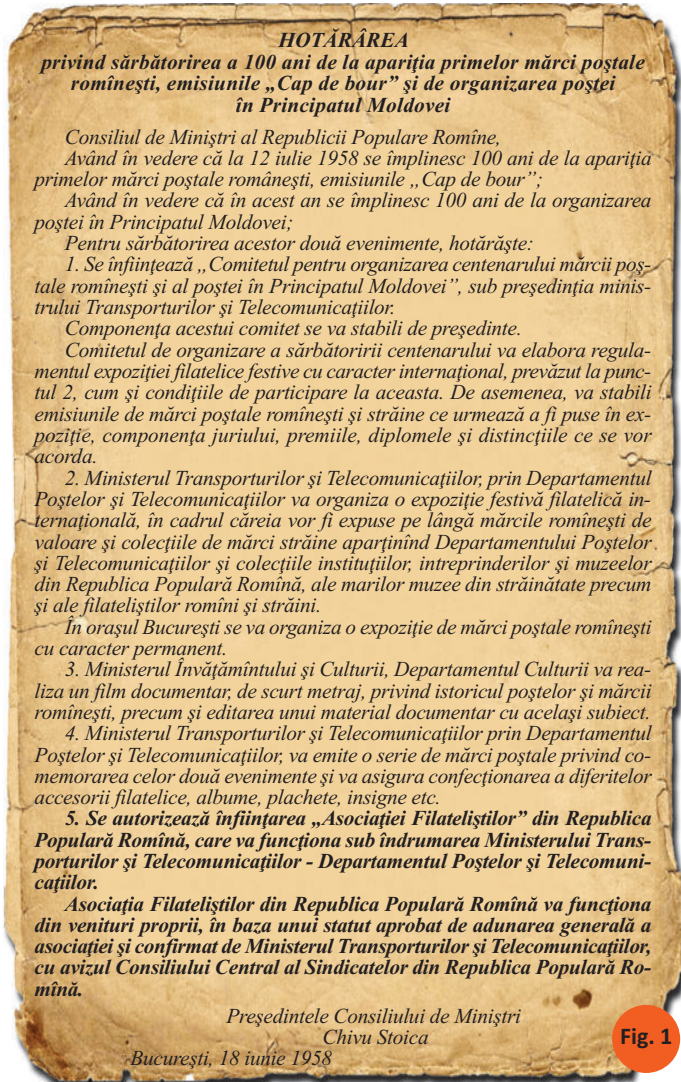

Fig. 1

Prima mențiune în acest sens a fost publicată în revista *Filatelia* nr. 7/1958:

„Spor la lucru Asociației Filateliștilor din RPR!

În baza HCM nr. 833 din 18 iunie a.c. a fost constituit un comitet de inițiativă pentru organizarea Asociației Filateliștilor din R.P.R. (AFR).

În ziua de 27 iunie a avut loc o ședință la Departamentul

Prima mențiune în acest sens a fost publicată în revista *Filatelia* nr. 7/1958:

„Spor la lucru Asociației Filateliștilor din RPR!

În baza HCM nr. 833 din 18 iunie a.c. a fost constituit un comitet de inițiativă pentru organizarea Asociației Filateliștilor din R.P.R. (AFR).

În ziua de 27 iunie a avut loc o ședință la Departamentul

Poștelor și Telecomunicațiilor, în prezența șefului Departamentului, tov. D. Simulescu, adjunct al Ministrului Transporturilor și Telecomunicațiilor și a tov. ing. V. Horvat, Directorul General al Poștei și Difuzării Presei. Au fost stabilite primele obiective ale Comitetului de inițiativă: organizarea înscrierii de membri în AFR, constituirea filialelor regionale, afilierea AFR la Federația Internațională de Filatelie și pregătirea primului Congres al Asociației.

În ședința din ziua de 1 iulie crt. a fost constituit biroul provizoriu al Asociației..."

Statutele AFR

Ca orice organizație/asociație care se respecta activitatea AFR a fost bazată pe stipulările unui Statut propriu. În toată perioada 1958-1989 Statutul AFR era aprobat și modificat de către conferința pe țară a AFR cu 2/3 din numărul delegaților.

Primul Statut al AFR a fost adoptat în anul 1958. El era un statut provizoriu, dar era necesar pentru buna organizare și funcționare a AFR. Este posibil ca un nou statut sau tot cel din 1958 să fi fost aprobat la Conferința AFR pe țară din 13-14 februarie 1960, dar nu s-au găsit date certe până acum.

Toate statutele AFR, cu excepția celui din 1968, au inclus un articol cu privire la punctul 5 din H.C.M. nr. 833, prin care AFR funcționa sub îndrumarea Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor - Departamentul Poștelor și Telecomunicațiilor/Direcția Generală a Poștelor și Telecomunicațiilor.

1963 - Statutul AFR din 1963 a fost adoptat la Conferința pe țară a AFR din 30 martie 1963, fiind avizat anterior de Consiliul Central al Sindicatelor din R.P.R prin Marin M. și cu acordul ministrului Transporturilor și Telecomunicațiilor - D. Simulescu. El cuprindea 8 pagini 150 x 205 mm (Fig. 2).

1968 - Statutul AFR din 1968 a fost adoptat la cea de-a II-a (redenumită ulterior a III-a) Conferință pe țară a AFR din 11 februarie 1968. Acest statut este singurul care nu a făcut o referire la HCM nr. 833, probabil ca urmare a „deschi-

derii” prin care trecea România acelor ani. Totuși lipsa unei mențiuni privind prevederile HCM nr. 833 n-a împiedicat ca la a V-a Conferință pe țară a AFR din ianuarie 1977 lucrările să fie conduse de directorul general adjunct din DGPTc, care a luat și toate hotărârile.

Statutul 1968 a fost tipărit la Întreprinderea Poligrafică Bacău cu comanda 12043-1968. El cuprindea 16 pagini format 120 x 160 mm (Fig. 3).

1978 - Statutul AFR din 1978 a fost adoptat (probabil) la cea de-a V-a Conferință pe țară a AFR din 23 ianuarie 1977.

Statutul din 1978 a fost tipărit la Întreprinderea Poligrafică „Filaret” București cu comanda 55-1978. El cuprindea 32 pagini format 100 x 140,3 mm (Fig. 4).

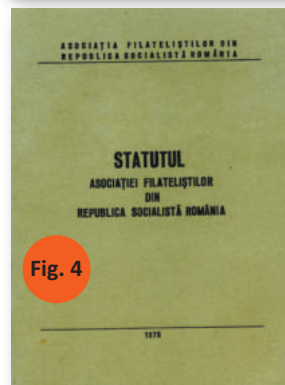
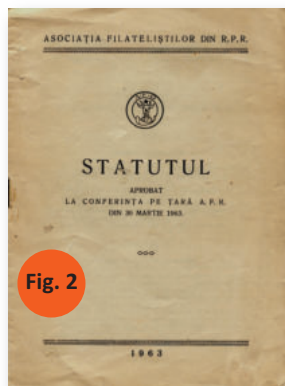
Statutul AFR din anul 1978 a fost valabil până la sfârșitul anului 1989, nemaifiind aprobat sau tipărit altul.

Organe de conducere a AFR a) Congresele și Conferințele pe țară AFR

Statutul provizoriu AFR din 1958 prevedea probabil și ținerea unor Congrese ale AFR. Se preconiza la început ținerea unui Congres al A.F.R. o dată cu expoziția din noiembrie 1958, apoi în locul acestuia se preconiza ținerea unei Conferințe pe țară a AFR, ambele însă nu au mai avut loc.

Pentru perioada 1960-1989 organul suprem de conducere al AFR a fost Conferința pe țară, formată din delegații aleși la Conferințele filialelor. Conform Statutului conferințele pe țară ale AFR trebuiau să aibă loc o dată la patru ani. Această stipulare a Statutului nu a fost însă respectată. În decursul celor peste 31 de ani de existență a AFR au avut loc un număr de cinci Conferințe pe țară ale AFR. Toate Conferințele pe țară ale AFR au avut loc în București, unde se afla sediul central.

Prima Conferință pe țară a AFR a avut loc în zilele de 13 și 14 februarie 1960 în prezența întregii conduceri a Direcției Generale a Poștei și Telecomunicațiilor: ing. Ieronim Florea - director general, Laurențiu Botez - director adjunct,

etc. S-a hotărât ca în luna noiembrie 1960 să se țină primul congres al AFR, idee care însă nu a mai fost pusă în practică.

Pe data de 30 martie 1963 a avut loc Conferința pe țară a AFR, denumită ulterior a II-a. Lucrările au fost conduse ▶▶▶

de ing. Gr. Marin, adjunct al ministrului Transporturilor și Telecomunicațiilor și ing. Ieronim Florea, director general al Poștelor și Telecomunicațiilor.

Trei ani mai târziu, pe data de 20 martie 1966, a avut loc Conferința Consiliului Central al AFR. Și aceasta a avut loc în prezența directorului general al Poștelor ing. Dumitru Popadiuc.

Cea de-a II-a Conferință pe țară a AFR, redenumită ulterior a III-a, a avut loc pe data de 11 februarie 1968, lucrările fiind conduse tot de ing. Dumitru Popadiuc, directorul general al Poștelor.

A III-a Conferință pe țară a AFR a fost programată pentru data de 18 noiembrie 1972, dar a avut loc în zilele de 17-18 decembrie 1972, fiind în luna decembrie 1974 renumărată „a IV-a”.

În anul 1977, pe data de 23 ianuarie, a avut loc cea de-a V-a Conferință pe țară a AFR. Lucrările au fost conduse de dr. Virgil Șchio-părlan, director general adjunct al Direcției Generale a Poștelor și Telecomunicațiilor.

În anul 1980 se pregăteau lucrările pentru cea de-a VI-a Conferință pe țară a AFR, care urma să aibă loc în anul 1981. În lunile ianuarie-februarie 1981 au avut loc chiar conferințele filialelor județene la care s-au ales delegații pentru cea de-a VI-a Conferință pe țară a AFR, care era programată pentru luna martie 1981. Și ... atât. Nu a mai avut loc nici o Conferință pe țară a AFR până la înființarea FFR, în 1990.

În *Tabelul nr. 1* sunt prezentate datele când au avut loc cele cinci Conferințe pe țară ale AFR și revistele *Filatelia* în care sunt relateate informații privind desfășurarea acestora.

Tabel nr. 1

Nr. crt.	Conf. AFR	Data evenimentului	Filatelia nr.
1	I	13-14 februarie 1960	2/1960
2	a II-a	30 martie 1963	4/1963
3	a III-a	11 februarie 1968	3/1968
4	a IV-a	17-18 decembrie 1972	1/1973
5	a V-a	23 ianuarie 1977	1/1977
			2/1977

surarea acestora.

b) Consiliul (Central) și Plenarele AFR

Potrivit prevederilor Statutului, Consiliul AFR era organul care conducea întreaga activitate a AFR în perioada dintre Conferințele pe țară ale AFR. Consiliul (Central) al AFR era ales de delegații la Conferința pe țară a AFR și la rândul său alegea Comitetul executiv al Consiliului AFR format din președinte, vice-președinti, secretar general, membri. Statutele AFR din anii 1968 și 1978 stipulau întrunirea Consiliului AFR o dată pe an în Plenare ale AFR.

În *Tabelul nr. 2* sunt prezentate datele la care s-au ținut Plenarele AFR și revistele *Filatelia* în care sunt relateate informații privind desfășurarea acestora.

c) Președinții AFR

Nici unul dintre cele trei Statute AFR - 1963, 1968, 1978 - în vigoare în perioada 1963-1989 nu menționa ca organ de conducere

Tabel nr. 2

Nr. crt.	Data evenimentului	Filatelia nr.
1	9 februarie 1960	2/1969 4/1969
2	22 februarie 1970	3/1970
3	4 iulie 1971	7/1971
4	21 iulie 1973	8/1973
5	16 noiembrie 1974	12/1974
6	30 martie 1975	6/1975
7	26 februarie 1978	3/1978
8	18 martie 1979	4/1979
9	2 martie 1980	4/1980
10	20 decembrie 1980	1/1981
11	19 decembrie 1981	1/1982
12	17 decembrie 1983	1/1984
13	25 aprilie 1987	4/1987
14	9 iulie 1988	7/1988
15	6 mai 1989	5/1989

al AFR pe președintele acestuia. Așa cum se arată mai sus Consiliul (Central) al AFR alegea/deseșina Președintele AFR. Totuși, chiar dacă nu era stipulat în Statute, mai ales după anul 1968, Președintele AFR avea puterea supremă în AFR, până când „organele de partid și de stat” hotărâu că trebuie înlăturat.

În cei circa 31 ani și jumătate de funcționare AFR a avut opt președinți. În *Tabelul nr. 3* sunt prezentați cei opt președinți și perioadele de timp cât au fost la conducerea A.F.R. Pentru „alegerea” lor în funcții toți președinții AFR trebuiau să aibă acordul PCR. De fapt până în anul 1975 și pentru a fi președinte la cel mai mic cerc filatelic era obligatorie apartenența la PCR.

Literatura filatelică a timpului, formată cu precădere din revista *Filatelia*, nu făcea decât scurte referiri la activitatea președintelui AFR. În acele vremuri președintele conducea mai mult discret. Lipsa datelor din literatură fac ca să rămână multe neclarități privind activitatea lor.

Astfel, primul președinte al AFR a fost acad. dr. Ștefan Milcu (secretar prim al Academiei RPR). Mandatul său a fost foarte scurt, întrucât în luna noiembrie 1958 este menționat ca președinte AFR prof. dr. Mihai Ghermănescu, care la rândul său a avut un mandat foarte scurt, în luna aprilie 1959 fiind desemnat un nou președinte AFR - Ștefan Ralescu. După circa un an Ștefan Ralescu a murit într-un accident, fiind înlocuit de prof. univ. Sergiu Rașeev, rectorul Institutului de Gaze, Petrol și Geologie, eveniment comunicat în luna septembrie 1960. ▶▶▶

Tabel nr. 3

Nr.	Nume și prenume	Perioada mandatului de președinte
1	Acad. dr. Ștefan MILCU	1 iulie - ... 1958
2	Prof. dr. Mihai GHERMĂNESCU	... noiembrie 1958 - ... 1959
3	Ștefan RALESCU	... aprilie 1959 - iun. / sept. 1960
4	Prof. univ. Sergiu RAȘEEV	... iunie / septembrie 1960 - ...
5	Emanoil ȚIULESCU Gen. col. (r) Constantin SMIRNOV - interimat	30 martie 1963 - ... noe. 1964 ... 1965 - 11 februarie 1968
6	Gen. col. (r) Constantin SMIRNOV	11 februarie 1968 - 23 ian. 1977
7	Prof. univ. dr. Constantin DANCUI	23 ianuarie 1977 - 20 dec. 1980
8	Dr. Apostol TURBATU	20 dec. 1980 - decembrie 1989

Fig. 5 - Prezidiul Conferinței AFR din ianuarie 1977 (de la stânga la dreapta fotografiei): Constantin Smirnov, Răzvan Panaiteșcu, Gabriela Roth, ... , Virgil Șchiopârlan, ..., Constantin Danciu , Victor Puchiță și dr. Valeriu Neaga. Două persoane nu au putut fi identificate în fotografie, dintre care una putea fi Gheorghe Agiu, ales responsabil cu propaganda și redactor șef al revistei „Filatelia”.

Președintele Sergiu Rașeev ar fi trebuit să-și ducă mandatul până la 30 martie 1963, dar se pare că între timp nu mai era președinte AFR, întrucât la data de 30 martie 1963 se făcea mențiunea în revista *Filatelia* că participa la Conferința pe țară ca „membru în consiliul de conducere”, fiind enumerat după Constantin Smirnov - vice-președinte AFR și ing. Victor Coman - secretar general al AFR.

Pe data de 30 martie 1963 a fost desemnat președinte al AFR Emanoil Țiulescu, care ar fi trebuit să aibe un mandat cuprins între 30 martie 1963 și 11 februarie 1968. În realitate ultima mențiune scrisă despre acest președinte AFR a fost în luna noiembrie 1964, ulterior numele și prezența sa nu au mai fost semnalate la evenimente filatelice. Peste tot, inclusiv la expoziția *Naționala 66*, a fost prezent și a condus festivitățile numai vice-președintele AFR la acea data gen. col. (r) Constantin Smirnov.

Următorul președinte AFR desemnat pe 11 februarie 1968 a fost fostul vice-președinte gen. col. (r) Constantin Smirnov. În cei circa nouă ani de mandat AFR s-a consolidat și a cunoscut o dezvoltare deosebită.

Din relatările de epocă ale regretatului prof. Vasile Arnăutu, fost președinte al Filialei județene AFR Botoșani, înlocuirea din funcție a președintelui Constantin Smirnov, cât și a întregii conduceri centrale a AFR în anul 1977 s-a da-

torat neregulilor constatate la Conservatorul Poștei Române: dispariții de mărci poștale clasice, înlocuirea cu altele false, folosirea unor ștampiluri pentru confecționarea unor ilustrate maxime antedatate etc. Nu se știe cât de reală era legătura între conducerea AFR și neregulile constatate la Conservatorul poștal, dar un lucru este cert: acestea datează dinainte de anul 1977!

Într-o fotografie inedită (Fig. 5), realizată, se pare, la Conferința pe țară din ianuarie 1977 „se simte” atmosfera „încărcată”.

Ultimii doi președinți ai AFR prof. univ. dr. Constantin Danciu și dr. Apostol Turbatu au avut mandate de trei și respectiv nouă ani.

Acest scurt studiu a încercat să atingă doar câteva aspecte ale activității AFR din perioada 1958-1989. Subiectul poate fi inclus în câteva volume fără a fi prea detaliat. A fost perioada „de glorie” a mișcării filatelice române, fiind totodată și perioada „de masă” a acesteia.

Pentru a nu se uita însă adevărul crud al acelor vremuri trebuie reamintită mențiunea făcută în revista *Filatelia* nr. 1/1977 cu privire la a V-a Conferință pe țară a AFR.

„...La încheierea lucrărilor Conferinței, de Virgil Șchiopârlan, directorul general adjunct al Direcției generale a poștelor și telecomunicațiilor, care a condus lucrările Conferinței, a jalonat direcțiile principale ale activității filatelice

în viitor. În acest context s-a subliniat că pe baza prețioaselor indicații primite din partea conducerii superioare de partid și de stat, în centrul atenției DGPTC stă preocuparea majoră de a crea prin filatelia și în cadrul filialelor județene ale AFR, un puternic mijloc de educație socialistă în rândurile masei largi...”

În contextul presei timpului care abunda de astfel de texte, ele au trecut aproape neobservate, dar după o „pauză” de 22 de ani putem vedea adevărata față a unei asociații în care membrii intrau, în general, de bună-voie, dar Statul făcea totul ca să-i țină sub un control și o „îndrumare” permanentă.

Bibliografie

1. Colecția revistei *Filatelia*, București, 1958-1989
2. Colecția de Hotărâri și Dispoziții ale Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, nr. 26 / 8 iulie 1958
3. Colecția de Legi, Decrete, Hotărâri și Dispoziții ale Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, Vol. 1, iulie-31 august 1958
4. Dumitru, Dumitru F. - *Președinții de-a lungul vremii...*, Catalog Expoziția filatelice jubiliară AFB 35 de ani de activitate, București, 12-16 noiembrie 1993.
5. Scăceanu, Cristian Andrei - *Istoria mișcării filatelice din România, Cap. III.7 Activitatea filatelice între 1959 și 1989*, Ed. Oscar Print, București 2011.

Să învățăm filatelia

ANTARCTICA (I)

Zoltán MORE

În continuarea materialelor publicate anterior^{1,2} vom aborda subiectul *Antarctica*, continentul alb din Sudul globului pământesc.

În mod oficial Antarctica nu aparține nici unei națiuni. Este un continent al cercetării și a colaborării internaționale. Totuși, unele țări pretind anumite *felii* din continent, pe diverse considerente. Unele țări, ca Argentina, Australia, ori Chile, motivează aceasta cu apropierea geografică a țărilor de coastele respective, altele pretind unele zone, în care au deja o mai veche tradiție (Franța și Marea Britanie). Acest fapt se remarcă de altfel, și în dispunerea stațiilor.

Argentina își concentrează majoritatea stațiilor sale în zona Peninsulei Antarctice și a unor insule în jurul acesteia. Chile, de asemenea are stații în acest spațiu, însă aceasta nu exclude dreptul altor națiuni de a avea tot în acest perimetru stații polare proprii. Franța revendică un mic culoar chiar în zona care este denumită Australian Antarctic Territory, căci aici a acostat în vremurile de pionerat marele navigator Dumont d'Urville, boțozând regiunea în *Țara Adelle* (după prenumele soției sale) și unde se află cea mai importantă stație antarctică franceză, *Dumont d'Urville*.

Însă, majoritatea statelor respectă neutralitatea continentului, nici chiar superputerile lumii, SUA, Rusia sau China, nu emit pretenții teritoriale. Țara noastră, deși prin marele nostru explorator Emil Racoviță a avut contribuții importante în cercetarea continentului, nu posedă stație de cercetare proprie.

O singură rază de lumină a apărut când, după multe eforturi un alt entuziast, regretatul explorator Teodor Negoită a reușit să obțină de la guvernul Australiei vechea lor stație dezafectată, care apoi a funcționat, timp de două sezoane antarctice, ca *Stația Law-Racoviță*³. Nici după acest succes, neprimind sprijinul de care ar fi avut nevoie din partea statului, a fost nevoit să renunțe. Astfel, stația s-a închis.

Vecini noștri din sud, bulgarii, ne-au întrecut și pe acest plan, stația lor, denumită *Kliment Ohridski*, anul trecut a aniversat 20 de ani de funcționare!

Noi, în schimb, l-am pierdut pe Teodor Negoită, la doar un an după *închiderea* activității.

Având în vedere materialele publicate anterior în legătură cu subiectul Antarctica^{4,5}, în cele ce urmează vom prezenta informații despre alte stațiuni aflate în acest teritoriu.

Stații Antarctice Argentiene

Argentina, cu partea ei sudică fiind în anticamera Antarcticii, și-a amplasat o serie de cercetări antarctice în imediata apropiere, în zona Peninsulei Antarctice, într-o arie destul de restrânsă (între coordonatele 35° până la 60° longitudine vestică), și anume stațiile:

1. CARLINI (fostă Jubany, recent rebotezată) 62° 14' Sud - 58° 34' Vest
2. MARAMBIO, centru meteorologic (Fig. 1) 65° 15' Sud - 56° 31' Vest
3. BELGRANO II (Fig. 2) 77° 52' Sud - 34° 33' Vest
4. ORCADAS 64° 44' Sud - 44 Vest

Fig. 1

Fig. 2

¹ More, Zoltán - *Inițiere în filatelia polară*, philatelica.ro, II, nr. 4(9) - iulie-august 2010, 44-45.

² More, Zoltán - *Adrese utile din zonele subarctice*, philatelica.ro, II, nr. 5(10) - septembrie-octombrie 2010, 40-41.

³ Kállai, László - *VALAHICUM sau perenitatea românească în filatelia (I)*, philatelica.ro, III, nr. 6(17) - noiembrie-de-

cembrie 2011, p. 9.

⁴ More, Zoltán - *O tematică incitantă: filatelia polară, serial de inițiere (partea a II-a)*, Curierul Filatelic, XIX, nr. 156 - ianuarie-martie 2010, 19-23.

⁵ More, Zoltán - *O tematică incitantă: filatelia polară, serial de inițiere (partea a III-a)*, Curierul Filatelic, XIX, nr. 157 - aprilie-iunie 2010, 18-24.

- 5. ESPERANZA 63° 24' Sud - 56° 39' Vest
- 6. SAN MARTIN 68° 58' Sud - 67° 52' Vest (Fig. 3)

Stații deschise doar în sezonul de vară antarctică:

- A. CAMARA 62° 36' Sud - 59° 57' Vest
- B. DECEPTION 62° 59' Sud - 6° 44' Vest
- C. MELCHIOR 64° 20' Sud - 62° 59' Vest
- D. PETREL 63° 28' Sud - 56° 12' Vest
- E. PRIMAVERA 61° Sud - 60° 37' Vest

Aprovizionarea acestor stații este efectuată de nave ale Marinei Argentinieni. Cea mai însemnată navă este ALMIRANTE IRIZAR, momentan aflată în modernizare, dar alte nave o înlocuiesc, ca: PUERTO DESEADO

și Forțele aeriene Argentinieni, cu avioane tip Hercules C-130 ce fac dese zboruri de aprovizionare.

Pentru a putea obține plicuri din Antarctica Argentiniană, cea mai bună posibilitate este de a trimite grupat într-un plic mai mare toate plicurile către stațiile dorite. Acestea trebuie să aibă francatură argentiniană de 9,50 \$ A, sau câte un cupon de răs-puns internațional. Pe fiecare plic, cu creionul, în colțul superior drept se va nota numele stației. Toate plicurile se introduc într-un plic mai mare și se adresează: *Negocios Filatelicos, Casilla Correo 4224, C 1000 WBQ Ciudad de Buenos Aires, Republica Argentina*. După primirea trimiterii, veți primi confirmarea că au fost recepționate aceste plicuri, și după sosirea lor de la stații, vă vor fi trimise într-o scrisoare recomandată, oficială, a Poștei. Data limită de trimitere către agenție este sfârșitul lunii octombrie a fiecărui an.

Fig. 3

British Antarctic Territory - Teritoriile Antarctice Britanice

Marea Britanie posedă atât în Antarctica propriu-zisă, cât și în apropierea continentului o serie de teritorii ca: Insulele Flakland (Malnive), Insulele South Georgia, Insulele South Shetland.

În vederea cercetării continentului a folosit, imediat după încheierea celui de-al Doilea Război Mondial, un număr mare de stații, care au fost numerotate folosind literele alfabetului. Aceste stații vechi au fost apoi dezafectate, acoperite de calota glaciară sau modernizate. Dintre acestea amintim: Baza B (Deception Island), Baza C (Cape Gedes), Baza D (Hope Bay), Baza G (Admiralty Bay), Baza N (Anwers Island) și Baza T (Adelaide Island) - Fig. 4.

În teritoriile antarctice funcționează următoarele stații de cercetare:

1. Stația antarctică ROTHERA (Auckland Island) 67° 34' Sud - 68° 07' Vest (Fig. 5)
2. Stația antarctică HALLEY-VI (Coates Land) 76° 34' Sud - 26° 32' Vest (Fig. 6)
3. Stația antarctică SIGNY (South Orkney Islands) 60° 43' Sud - 46° 56' Vest
4. Stația muzeu antarctic PORT LOCKROY (peninsula Antarctică) - Fig. 7 64° 49' Sud - 63° 30' Vest

În prezent, Marea Britanie efectuează cercetări în bazele sale din South Georgia: baza KING EDWARD POINT (Fig. 8) și stația BIRD ISLAND.

Coroanța se francizează cu mărci poștale din South Georgia & South Sandwich Islands respectiv British Antarctic Territory. Pentru a obține obliterarea pieselor trimise, utilizați următoarea adresă: *Leader of station "..." British Antarctic* ▶▶▶

Fig. 4

Fig. 5

Survey c/o Stanley, Falkland Islands FIQQ IZZ, via G.P.O. LONDON, United Kingdom. Mărcile poștale adecvate se pot comanda la adresa: Philatelic Bureau Falkland, Stanley, Falkland Islands FIQQ IZZ c/o G.P.O. London, United Kingdom (la valoarea nominală la care se adaugă taxa de împachetare și porto).

De menționat că flota de cercetare antarctică britanică este compusă din RRS ERNEST SHACKLETON și RRS JAMES CLARK ROSS. În afara acestora activează nava de supraveghere a pescuitului M/S PHAROS SG, precum și nava de patrulare a marinei britanice HMS PROTECTOR.

Stația Republicii Cehia

Republica Cehă și-a înființat propria bază de cercetări antarctice în anul 1989, în insula Nelson, situată în apropierea Peninsulei Antarctice. Stația poartă numele de GREGOR MENDEL, nu posedă oficiu poștal, nefiind o stație permanentă. În Fig. 9 prezentăm o carte poștală emisă cu prilejul celei de a 15-a aniversări a bazei.

Antarctica Chiliană

Alături de Argentina și statul Chile are pretenții asupra unor teritorii în apropierea țării și a unor insule din jurul Peninsulei Antarctice. Chile are o intensă activitate în regiunile antarctice și de asemenea numeroase stații antarctice ce funcționează tot anul:

1. EDUARDO FREI MONTALVA
61° 12' Sud - 58° 55' Vest
2. BERNARD O'HIGGINS (Fig. 10)
68° 05' Sud - 57° 54' Vest
3. ARTHURO PRATT
62° 24' Sud - 55° 38' Vest
4. ESCUDERO JULIO
62° 12' Sud - 58° 57' Vest
5. RODOLFO MARSH
62° 11' Sud - 59° 57' Vest

Stații deschise doar în sezonul de vară antarctică:

- A. GONZALEZ VIDELA
- B. PATRIOT HILLS
- C. CARJAVAL

Aprovizionarea acestor stații este efectuată de următoarele nave: AP ALMIRANTE OSCAR VIEL, ATP LAUTARO, ATP LEUCOTON și AP AQUILES, precum și FUERZA AEREA CHILENO (FACH), prin avioane militare de aprovizionare decolând de la Punta Arenas.

Adresa pentru trimiterea plicurilor: *Instituto Antartico Chileno (INACH), Plaza Munoz Gomeró 1055, Punta Arenas, Magellanos, Chile.* Tarif actual 570 Pesos.

Stațiile antarctice franceze

Expedițiile antarctice franceze anuale - consecutive au ajuns dincolo de cifra 60, acum desfășurându-se cea de a 62/63 expediție. Stația CHARCOT,

Fig. 6

Fig. 7

Fig. 8

stația inițială a expedițiilor fiind scufundată în gheța acumulată, a fost abandonată, în locul acesteia construindu-se o stație modernă - DUMONT d'URVILLE.

Coordonatorul expedițiilor antarctice franceze este Institut Polairer Française Paul-Emile Victor (IPEV) - <http://www.ipev>; dr. G. Jugie, B.P. 75, F-29280 Plouzane, France. Tarif în vigoare: 0,90 €.

Stațiile antarctice franceze sunt:

A. DUMONT d'URVILLE în Terre Adelia (Fig. 11, plic zburat cu avionul „Twin Otter”, ce a decolat de pe gheața mării din apropierea navei ASTROLABE, ▶▶▶

Fig. 9

Fig. 11

Fig. 12

Fig. 10

la baza DUMONT d'URVILLE)
66° 40' Sud - 140° 01' Vest
B. CONCORDIA, stație comună franco-italiană (Fig. 12)

75° 04' Sud - 123° 23' Vest
C. DOME C (funcționează numai în timpul verii antarctice).

Pentru a obține piese în legătură cu expedițiile, se poate utiliza una dintre următoarele variante:

- trimitere directă adresată oficiantului poștal al bazei DUMONT d'URVILLE: *Monsieur Le Gerant Postal, Dumont d'Urville Station, Terre Adelia TAAF, via F-95700 ORLY, CTCOM, France* (în fiecare toamnă până la 25 septembrie).
- prin nava expediționară și de re aprovizionare M/S L'ASTROLABE, *Port de Brest 28200, France* (în timp ce este „acasă”, deci vara după iunie, până în septembrie, când plecă).

Nu abuzați de bunăvoința celor care ne ajută, trimiteți doar maximum două plicuri francate corect și autoadresate totodată. Pentru toate bazele franceze, cererile vor fi direcționate doar către baza Dumont d'Urville, de unde se direcționează către celelalte două baze.

continuare în nr. 6(23)/2012

Zoltán MORE, născut la 26 mai 1944, licențiat în arte muzicale. Preocupări filatelice: filatelia polară în toate formele. Contact: more.zoltan@yahoo.com

Revista presei

CURIERUL FILATELIC, an XXII, nr. 165, aprilie-iunie 2012. Din sumar: *Comemorarea a 100 de ani de la moartea lui Ion Luca Caragiale - Ploiești 2012* (Aurel Diaconu), *Un istoric al cercetărilor privind istoria poștelor locale turistice din Ardeal - V* (dr. Mircea Dragoteanu), *Însemne ale Astrei pe corespondență* (prof. Nicolae Ilișiu, Mihai Cojocar), *Școala civilă de fete cu internat a Asociației din Sibiu* (ing. Ioan Dejugan), *Ștampile ale unui lagăr de prizonieri nesemnlat încă* (ing. Francisc Kiraly), *Păstrarea colecțiilor și albumul pe suport electronic* (Norbert Blistyar), *Arctica - II* (Zoltán More), *Recenzii filatelice, Documentar Fram* (prof.

Nicolae Ilișiu), *Noi emisiuni de mărci poștale românești, Știri din țară, Cotele emisiunilor România*.

STUDII FILATELICE BRAȘOVENE, nr. 2(23)/2012, revistă bilingvă (română-engleză) a Asociației Filateștilor din Brașov. Din sumar: *Machete, proiecte, modele și probe pentru timbrele românești - VI* (Victor Iordache); *Calea ferată Dunăre - Marea Neagră (D.B.S.R.) cum a fost ratată ultima șansă* (Gabriel Sas-sower); *Importante descoperiri M.V.i.R. - IV* (George Morărel); *Primele ordine și medalii românești - Evoluția ordinului „Steaua României” în perioada 1877-1947* (Ștefan Samoilă). (dnd)

Top descoperiri românești (IX)

Primul laser românesc

Florin PATAPIE - RAICU

În romanul *Castelul din Carpați* (Monaco Mi #1310; Fig. 1, România Mi #5919), a cărui acțiune se petrece pe actualul teritoriu al României, Jules Verne vorbește despre o invenție a unui fizician solitar, pe care astăzi o cunoaștem sub numele de *holografie* - o aplicație specială a laserului. Faimosul savant istro-român (naturalizat american) Nikola Tesla a proiectat și se spune că ar fi realizat un dispozitiv cu astfel de caracteristici, numit *teleforță*. Copiii din generația mea - cei care au citit în urmă cu jumătate de secol prima ediție în limba română a romanului lui H. G. Wells, *Războiul lumilor*, au aflat de *raza termică*, acea armă teribilă, similară unui laser de mare putere și aflată în dotarea invadatorilor marțieni. Tot în urmă cu jumătate de secol, dar în lumea reală din ziua de 20 octombrie a anului 1962^{[1], [2]}, savantul român Ion I. Agârbiceanu pune în funcțiune la Măgurele primul laser românesc cu gaz (heliu-neon), care fusese proiectat doar la un an după testarea de către Ali Mortimer Javan, William Ralph Bennett, Jr. și Donald Richard Herriott a primului laser de acest tip (Fig. 2, plic special dedicat *Salonului de invenții Iași '86*, obliterat la Iași cu o ștampilă ocazională datată 15.10.1986 și ilustrată cu un laser He-Ne). Întregul poștal Cod 0197/82 (Fig. 3, dintr-un set de șase plicuri, emis cu ocazia *Conferinței și Școlii Internaționale de Laseri și Aplicații*, Măgurele - București, 1982) este obliterat cu o ștampilă specială dedicată, având data primei zile a acestei conferințe - 30 august 1982. În ilustrația sa apare corpul central al platformei Institutului de Fizică Atomică de la Măgurele, locul de care este legată istoria semicentenară a Școlii românești de laseri. Atunci când primul laser optic a fost construit în anul 1960, el a fost numit *o soluție în căutarea unei probleme*. De atunci, utilizarea laserului optic a fost tot mai diversificată^{[3], [4]}, de la aplicații în cercetarea științifică la cele din medicină, metalurgie, comunicații spațiale, ▶▶▶

Top Romanian discoveries (IX)

The first Romanian laser

In the novel *The Carpathian Castle* (Monaco Mi #1310; Fig.1, Romania Mi #5919), whose action takes place on the present territory of Romania, Jules Verne talks about a solitary physicist's invention, which today we know by the name of *holography* - a special application of the laser. The famous Istro - Romanian scientist (American naturalized) Nikola Tesla designed and is said to

have made a device with similar features, called *teleforce*. The children of my generation - those who read half century ago the first Romanian edition of H. G. Wells' novel, *The War of the Worlds* - found about the *heat-ray*, that terrible weapon, similar to a high-powered laser which was placed in the Martian invaders' personal endowment. Half-century ago, at the same time, but in the real world on October 20th, 1962^{[1], [2]}, the Romanian scientist Ion I. Agârbiceanu put into operation at Măgurele the first Romanian gas (helium-neon) laser which was designed only a year after the testing by Ali Mortimer Javan, William Ralph Bennett, Jr. and Donald Richard Herriott of the first laser of this type (Fig. 2, special envelope dedicated to the *Hall of Inventions Iași'86*, cancelled in Iași with an occasional postmark dated 15.10.1986 and illustrated with a He-Ne laser). The postal stationery code 0197/82 (Fig. 3, from a set of 6 envelopes, issued for the *Conference and International School of Lasers and Applications*, Măgurele - Bucharest, 1982) is cancelled with a dedicated special postmark in the first day of this conference - August 30th, 1982. In its illustration is the main building of the Institute of Atomic Physics platform from Măgurele, the place that is linked to the history of the semi-centenarian Romanian laser School. When the first optical laser was constructed in 1960, it was called *a solution looking for a problem*. Since then, the use of the optical laser was increasingly diversified^{[3], [4]} from the scientific research applications in medicine, metallurgy, space communications, ▶▶▶

Fig. 1

Fig. 2

energetică, industria tipografică etc. și culminând cu aplicații în industria IT.

Ion I. Agârbiceanu, fiul scriitorului Ion Agârbiceanu, s-a născut la 6 ianuarie 1907 în localitatea Bucium-Șasa, comitatul Alba de Jos. Și-a făcut studiile la Liceul *Gheorghe Barițiu* din Cluj-Napoca, iar după absolvire a urmat cursurile *Institutului Electrotehnic* din București între anii 1925 - 1929, apoi a urmat studii la *Facultatea de Științe* din Paris, unde și-a luat doctoratul în anul 1934 cu o lucrare de referință în domeniu - *Recherche sur le spectre de fluorescence et d'absorption des vapeurs de Iodine*, elaborată și publicată de fizicianului Aimé Auguste Cotton. În anul 1948 devine profesor universitar la *Institutul de Petrol și Gaze* din București. Din anul 1951 este profesor la *Facultatea de Matematică și Fizică a Universității București*. În perioada 1955-1971 deține funcția de șef al Catedrei de Fizică de la *Institutul Politehnic* din București. În anul 1956, în cadrul *Institutului de Fizică Atomică* din București, prof. dr. Ion I. Agârbiceanu a organizat laboratorul de *Metode Optice în Fizica Nucleară*, unde s-au realizat numeroase cercetări privind structurile atomice hiperfine și izotopice, rezonanța magneto-optică și păturile subțiri dielectrice. În acest laborator, sub conducerea sa, a fost proiectat și realizat primul laser românesc cu gaz (helium-neon). Savantul și inventatorul Agârbiceanu a fost reprezentantul României la IUPAC (*International Union of Pure and Applied Physics*), la *European Group for Atomic Spectroscopy* și a participat activ la mișcarea pacifistă *Pugwash*. La 21 martie 1963 a fost ales membru corespondent al Academiei Române. S-a stins din viață în ziua de 9 martie 1971 la Cluj-Napoca, opera sa fiind continuată de colegii și discipolii săi. În memoria sa, la 20 aprilie 1990 s-a înființat în București *Societatea științifică Ion Agârbiceanu - laseri în medicină*. Istoria frământată a cercetării științifice românești se caracterizează prin numeroase transformări organizatorice cu caracter politic în ultima jumătate de secol; în cazul domeniului laserilor, cercetarea științifică s-a desfășurat în același Institut de cercetări (fie că el a fost cunoscut, pe rând, sub acronimele MALIRM, IFTAR sau INFLPR) în paralel cu producerea unei game diverse de laseri (Fig. 4, întreg poștal Cod 0201/82, ilustrat cu ▶▶▶▶

energy, printing etc., and culminating in the IT industry applications. Ion I. Agârbiceanu, the son of Ion Agârbiceanu writer, was born on January 6th, 1907 in the town Bucium-Șasa, Alba de Jos county. He was educated at the *Gheorghe Barițiu School* in Cluj-Napoca and after graduation attended the *Electrotechnical Institute* in Bucharest between 1925 - 1929, and then studied at the Faculty of Sciences in Paris, where he received his doctorate in 1934 with a reference work in the field - *Recherche sur le spectre de fluorescence et d'absorption des vapeurs de Iodine*, developed under the leadership of the physicist Aimé Auguste Cotton. In 1948 he became a professor at the *Institute of Oil and Gas* in Bucharest. Since 1951 he is a professor at the *Faculty of Mathematics and Physics from University of Bucharest*. During 1955 - 1971 he held the position of Head of the Department of Physics at the *Polytechnic Institute* of Bucharest. In 1956, at the Institute of Atomic Physics from Bucharest, Prof. Dr. Ion I. Agârbiceanu organized the laboratory of *Optical Methods in Nuclear Physics*, where various researches were conducted on atomic hyperfine and isotopic structures, magneto-optical resonance and thin dielectric layers. In this lab, under his leadership, the first Romanian gas laser (helium-neon) was designed and developed. The scientist and inventor Ion Agârbiceanu was Romania's representative to the IUPAC (*International Union of Pure and Applied Physics*), the *European Group for Atomic Spectroscopy* and actively participated in the *Pugwash* peace movement. On March 21st, 1963 he was elected as a corresponding member of the Romanian Academy. He died on March 9th, 1971 in Cluj-Napoca, his work being continued by his colleagues and disciples. In his memory, on April 20th, 1990 in Bucharest was established *The Scientific Society Ion Agârbiceanu - lasers in medicine*. The troubled history of the Romanian scientific research is characterized by numerous organizational changes of a political nature in the last half century; in the laser field, the scientific research was conducted in the same research institute (whether it was known to all, under acronyms as MALIRM, IFTAR or INFLPR) in parallel with the production of a variety of lasers (Fig. 4, postal stationery code 0201/82, illustrated ▶▶▶▶

Fig. 3

Fig. 4

imaginea tăierii țevilor cu laserul) și de aparate cu laseri, menținând școala românească de laseri în elita mondială. Periodic s-au organizat conferințe și școli internaționale în domeniul laserilor (Fig. 5, întreg poștal Cod 0109/85, ilustrat cu echipament ALGOCS de aliniere cu laser He-Ne pentru orientarea și controlul în subteran, dintr-un set de 5 plicuri dedicate Conferinței Internaționale *Tendințe de dezvoltare ale electronicii cuantice* și Fig. 6, o ștampilă ocazională de la Măgurele, cu data de 29.08.1988, dedicată următoarei sesiuni a Conferinței Internaționale cu aceeași titulatură). Ca o recunoaștere internațională a valorii și a expertizei românești în domeniul laserilor, la Măgurele va fi construit cel mai puternic laser din lume, care deja a primit finanțarea în valoare de 180 de milioane de euro din partea Uniunii Europene: Proiectul ELI (*Extreme Light Infrastructure*) va fi mai mult decât un laser la care fiecare puls va avea o putere de 10 PW (1 Petawatt= 10^{15} W), va fi o infrastructură de cercetare complexă care se va înscrie pe lista marilor laboratoare de cercetare ale lumii.

with pipes being cut by a laser) and laser devices, keeping the Romanian school of lasers in the world's elite. Regularly international conferences and schools for lasers were organized (Fig. 5, postal stationery code 0109/85, illustrated with ALGOCS alignment equipment with He-Ne laser for underground guidance and control, from a set of 5 envelopes dedicated to the International Conference *Trends in Quantum Electronics*, and Fig. 6 - a special postmark from Măgurele, dated 29.08.1988, dedicated to the next session of the International Conference with the same title). As an international recognition of the Romanian value and expertise in the lasers field, Măgurele will house the most powerful laser in the world, which has already received funding worth 180 million Euros from the European Union: The Project ELI (*Extreme Light Infrastructure*) will be more than a laser of which each pulse will have a 10 PW (1 Petawatt = 10^{15} W), a comprehensive research infrastructure which will be included on the list of major research laboratories worldwide.

Referințe / Bibliography:

- [1] Patapie - Raicu, Florin - *Laserul românesc la a 25-a aniversare / The 25th anniversary of the Romanian laser*, Filatelia, XXXVI, 10 (377) / octombrie / October 1987, p. 4
- [2] Patapie - Raicu, Florin - *Șticle, între mărghiță și fibra optică (IV) / Glass between the bead and the optical fiber (IV)*, philatelica.ro, nr. 1(18) / februarie / February 2012, p. 13-17
- [3] Anghelescu, Dan - *Catalog - Atomul în filatelia română / The atom in the Romanian philately 1947-1998*, București 1999, web site address http://www.philatelia.ro/carte_da.htm
- [4] Patapie - Raicu, Florin - *Laserul în filatelia mondială / The laser in the world philately*, Filatelia, XXXVII, 2 (381) / februarie / February 1988, p. 7 și / and 13

De la Asociația Filatelică Timișoara

Asociația Filatelică Timișoara, în prima parte a anului 2012, în colaborare cu Consiliul Județean Timiș, a realizat o serie de ștampile ocazionale și/sau plicuri omagiale dedicate unor evenimente, după cum urmează: *Campionatul European de Fotbal 2012* (27.06.2012 și 28.06.2012 Timișoara 1 - 300790), *100 de ani de la zborul lui Vlaicu la Lugoj* (23.07.2012 Lugoj 30550), *Jocurile Olimpice LONDRA 2012* (31 iulie 2012, 1 august, 3 august, 8 august 2012 Timișoara 1 - 300790), *Ziua Marinei 2012 - 280 de ani de la prima cursă Timișoara Pancevo pe ca-*

nalul Bega (15 august 2012 - 300790 Timișoara 1).
dr. ing. Marius MUNTEAN

Copiii, urmașii noștri!

ing. Ana GHEORGHIU

Pentru Asociația Filatelică Harghita HARFILA cel mai important eveniment al ultimilor ani l-a constituit organizarea expoziției MARTINEL-MICIMACKÓ. Anul 2012 marchează cea de a IV-a ediție a acestui eveniment deosebit, unde atât copiii ce expun cât și cei ce vizitează, vin în contact cu lucruri interesante. Lucruri interesante pentru că expozanții își îmbogățesc cunoștințele de cultură generală atunci când realizează exponatul, își petrec plăcut timpul liber, se împrietenesc cu alți filателиști, iar vizitatorii au ocazia să admire munca și pasiunea altor copii ca și ei și pot lua exemplu de la aceștia chiar dacă nu în domeniul filateliei. Totuși filatelia este o pasiune ce conduce la îmbogățirea cunoștințelor de cultură generală și așa cum se spune: *într-un timbru găsim o lume.*

Trebuie să menționez faptul că pentru A.F.H. HARFILA, cât și pentru organizatori această expoziție este o adevărată piatră de încercare, fapt datorat perioadei de criză prin care trece și filatelia alături de celelalte activități din țară. Cu toate marile eforturi care se depun, atât din punct de vedere spiritual, dar mai ales material, la încheierea fiecărei ediții satisfacția organizatorilor și a juriului este deosebită. An de an numărul copiilor expozanți a crescut, calitatea exponatelor s-a îmbunătățit, complexitatea și varietatea temelor și-au mărit aria de cuprindere.

Ne bucurăm când constatăm că în sfera învățământului se întâlnesc profesori care, cu multă răbdare, își consacră timpul liber și cunoștințele preocupându-se de îndrumarea micuților filателиști. Toți trebuie să ținem cont de faptul că „nimeni nu se naște învățat”.

Au participat 54 expozanți, din care în afara concursului: Dávid Tamás, Tiberiu-Matei Gheorghiu, Ana Maria Nicolau, Artur Curtveli. Juriul (președinte - ing. Ana Gheorghiu, membrii: Bence Károly, Kápolnásy Lajos, secretar - ing. Lőrincz Ildikó) a decernat medaliile prezentate alături.

De asemenea menționăm organizarea unui concurs filatelic, unde copiii au dat dovadă de bune cunoaștințe filatelice, primind numeroase cadouri.

Elevul Dörgő András (Miercurea Ciuc) a prezentat un program pe calculator, intitulat *Fauna județului Harghita reprezentată pe mărci poștale.*

Nu mai preocupându-ne de copii și insuflându-le această minunată pasiune pentru filatelia ne putem mândri că vom avea urmași. Ne dorim din tot sufletul să existe cât mai mulți profesori și părinți care să-și îndrume copiii spre această pasiune.

Nu pot să închei fără a mulțumii absolut tuturor celor care, indiferent de mărimea implicării, își aduc contribuția, ca această minunată expoziție să existe.

Palmaresul expoziției filatelice pentru copii și tineret - MARTINEL-MICIMACKÓ 2012

Nume și prenume	Tema exponatului
Vermeil: Lőrincz Szabolcs Nikula Attila	Oldsmobile Specialități în realizarea mărcilor poștale maghiare
Andreea Diaconu Irina Ene Alexandra Rădulescu Lőrincz Barnabás Attila	Sporturi nautice Hunter and its prey Frații Grimm în filatelia Venues and mascots of Beijing 2008
Argent Mare: Cătălin Ene Antonia Orban Horia-Filip Rădulescu Holly-Cristina Dolinski Flavia Cîrdei Szabó Boglárka Beteg Emese Mariana-Loredana Bolboacă	Ocotriți animalele padurii Veverița cu coada stufoasă Păsări în pericol Ciuperci Aviația și filatelia A torna a bélyegen Orhidee și cactuși Campionii Pădurii
Argent: Ioan-Paul Bereholtschi Ambrus Szeréna Cosmin-Viorel Avram Emanuel-Paul Olenciu Holly-Cristina Dolinski Ariana Lazurcă Daniela Lupoaie Simona Purice Hegedűs Ágnes Dörgő András Claudia-Ionela Hîncu Nagy Szabolcs Lőrincz Barnabás Attila Szabó Anna Florina-Ancuța Cotleț	Pagini de Pictură Românească Prietenii cei mai dragi ai omului Ctitorii Medievale Românești Lut, Lemn și Istorie Les Perles de la Bucovine Expoziții filatelice de protecție a naturii Lumea toată-i o grădină Lumea colorată a găzelor A fost odată ca niciodată... Crăciun Pionieri ai aerului: Aurel Vlaicu Programul Apollo: Aselenizarea Jocurile Olimpice Pisici și feline mari Bucovina's Pearls
Bronz-Argent: Andra Cristina Stoian Alexandra-Ionela Buliga Georgiana Stuparu Ionela-Florentina Coman Georgiana-Mihaela Tânjală Téren Levente Márton Claudia-Ionela Hîncu Livia Pistol Kovács Nándor	Sportul, Sănătate și Onoare Prietenii cei mai dragi ai omului Pete colorate în zbor: Fluturii Minuni în zbor: Fluturii Aromele Pădurii Viteza Pădurea, suflet verde Curcubeu cu flori Personalități în filatelia românească
Bronz: Téren Balázs Péter Iura Bogdan Larisa-Valentina Olaru Larisa-Valentina Olaru Genina Lupoaie Oana Andra Frățiuța Daniela Pistol	Grădina mea zoologica Pe drumuri și șosele Ocotirea naturii Pagini culturale gălățene Păsări de baltă Frumusețea cailor Era frumoasă de nepus în portui-de la țara Flori pe mărcile poștale maghiare În lumea animalelor Protecția naturii
Molnár Kincső Iuliana Lupu Traian-Iosif Tudosă	
Diplomă: Ariana Daniela Popovici	Femeia în filatelia

Pierre de Coubertin (1863-1937), fondateur des Jeux Olympiques

Réne GESLIN, AEP

Pierre de Frédy, baron de Coubertin - Fig. 1, était un historien et pédagogue français qui ressuscita les Jeux Olympiques à l'ère moderne.

Né le 1er Janvier 1863 (Fig. 2; Hongrie, Mi #1953A, B; Allemagne - DDR, Mi # 939; Monaco, Mi #738) à Paris au 20 de la rue Oudinot dans une famille aristocratique. La famille Frédy a par les hommes des origines Italiennes, une branche de la famille a émigré en France. A la cour de Louis XI nous trouvons un Pierre Frédy seigneur de la Motte et Chambellan du Roi. En 1577, Jean Frédy acquiert la seigneurie de Coubertin (Fig. 3) située près de Versailles (Yvelines).

Ses parents sont Charles-Louis de Frédy de Coubertin et Marie-Marcelle Gigault de Crisenoy, héritière du château de Mirville (Seine-Maritime) en Normandie où Pierre passe son enfance. Son grand-père est Bonaventure Julien, baron de Coubertin (1788-1871), haut fonctionnaire de Napoléon Ier à Brême et Oldenbourg en Allemagne du Nord, haut officier militaire dans l'armée de Louis XVIII, premier baron de Coubertin en 1821 et ensuite maire de Saint-Rémy-lès-Chevreuse (Fig. 4) jusqu'à sa mort en 1871.

Pierre écarte rapidement les carrières militaire et politique. Il a alors 24 ans et décide de se consacrer à l'amélioration du système éducatif français en s'inspirant des exemples britannique et américain, particulièrement des travaux du Britannique Thomas Arnold concernant le sport scolaire.

Il débute sa campagne de promotion de sport scolaire en 1887 en signant livres et articles. Pierre est le directeur et rédacteur en chef du **Revue Athlétique** (le 1er numéro le 23 Janvier 1890) - Fig. 5. C'est dans cette revue que la *bandeau* du titre mentionne pour la première fois la devise CITIUS - ALTIUS - FORTIUS (Allemagne -DDR, Mi #940), qui deviendra la devise Olympique. Sur l'ensemble de sa vie, Coubertin laisse plus de 60 000 pages. Il organise des conférences, crée des comités de soutien au sport et sollicite l'aide

* Henri Didon (1840-1900) Père Dominicain, nommé en 1890 Prieur du Collège Albert le Grand à Arcueil. Ce collège pratique le sport sur des bases modernes.

de toutes les bonnes volontés, l'abbé Henri Didon* (Fig. 6) au premier chef. Les deux hommes se rencontrent pour la première fois le 2 Janvier 1891.

Pierre de Coubertin, homme de sport (République Togolaise, Mi #2198A), pratique: le tennis (Burkina Faso Mi #1138), l'aviation, la vélocipédie, l'escrime, l'équitation. En 1888 il rejoint les pionniers de l'athlétisme français encore balbutiant avec le Racing-Club crée le 13 Décembre 1883. ▶▶▶

Fig. 1 - Statue du baron Pierre de Coubertin dans le parc du Centenaire à Atlanta, érigée à l'occasion des Jeux Olympiques d'été de 1996

Fig. 1 - Statuia baronului Pierre de Coubertin în parcul Centenar din Atlanta, dezvelită cu ocazia Jocurilor Olimpice de Vară din 1996

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5 - Pierre de Coubertin photographié en 1890 (photo Vallus), document Geoffroy de Navacelle

Fig. 5 - Pierre de Coubertin fotografiat în 1890 (foto Vallus), document Geoffroy de Navacelle

En 1891 il se montre capable de courir dans les fondrières plus de dix kilomètres en compagnie du père Henri Didon et fréquente le collè-ge d'Arcueil berceau du sport scolaire. Le 20 Mars 1892 sur la pelouse de Bagatelle il arbitre la première finale du Championnat de France de *football-rugby*. C'est lors de cette rencontre que pour la première fois le *Bouclier de Brennus* fut remis au vainqueur le Racing-Club de France.

Le 25 Novembre 1892 (c'était un vendredi) lors de la réunion de l'Union des Sociétés Françaises des Sports Athlétiques se tenant à Paris à la Sorbonne trois orateurs avaient été chargés de parler de *l'évolution des exercices physiques* c'est là que...

Pierre de Coubertin lança l'idée de Restauration des Jeux Olympiques (Monaco, Mi #2098; Allemagne - DDR, Mi #1489). L'accueil

réservé à cette idée audacieuse donna confiance à Pierre de Coubertin qui n'eut plus un moment de répit pour organiser son *Congrès* en vue du rétablissement des Jeux Olympiques Modernes.

Dans l'amphithéâtre de la Sorbonne (Monaco, Mi #2098) est crée le Comité International Olympique le 23 juin 1894, à Paris lors du premier congrès olympique. En 1896, les premiers Jeux olympiques rénovés ont symboliquement lieu à Athènes, et la fréquence quadriennale est établie.

Les femmes, absentes des premiers Jeux de 1896 (Coubertin conseillait la gymnastique aux femmes dans une optique de santé, la compétition et les muscles ne leur correspondant pas, à ses yeux), elles font leur entrée lors des deuxièmes, à Paris, en 1900 (16 participantes), leur nombre ne cessera de croître par la suite malgré l'opposition du baron.

Président du CIO depuis 1896, Coubertin s'en éloigne en démissionnant de son poste en 1925, c'est aigri qu'il constate que ses successeurs ne le mettent pas au courant de ce qui se passe, alors que les Jeux sont son œuvre.

Ruiné, avec un enfant handicapé, il s'implique dans l'organisation des Jeux de 1936 de Berlin, qui avaient été prévus avant l'arrivée au pouvoir d'Hitler. Le baron de Coubertin est malgré tout amer devant la récupération politique trop omniprésente. Il meurt à Genève le 2 Septembre 1937 (Fig. 7, République Gabonaise, Mi #991), victime d'une crise cardiaque. Il est enterré à Lausanne dans le parc de la Grange sur le rive gauche du Léman.

Comme l'avait souhaité Pierre de Coubertin, son cœur (Fig. 8) fut déposé (1938) à Olympie à l'intérieur du monument commémoratif (Thailand, Mi#1718; Fig. 9, Allemagne - DDR, Mi #1490; Grèce; Mi #1073) de la rénovation des Jeux Olympique, inauguré en sa présence en Juin 1927.

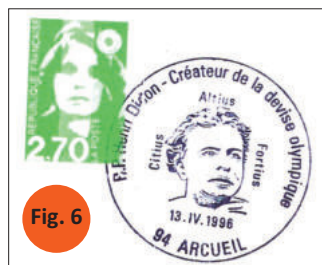

Fig. 6

Fig. 7

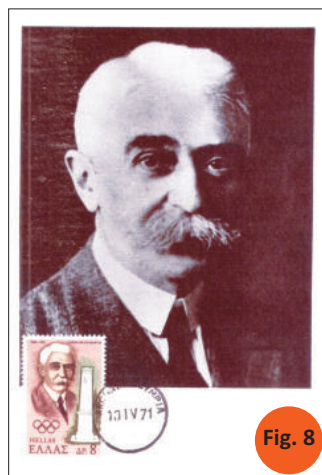

Fig. 8

René GESLIN, membre de l'Académie Européenne de Philatélie - AEP et de la Fédération Internationale de Philatélie Olympique - FIPO. Spécialités: La bicyclette au service de l'homme (médaillon d'Or FIP), cachets DAGUIN à travers de l'Europe. Contact: + (33) 01-47.80.74.88.

Pierre de Coubertin (1863-1937), fondatorul Jocurilor Olimpice

Réne GESLIN, AEP

Pierre de Frédy, baron de Coubertin - Fig. 1, a fost un istoric și pedagog francez care a resuscitat Jocurile Olimpice ale erei moderne.

S-a născut la 1 ianuarie 1863 (Fig. 2, Ungaria, Mi #1953A,B; RDG, Mi # 939, Monaco, Mi #738) la Paris str. Oudinot nr. 20, într-o familie aristocratică. Familia Frédy era de origine italiană, o ramură a unei familii ce a emigrat în Franța. La curtea lui Louis XI găsim un Pierre Frédy senior de Motte și Șambelan al Regelui. În 1577, Jean Frédy achiziționează senioria de Coubertin (Fig. 3) situată în apropiere de Versailles (Yvelines).

Părinții săi sunt Charles-Louis de Frédy de Coubertin și Marie-Marcelle Gigault de Crisenoy, moștenitoare a castelului din Mirville (Seine-Maritime) în Normandia unde Pierre își petrece copilăria. Bunicul său este Bonaventure Julien, baron de Coubertin (1788-1871), înalt funcționar a lui Napoléon I la Bremen și Oldenbourg în Germania de Nord, înalt ofițier militar în armata lui Louis XVIII, primul baron de Coubertin în 1821 și apoi primar de Saint-Rémy-lès-Chevreuse (Fig. 4) până la moartea sa în 1871.

Pierre parcurge rapid carierele militară și politică. Se decide la 24 ani să se consacre ameliorării sistemului educativ francez inspirându-se din exemplele britanic și american, în mod particular din lucrările britanicului Thomas Arnold privitoare la sportul școlar.

În 1887 debutează campania sa de promovare a sportului școlar semnând cărți și articole. Pierre este director și redactor-șef al **Revistei Atletism** (primul număr la 23 ianuarie 1890) - Fig. 5. Aceasta este revista care menționa, în banderolă, pentru prima dată deviza CITIUS-ALTIUS-FORTIUS (RDG, Mi #940), care va deveni deviză olimpică. Pe

* Henri Didon (1840-1900) preot dominican, numit în 1890 Prieur al Colegiului Albert cel Mare din Arcueil. Acest colegiu practica sportul pe baze moderne.

ansamblul vieții sale, Coubertin a lăsat peste 60.000 pagini. El organizează conferințe, creează comitete de susținere a sportului și solicită ajutorul tuturor binevoitorilor, abatele Henri Didon* (Fig. 6) fiind primul conducător. Cei doi oameni se vor întâlni prima dată la 2 ianuarie 1891.

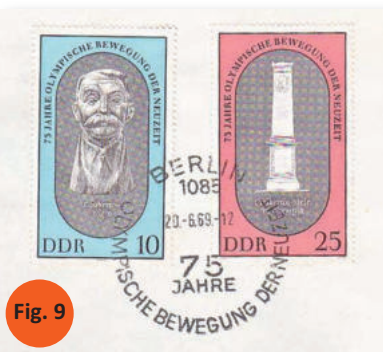
Pierre de Coubertin, om de sport (Togo, Mi #2198A), practică: tenisul (Burkina Faso Mi #1138), canotajul, ciclismul, scrima, echitația. În 1888 întâlnește pionierii atletismului francez care debutaseră la Racing-Club creat la 13 decembrie 1883. În 1891 se arată capabil să alege în cursa de fond de 10 km în compania părintelui Henri Didon și frecventează Colegiul din Arcueil, leagănul sportului școlar. La 20 martie 1892 pe peluza de la Bagatelle arbitrează prima finală a campionatului Franței de rugby. Urmare a acestei întâlniri, pentru prima dată, *Bouclier de Brennus* a fost remisă învingătorului - Racing-Club de France.

La 25 noiembrie 1892 (era într-o vineri), urmare a reuniunii Uniunii Societăților Franceze a Sporturilor Atletice ce se ținea la Paris la Sorbona, trei vorbitori au fost însărcinați să vorbească despre evoluția exercițiilor fizice...

Pierre de Coubertin lansează ideea reluării Jocurilor Olimpice (Monaco, Mi #2098; RDG, Mi #1489). Primirea rezervată acordată acestei idei îndrăznețe i-a dat încredere lui Pierre de Coubertin că este momentul pentru organizarea unui Congres în vederea reluării Jocurilor Olimpice moderne.

În amfiteatrul de la Sorbona, Paris (Monaco, Mi #2098) a fost creat la 23 iunie 1894 Comitetul Internațional Olimpic, urmare a primului congres olimpic. În 1896, primele jocuri olimpice moderne au avut loc la Atena, fiind stabilită o frecvență de odată la patru ani.

Femeile, absente la primele Jocuri din 1896 (Coubertin privea gimnastica feminină într-o optică

de sănătate, competiția și musculatura necorespunzând în viziunea sa), și-au făcut intrarea la ediția a doua, la Paris, în 1900 (16 participante), numărul lor creșcând cu toată opoziția, din păcate, a baronului.

Președinte al CIO după 1896, Coubertin va demisiona din acest post în 1925, când constată că *succesorii* săi nu se pun la curent cu ce se întâmplă, anume că Jocurile sunt opera sa.

Ruinat, cu un copil handicapat, el se implică în organizarea Jocurilor din 1936 de la Berlin, care au fost prevăzute înainte de venirea lui Hitler la putere. Baronul de Coubertin este tot mai dezamăgit față de situația politică. Moare la Geneva la 2 septembrie 1937 (Fig. 7, Gabon, Mi #991), victimă a unei cize cardiace. Este înmormântat la Lausanne în parcul Grange pe malul stâng al Léman-ului.

Conform dorinței sale Pierre de Coubertin, inima sa (Fig. 8) a fost depusă (1938) la Olympia în interiorul monumentului comemorativ (Thailanda, Mi#1718; Fig. 9 - RDG, Mi #1490; Grecia; Mi #1073) al reluării Jocurilor Olimpice, inaugurat în prezența sa în iunie 1927.

René GESLIN, membru al Academiei Europene de Filatelie - AEP și al Federației Internaționale de Filatelie Olimpice - FIPO. Specializare: Bicicleta în serviciul omului (medalie de Aur FIP), ștampile DAGUIN în întreaga Europă.

Contact: + (33) 01-47.80.74.88

Filex Transilvania 2012

ing. Coriolan CHIRICHEȘ

În perioada 9 - 15 iulie 2012, la Bistrița s-a desfășurat expoziția filatelică națională „Filex Transilvania” - ediția a XVIII-a 2012 în colaborare cu Primăria și Consiliul Municipal Bistrița, Centrul județean pentru cultură Bistrița-Năsăud, Centrul cultural municipal „George Coșbuc” Bistrița, Cercul militar Bistrița, sub patronajul Federației Filatelice Române.

Tematica expoziției a fost: „România - Țara turismului” și Ziua filatelistului - ed. a II-a - 150 de ani de la apariția emisiunii „PRINCIPALELE UNITE”.

La expoziție au fost prezentate în trei locații (Casa de cultură, Galeria de artă și Cercul militar) un număr de 7 exponate la Clasa Hors Concours, 17 exponate la Clasele filatelice, maximafilie și întreguri poștale și 12 exponate la Clasa cartofilie, expuse pe un număr de 101 fețe de panou.

Juriul expoziției alcătuit din: Nicolae Salade (președinte), Ioan Dejugan, Bogdan Butnariu, Aurel Diaconu, Coriolan Chiricheș (membri) și Horia Blănaru (secretar) a acordat, la **clasa filatelice**, un număr de 17 diplome în rang de medalii, astfel: medalie de **Aur** - Adrian Popa - *Scrisori circulare în Transilvania 1742-1867*; **Vermeil Mare** - Lucian Mihai Valea - *Filigranul în filatelie* și Mircea Calu - *Errare humanum est*; **Vermeil** - Constantin Daniliuc - *De la Burebista la Unirea Principatelor*; Mihaela Ene - *Paradisul pășărilor - Delta Dunării* și Lucian Mihai Valea - *Contribuții la studiul emisiunilor Mihai I 1940-1948*; **Argint Mare** - Andrei Potcoavă - *Construcții realizate pe teritorii unde locuiesc români* și Raul Iancovici - *Nostalgia Micului Paris*; **Argint** - Mădălina Ababei - *Istoria Moldovei*; Marilena Iosub - *Realizări ale arhitecturii românești* și Leon Iancovici - *Bucureștii secolului XX - Periplu turistic*; **Bronz argintat** - Emil Sîngeorzan cu două exponate - *Crăciunul în filatelia lumii* și *Paștele - Drumul Crucii*; Ionuț Țogorean (tineret) - *Pe Valea Someșului*;

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Bronz - Luminița Irimie cu trei exponate - *Plantele medicinale în slujba sănătății*; *Flori din grădina mea* și *Compendium floral*.

La **clasa de cartofilie** s-au acordat 12 diplome în rang de: **Diamant** - Radu Cornescu - *Vilegiatura*; Mihai Ceucă - *Capitale europene*; Mircea Calu - *Fortificații săsești din Transilvania*; **Rubin** - Radu Cornescu - *Plajele României Mari*; Dan Pisău - *Vănatul și vânătorul*; Nicolae Stan - *Veșnicia satului românesc*; Ion Stancu - *Trandafirul pe cartea poștală*; Petru Suci - *Chele Turzii*; **Smarald**

- Gheorghe Gilcă - *Popas prin lăcașuri de cult*; Ferdinand Grandl - *Dunărea în zona Cazanelor și a Porților de Fier*; Mihai Ceucă - *Invitație la drumeție*; Alexandru Iftimie - *Țăranul român*.

Au fost realizate două plicuri oampiale și s-au utilizat două ștampile ocazionale (Fig. 1 - 2).

De remarcat, ca de obicei, buna organizare și ospitalitatea deosebită a gazdelor, implicarea efectivă a Primăriei Municipiului (primar dl. Ovidiu Teodor Crețu - în Fig. 3 alături de dl. Mircea Calu).

Galeria celebrităților botoșănene (XII)

dr. Gică MARIȚANU

Johann GORGAS (1768-1841) 28 decembrie - 170 de ani de la moarte

Primul farmacist (spîter) din Botoșani, Johann Gorgias, s-a născut într-o familie de sași din Brașov, în 1768.

După absolvirea „școlilor latinești”, între 1783-1788, studiază „știința farmaciei” și își începe cariera în farmacia lui Iohann von Becher din Brașov. Pentru a-și îmbogăți experiența profesională, lucrează câțiva ani în diferite orașe, ajungând într-un final la Iași unde obține consacrarea definitivă prin activitatea desfășurată în cadrul Farmaciei Geofroy.

După moartea farmacistului Geofroy, care-l desemnase ca „succesor universal”, a moștenit farmacia și întreaga avere a acestuia, iar în 1793 s-a stabilit la Botoșani și a înființat prima farmacie a orașului, în virtutea prevederilor hrîsovului din 5 octombrie prin care domnitorul Mihail Șuțu încuviința cererea botoșănenilor de a avea un doctor și un spîter.

În 1801 s-a căsătorit cu Rosalia, fiica doctorului Johann von Zigler, care, după nouă nașteri cărora le-au supraviețuit doar trei copii, s-a stins în 1821, rămânând văduv până la sfârșitul vieții.

Având o pregătire profesională de excepție, a muncit cu pasiune în farmacia care funcționa în clădirea proprie din centrul orașului și a beneficiat de „privilegiile” acordate de Voievozii: Alexandru Calimach, Alexandru Constantin Moruzi, Scarlat Alexandru și Ioan Sandu Sturdza.

În clădirea farmaciei, „cea mai frumoasă și mai solidă casă din oraș”, care a purtat de-a lungul anilor diferite denumiri și care a fost demolată în 1980, Johann Gorgias a găzduit călători străini însărcinați cu diferite misiuni în zonă, a patronat întrunirile emigrației străine din Botoșani.

Integrat în viața orașului, s-a făcut remarcat, din nou, prin cinstea, loialitatea, altruismul, spiritul civic și de bun organizator, în timpul epidemiei de ciumă din 1818-1819, când, riscându-și viața, separă bolnavii de populația sănătoasă, îi internează în spital unde îi vizitează zilnic și le asigură hrana și medicamentele necesare pe propria cheltuială.

În timpul revoluției din 1821, farmacistul Gorgias a reușit să stăvilească barbariile revoluționarilor îndreptate împotriva concitadinilor de altă opinie iar în momentul în care trupele turcești au intrat în orașul părăsit de autorități, s-a erijat ca ispravnic și a arborat steagul austriac pe care turcii îl respectau, salvând viața multor „bătrâni, bărbați, femei și copii, fără deosebire de religie” pe care îi adăpostise în casa și subteranele sale.

Pentru meritele și marile sale virtuți cetățenești, în 1823 a fost răsplătit de domnul Ion Sandu Sturdza cu titlul de „boer moldovan de clasa întâia”, iar împăratul Austriei, Francisc I, i-a acordat, în 1830, Medalia de aur civilă de onoare.

Distinsul și onorabilul farmacist Johann Gorgias a încetat din viață la 28 decembrie 1841, la Botoșani.

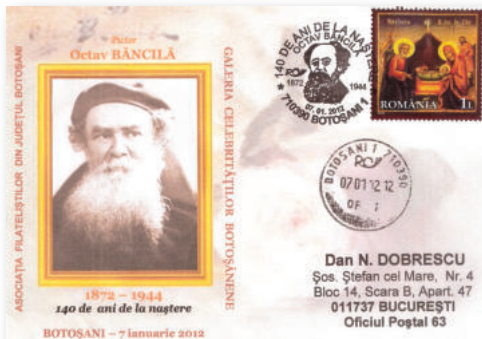
Referințe:

- Gorovei, Artur**, *Monografia orașului Botoșani*, Institutul de Arte Grafice „M. Saidman”, Fălcieni, 1926, pag. 121-126 și pag. 281-290;
- Gomoiu, V. Dr.**, *Repertoar de medici farmaciști, veterinari din ținuturile românești înainte de 1870*, Tip. „Pressa”, Brăila, 1938, pag. 43, 167;
- Gomoiu, V. Dr.**, *Adaos la vol. I din Repertoriul medicilor ...*, București, 1941, pag. 19.

Octav BĂNCILĂ (1872-1944) 7 ianuarie - 140 de ani de la naștere

Pictorul realist cu orientare militantisă de stânga, Octav Băncilă, s-a născut la Botoșani la 7 ianuarie 1872, ca fiu al soților Vasile Băncilă-Gheorghiu și Puheria-Profiră Neculce. Rămas orfan la vârsta de 4 ani și-a petrecut copilăria la Iași, sub oblăduirea surorii sale Sofia, cunoscută militanță socialistă, căsătorită cu Ion Nădejde, unul dintre fondatorii revistei *Contemporanul*. A urmat cursurile primare și două clase la Liceul „Ștefan cel Mare” iar în 1887 s-a înscris la „Școala de Arte Frumoase” din Iași, unde l-a avut printre profesori pe Gh. Panaiteanu Bardasare.

Dorința de a-și perfecționa tehnica artistică îl determină să urmeze între 1894-1898 cursurile ▶▶▶

„Academiei de Arte Frumoase” din München. Studiul intens și lucrul în atelierul pictorilor Haschbe și Lenbach îi permit să realizeze câteva expoziții personale cu lucrările create în această perioadă.

După o scurtă ședere în Italia dedicată studierii operelor create în perioada Renașterii, s-a întors la Iași unde a îmbrățișat cariera didactică fiind profesor de desen și caligrafie la Școala Normală „Vasile Lupu” și la Gimnaziul „Ștefan cel Mare”, pentru ca din 1916 să devină profesor la „Școala de Belle Arte”. Aici, la Iași, a obținut consacrarea ca pictor, punându-și talentul în slujba idealurilor de emancipare socială. Astfel, în perioada 1905-1916, considerată de specialiștii în domeniu ca fiind cea mai prolifică din punct de vedere creativ, pe lângă portrete, peisaje, flori și naturi statice, Băncilă pictează militanțiști teme țărănești și muncitorești.

Impresionat de răscoalele din 1907 realizează 15 tablouri pinte care se numără: *Înainte de 1907, 1907, Execuția, Recunoașterea, Înfirmarea, După răs-*

coale și Historia, iar frământările sociale care preveșteau apropierea războiului l-au apropiat de cauza muncitorimii căreia îi dedică o serie de lucrări, dintre care cităm: *Muncitorul, Grevistul, Întrunire și Pax*.

Și-a prezentat lucrările la București și Iași în numeroase expoziții personale sau de grup, alături de Gheorghe Petrașcu, Jean Steriadi, Paul Verona ș.a., întrunind aprecierile pozitive ale criticilor de artă. În 1942, la Salonul Moldovei, i s-a decernat Premiul Național pentru mesajul umanist transmis prin opera sa compusă dintr-un număr de aproximativ 1.500 de lucrări.

Pictorul Octav Băncilă a încetat din viață la 14 aprilie 1944, la București.

Referințe:

Iov, Dimitrie, Cronici. Oct. Băncilă, Marincea Stănescu, Luchian, N. Dărăscu și Mogoș, în „Lucașfăru”, Sibiu., nr. 7/1914, pag. 212;

Pedvisocar, Sanda, Octav Băncilă, în „România literară”, din 27 ianuarie 1972, pag. 24.

Ion APETROAIE (1937-1997) 11 ianuarie - 75 de ani de la naștere

Ion Apetroaie s-a născut la 11 ianuarie 1937 în satul Lișna, comuna Suharău din județul Botoșani. Școala primară a urmat-o în satul natal între anii 1944-1948, după care a frecventat cursurile gimnaziului „Anastase Bașotă” din Pomârla pe care l-a absolvit în 1951. Starea materială precară a familiei nu-i împiedică părinții să-l înscrie la Liceul „Gr. Ghica VV” din Dorohoi astfel că în 1954, la numai 17 ani, se număra printre absolvenții prestigioasei instituții de învățământ.

Greutățile materiale îl împiedică să urmeze imediat învățământul superior și ca atare între 1954-1956 va funcționa ca învățător în satul Cordăreni din județul Botoșani și comuna Podu-Iloaie din județul Iași. Abia în 1956 reușește la examenul de admitere în Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași, la Facultatea de istorie-filosofie, secția Limba și literatura română. Conștiințiozitatea și profunzimea cunoștințelor acumulate în perioada studenției l-au determinat pe acad. Al. Dima ca în 1960 să-l oprească asistent la catedra de Literatură română.

În același an, debutează publicistic în *lașul literar* cu două comentarii critice. Urmează o perioadă de studiu intens concretizată prin publicarea a numeroase articole de specialitate, eseuri, analize literare, studii despre scriitorii români, recenzii etc. în diferite reviste științifice locale sau centrale.

Își continuă cariera universitară la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași devenind lector în anul 1970, iar din 1972 va preda în Franța cursul de limbă și civilizație românească la Universitatea „Paul Valery” din Montpellier până în 1975 și la Sorbona între 1975-1976.

În anul 1974 devine doctor în filologie cu o teză de doctorat, extrem de apreciată, dedicată operei scriitorului buzoian Vasile Voiculescu.

Reîntors în țară în anul 1976, își reocupă funcția de lector universitar, iar în 1977 devine și secretar de redacție al Analelor Științifice ale Universității „Al. I. Cuza” din Iași. În 1978 obține titlul de conferențiar universitar, iar din 1991 devine profesor universitar, titular al Cate-

drei de literatură română și comparată din cadrul Facultății de Filologie din Iași.

A continuat să scrie și să publice numeroase articole de specialitate colaborând la diferite publicații, a îngrijit și prefațat o serie de ediții, a contribuit cu numeroase studii la editarea unor volume colective în țară și în străinătate și nu în ultimul rând a creat o operă durabilă de critică și istorie literară.

Profesorul universitar Ion Apetroaie s-a stins din viață la 24 august 1997, la Iași.

Referințe:

Apetroaie, N., Viața sotului meu în „Sinteze”, nr. 8/1998, pag. 7; nr. 9/1998, pag. 9;

Ciopraga, C., Rigoarea discursului, timbru participativ în „Cronica”, nr.1/1997, pag. 9;

Hangiu, I., Dicționar al presei literare românești (1790-1982), Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1987;

Ulici, L., Literatura română contemporană, Editura Eminescu, București, 1995;

Zaciu, M., Dicționarul scriitorilor români: A-C, Editura Fundației Culturale Române, București, 1995;

Zugun, P., Un intelectual adevărat, în „Cronica”, nr. 4/1997, p. 10.

Să ne aducem aminte:

Cluburile filatelice postdecembriste (III) -

Clubul Filatelic Municipal Ploiești

ing. Aurel DIACONU

Activitatea filatelică în orașul Ploiești este semnată încă din anul 1932, când înaintașul nostru Toma G. Comănescu, adunase în jurul său filateliștii din Ploiești și Câmpina¹.

Ideea unui cerc filatelic municipal în Ploiești a reapărut încă prin anii '80, când în cadrul Filialei Prahova a AFR, cunoscutul filatelist ploieștean colonelul în rezervă Constantin Nistorescu a propus conducerii de atunci a filialei înființarea unui cerc filatelic puternic la nivelul municipiului, prin unirea cercurilor „mărunte” de la nivelul unităților economice din oraș („filatelia de masă”). Pe vremea aceea ideea nu a „prins”, deoarece președinții de cercuri ar fi putut pierde avantajele pe care le aveau ca șefi, mai ales la repartizarea de colițe nedantelate ce se distribuiau cu restricții, numai celor „merituoși” (de foarte multe ori erau trecuți pe aceste tabele „membrii filateliști” care nici măcar nu știau că sunt filateliști).

Au venit evenimentele din decembrie 1989 și ca peste tot și la nivelul Asociației Filateliștilor din Prahova s-a trecut la înlăturarea vechii conduceri și instaurarea uneia interimare, din care au făcut parte și unii din cei „marginalizați” anterior.

După numai trei luni, s-a ales noua conducere a Asociației Filateliștilor din Prahova și când a ieșit pe primul loc, cu cel mai mare număr de voturi, deci ca președinte un filatelist din Câmpina, au început „discuțiile”:

- cum poate conduce un om care nu este de la „centru”?
- următorii, în ordinea numărului de voturi, ce funcții să aibe?
- dar cu „ceilalți” cum rămâne?
- etc.

Discuțiile au continuat luni de zile, fără nici un rezultat.

Așa se face că în luna noiembrie 1990, cei nemulțumiți de discuțiile, certurile și dezacordurile din interiorul noii conduceri aleasă (și mai ales că cel ce obținuse cele mai multe voturi și urma, logic, să ocupe funcția de președinte, a fost „convins” să se retragă) adepții realizării unui cerc municipal s-au adunat și și-au propus înfăptuirea vechiului proiect de cerc filatelic municipal, sub denumirea de **Clubul Filatelic Municipal Ploiești**.

În ziua de 10 decembrie 1990, un grup de 28 de filateliști ploieșteni, în frunte cu Constantin Nistorescu și Constantin Boris, s-au întâlnit, au discutat și aprobat următoarele documente: statutul Clubului Filatelic Municipal Ploiești (care este valabil și astăzi); alegerea Consiliului de conducere a clubului, format din 15 membri; alegerea unei comisii de cenzori.

În urma votului secret, pe bază de buletine, a rezultat următoarea conducere a Clubului Filatelic Municipal Ploiești: prof. Petre Columban (director), Marian Ghinea și Constantin Boris (directori adjuncți), Marin Papacostea (secretar), Neuman Niederhofer (contabil), Aurel Diaconu și Traian Tomovici (membri).

O dată constituită conducerea clubului, a urmat procedura de intrare în legalitate: înregistrarea la Judecătoria Ploiești a noii organizații. „Nașterea” nu a fost lipsită de „dureri” așa că după mai multe piedici puse de noua conducere a Asociației Filateliștilor din Prahova, care își vedea pierdută o parte din membri, la data de 3 ianuarie 1991, prin sentința civilă nr. 1 se dispune înscrierea Clubului Filatelic Municipal Ploiești în „registru special ținut în acest scop, la Judecătoria Ploiești”. Așa a luat „naștere” noua formațiune filatelică.

În același an, am solicitat și obținut aderarea la FFR ca membru cu drepturi depline.

Clubul își începe activitatea „în forță”, membrii săi vrând să demonstreze că activitatea la Ploiești continuă, prin realizarea de materiale filatelice pentru colecționarii săi. Astfel în 1991 s-au realizat trei ștampile cu tematica „cosmos” și primul plic special dedicat organizării „Primului Târg filatelic-numismatic «EXPO FOTBAL»”.

Tot în 1991 reușim să edităm primul număr al buletinului TIMBROFILUL, care, spre regretul nostru, a avut o existență efemeră, datorită neajunsurilor financiare.

De-alungul anilor conducerea clubului a suferit modificări, din cauze mai mult sau mai puțin subiective (retrageri din viața filatelică - prof. Petre Columban; decese etc.) astfel că din 1995, conducerea clubului este asigurată de: Aurel Diaconu (director), Gabriel Stoian (director adjunct), Mihai Tudor (secretar), Nicolae Iosif (contabil), Coliolan Traian Tomovici (membru).

Din anul 2008 s-a renunțat la titulatura de „director de club” și s-a revenit la cea de „președinte”, pentru a ne alinia la terminologia adoptată de FFR.

De la înființare numărul membrilor a avut o evoluție continuu descrescătoare, astfel: dacă în 1997 aveam 115 membri, am ajuns ca în 2009, numărul celor activi să fie de numai 24. Acest lucru se datorează în primul rând situației actuale (scăderea puterii de cumpărare a membrilor; creșterea nejustificată a nominalurilor mărcilor poștale românești, lipsei unor spații adecvate pentru desfășurarea activității filatelice etc.) și în general a stării filateliei românești actuale, a politicii de editare a mărcilor poștale românești.

Astfel se face că urmare a alegerilor din 16 mai 2009, Clubul Filatelic Municipal Ploiești are următoarea conducere: ing. Aurel Diaconu (președinte), prof. Gabriel Stoian (vicepreședinte), ing. Mihai Dumitrescu (secretar), Nicolae Iosif (responsabil financiar), ▶▶▶

¹ Diaconu, Aurel - *O pagină din istoria filateliei românești - Cercul filatelic Ploiești*, *philatelica.ro*, II, nr. 3(8) - mai-iunie 2010, p. 13.

ing. Sorin Georgescu (membru).

În decursul celor 21 de ani de existență, filateliiștii ploieșteni au realizat câteva expoziții locale, fiind ajutați de unele instituții din municipiul nostru. Am realizat și câteva premiere, cum ar fi: primul plic special bilingv: româna-engleză (inclusiv prima ștampilă bilingvă) cu ocazia „Primei expediții internaționale de căutare a lui ROMANICHTHYS VALSANICOLA (Aspretele)” - pește descoperit în România în 1956, și care a fost o surpriză pentru ihtiologii din întreaga lume, conducând la modificarea clasificării sistematice a familiei *Percide*. Este o fosilă vie, care supraviețuiește numai în România, în râul Vîlsan. Această specie a fost inclusă în „Lista Roșie a Speciilor Europene Amenințate cu Dispariția, aprobată de C.E.E. în 1991. De altfel, peștele a fost inclus, la cererea expresă a Clubului Filatelic Municipal Ploiești, pe valoarea de 10 lei din emisiunea „Pești” din anul 1992 (Mi #4779).

Am căutat să evidențiem personalitățile marcante ale municipiului sau județului nostru; astfel am dedicat picuri și ștampile speciale: în 1993 și 2003 poetului Nichita Stănescu; în 1996 (Fig. 1) și 1998 lui Iulia Hașdeu, la Câmpina; în 1999 am aniversat centenarul nașterii compozitorului Paul Constantinescu, iar în 2000 l-am sărbătorit pe actorul Toma Caragiu (75 de ani de la naștere) și tot în 2000 l-am comemorat pe Nicolae Iorga (60 de ani de la asasinarea lui la Strejnic, în apropiere de Ploiești).

În 2001 am aniversat 80 de ani de la zborul peste Carpați al lui Ioan Peșeș (un pionier uitat al aviației române) printr-un plic special, circulat cu mașina pe ruta Băicoi (de unde a plecat Peșeș) - aerodromul Stejnic și zburat apoi până la Ghimbav (Fig. 2).

Unul din edificiile importante de cultură ale municipiului este, actualul Colegiu Național „Mihai Viteazul”, dar care în trecut s-a

numit Liceul „Sfinții Petru și Pavel” și pentru care s-au împlinit la 29.06.1995 100 de ani de la punerea pietrei de temelie.

Nici eclipsa de soare din 11.08.1999 nu a „scăpat” atenției noastre, mai ales că ne-am aflat în zona de totalitate a fenomenului.

Clubul Filatelic Municipal Ploiești a trecut și prin momente dificile, când, în 2008, a contestat în instanță hotărârile „așa-zisului Congres al FFR”, desfășurate în afara statutului federației, fapt ce ne-a adus în fața Justiției cu amenințarea desființării de către mai marii federației, care consideră că dacă nu ești cu „ei”, ești împotriva „lor” (metode de pe vremea care o știm cu toții și pe care o credeam apusă, dar se pare că nu-i chiar așa). Am rezistat și s-a dovedit în fața judecătorilor ca am avut dreptate: congresul respectiv fiind anulat. Iar Clubul există în continuare.

Activitatea se desfășura din ce în ce mai greu (mai ales din lipsa unui spațiu de întâlnire), până când am primit un ajutor semnificativ din partea Casei de cultură a sindicatelor, care ne-a creat condiții prielnice de a putea să facem schimburi de materiale și idei în spațiul pus cu generozitate la dispoziție săptămânal.

De la înființare și până astăzi, un bilanț sumar arată că am realizat 102 plicuri speciale, apreciate în țară și peste 140 de ștampile speciale. La manifestările din anul acesta dedicate lui Ion Luca Car-

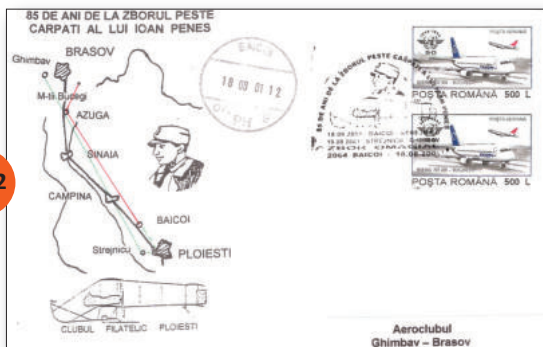

Fig. 1

giale², am avut sprijinul atât al Primăriei Municipiului Ploiești (pentru 30.01.2012 - 160 de ani de la naștere și 22.06.2012 - 100 de ani de la moarte), cât și al Teatrului *Toma Caragiu*³ pentru turneul realizat de acesta în Germania cu piesa „O noapte furtunoasă” în februarie 2012. Beneficiind de talentul d-lui dr. Ioan Daniliuc, am reușit, poate, cele mai frumoase piese filatelice din scurta noastră istorie.

De fapt, Clubul Filatelic Municipal Ploiești ar trebui să se numească **Clubul filatelic Toma Comănescu**, după numele înaintașului nostru, care în 1932 a constituit primul nucleu al filateliei în Ploiești.

Fig. 2

² 2012 - Anul Ion Luca Caragiale, philatelica.ro, IV, nr. 2(19) - martie-aprilie 2012, cop. 2-3.

³ Diaconu, Aurel - Festivalul de teatru „Toma Caragiu”, philatelica.ro, III, nr. 6(17) - noiembrie-decembrie 2011, p. 37.

Al șaselea caiet *Pe urmele unor expoziții*

Dan ȚĂRAN continuă periplul său intitulat *Pe urmele unor expoziții* și ne propune un nou caiet din acest ciclu, având ca motto *Gândește-te că tot ce are un sfârșit, a avut și un început*. Caietul este editat în aprilie 2012 la Leonberg (Germania) și se desfășoară pe 64 pagini, fiind realizată în regie proprie. Lucrarea este dedicată expozițiilor ZIUA ARMATEI, ZIUA EUROPEI, ISTORIA. Retrospectiva care ne-o propune autorul acoperă perioada 1979-2011.

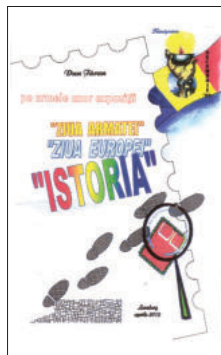
Lucrarea se adresează filateliștilor preocupăți de istoria filateliei românești, fiind

un mesaj pentru viitorime.

De menționat cele șase pagini dedicate evenimentelor din *Decembrie 1989* privind reflectarea acestora în filatelia timișoreană.

Din nou, apreciem ca meritoriu efortul autorului de a rememora, folosind documente din presa vremii, încă o pagină din activitatea expozițională desfășurată la Timișoara.

Lucrarea poate fi accesată în format digital. Cei interesați în procurarea lucrării se pot adresa autorului, tel 0049 715 229 124. (dna)

In memoriam

Răzvan-Radu POPESCU (1952-2012)

Cu toții ajungem în fața lui Dumnezeu, care ne judecă pentru faptele și gândurile noastre, unii mai devreme, alții mai târziu. Pe cei mai buni dintre noi Dumnezeu îi alege și-i cheamă la El. Așa a fost cazul lui Răzvan-Radu Popescu, care a plecat într-o lume mai dreaptă în Sfânta Duminică de 15 iulie 2012. A fost un om cu un rar bun simț, de o nemărginită bunătate și de o cinste ireproșabilă.

Pe plan filatelic a abordat cele mai diverse sectoare, totdeauna cu rezultate remarcabile: a publicat numeroase articole, a făcut parte din multe jurii, s-a ocupat de cartofilie, a făcut colecții tematice (Schiul în filatelie), de istorie pos-

tală (Poșta feroviară), de ștampilografie (francatură mecanice), de filatelia tradițională (a avut cea mai bună și completă colecție a emisiunii „Spic de Grâu”). Pe toate le-a realizat cu drag, cu pasiune și mai ales cu corectitudine.

A fost absolvent al Facultății de Energetică (secția subinginerii), dar și licențiat în istorie.

Toți cei care l-au cunoscut îi vor păstra o vie amintire.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

► schimb filatelic ► cumpărare ► vânzare ► ► philatelic exchange ► buy ► sell ►

- Cumpăr piese (pentru colecție OPEN) tematica (zona) Snagov (lac, pădure, canotaj, personalități asociate), mănăstirile Căldărușani și Țigănești (detalii în www.FundatiaSnagov.ro). Tel: 0722 601 830, e-mail: fundatia@snagov.ro
- Caut scrisoare sau fragment având aplicată ștampila ocazională IXeme Congres International de Medicine et de

Pharmacie Militaires, București 1937, dndobrescu_damnd@yahoo.com.

► Caut literatură (mă interesează inclusiv fotocopii) referitoare la emisiunea Ziariști-1920-Újságírók. Mă interesează și articole din presa vremii precum și materiale legate de Congresul Ziariștilor din Transilvania și Banat, respectiv Ottó Ámon. office@stampland.net

► Responsabilitatea juridică pentru conținutul articolelor aparține autorilor.

► Responsabilitatea pentru conținutul anunțurilor (schimb, vând, cumpăr) revine exclusiv celor care au solicitat apariția

lor.

► Reproducerea parțială sau integrală a materialelor din revistă este permisă numai cu acordul scris al editorului.

► Manuscrisele spre publicare se transmit editorului:

dndobrescu_damnd@yahoo.com

► licitații ► auction ►

CG Auctioneers
Christoph Gärtner Auktionen
<http://www.auktionshaus-gaertner.de>

David Feldman
<http://www.davidfeldman.com>

philatelica.ro
To access this journal click:
<http://www.philatelica.ro/revista.html>

U.S. POSTAGE 44
ZAZELE.COM

Publicitate. Machete și negociere tarife Advertising. Up-making and publicity price list

László KÁLLAI - office@stampland.net

► Minimum charge €4.00. Six times for the price of five. Twelve times for the price of nine. Send text to László KÁLLAI, office@stampland.net and payment to Coriolan CHIRICHEȘ, e-mail: coriolan2006@yahoo.com

► Taxa de mică publicitate (schimb filatelic, vânzare-cumpărare) este de 0,20 € pentru fiecare cuvânt, dar nu mai puțin de 4,00 € - 20 de cuvinte. Pentru 6 apariții se plătesc cinci apariții, iar pentru 12 apariții se plătesc nouă apariții. Textul se trimite d-lui László KÁLLAI (office@stampland.net), iar contravaloarea anunțurilor de mică publicitate se achită d-lui Coriolan CHIRICHEȘ (coriolan2006@yahoo.com).

philatelica.ro este o marcă înregistrată sub nr. 101604

Tipărit la Director: Coriolan CHIRICHEȘ

Cap limpede: Coriolan CHIRICHEȘ
Redactor: Dumitru F. DUMITRU
Traduceri: Gilda ROȘCA, Florin PATAPIE - RAICU, Dan N. DOBRESCU

Abonamente: coriolan2006@yahoo.com

Format electronic: <http://www.philatelica.ro/revista.html>

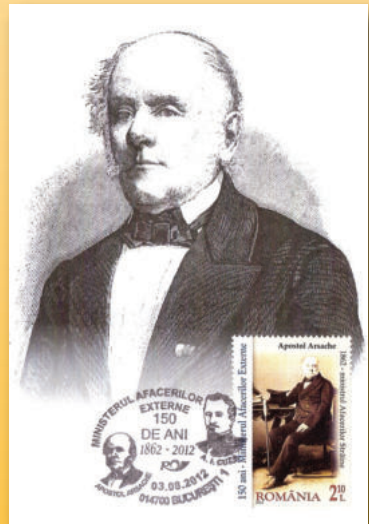
Ziua internațională a teatrului - Anul Caragiale,
suport tipărit la Editura AXA Botoșani,
francat cu marca postală de 3 L -
emisiunea *Portretele bancnotelor* -
punere în circulație 10.02.2012,
obliterat 27.03.2012 014700 BUCUREȘTI 1.

100 ani de la moarte Ion Luca Caragiale,
suport tipărit în 2012 la Editura AXA Botoșani,
francat cu marca postală de 5 L -
emisiunea *2012 - Anul „Caragiale”* -
punere în circulație 30.01.2012,
obliterat 22.06.2012 100590 PLOIEȘTI 1.

Ziua mondială a mediului,
suport tipărit în 2012 la Editura AXA Botoșani,
francat cu marca postală de 1 L -
emisiunea *Flora României „Florile faunei” (I)* -
punere în circulație 17.01.2012,
obliterat 05.06.2012 105100 AZUGA.

150 de ani de la înființarea Ministerului Afacerilor Externe,
suport tipărit în 2012 la Editura AXA Botoșani,
francat cu marca postală de 2,10 L - emisiunea
Ministerul Afacerilor Externe, 150 de ani de diplomație - punere în circulație 25.04.2012,
obliterat 03.08.2012 014700 BUCUREȘTI 1.

cartea de pe copertă

Remember (4)

Retrospectiva scrierilor filatelice ale lui Marcel Şapira

Dan N. DOBRESCU, AIJP

Cărțile cu conținut filatelic ale lui Marcel Şapira pot fi grupate astfel:

A. Catalogul mărcilor poștale românești - atipice, vol. 1 - Erori (1865-1991), Editura SIGMA, București 1992, 54 pag.; vol. 2 - Varietăți de dantelură (1876-1991), Editura SIGMA, București 1992, 56 pag.; vol. 3 - Varietăți de culoare, imagine și poziționare, varietăți percepute *verso* mărcilor (1858-1992), Editura SIGMA, București 1993, 64 pag.; vol. 4 - Varietăți percepute prin transparență, varietăți de material, varietăți ale supratapanelor (1858-1992), Editura SIGMA, București 1993, 68 pag.; vol. 5 - Curiozități cu semne suplimentare (1864-2000), Editura SIGMA, București 2001, 140 pag.

Lucrarea a acoperit un gol imens chiar dacă unele articole au fost publicate în reviste de specialitate, constituind primul catalog, în literatura filatelică din România, privind acest subiect.

S-au păstrat două exponate

¹ Şapira, Marcel - *Romanian stamps partially printed*, web site address http://www.philatelia.ro/04_19.html

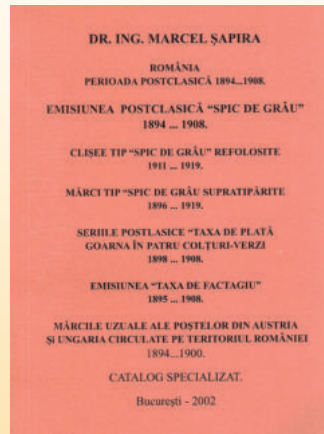
² Şapira, Marcel - *Romanian curiosities*, web site address http://www.philatelia.ro/04_17.html

care ilustrează o parte a acestor subiecte ^{1,2}.

B. Urmările filatelice ale celor două războaie mondiale: Emisiunile de mărci poștale din Transilvania de Nord (20 noiembrie 1944-26 martie 1945), Editura SIGMA, București 1993, 140 pag.; Emisiunile provizorii de mărci Cluj și Oradea (27 iunie 1919-31 decembrie 1921), Editura SIGMA, București 1994, 104 pag.; Emisiunile de ocupație din nord-vestul României (5 mai 1919-28 martie 1920), Ocupația franceză în Arad, C.M.T., Debrețin I, Debrețin II, București 1999, 158 pag.

Lucrările se constituie ca pagini pentru un viitor catalog al mărcilor poștale românești.

C. Studiul mărcilor postclasice românești: Emisiunea *Paris* (1872-1885), Editura SIGMA PRIMEX, București 1996, 68 pag; Emisiunile *București* (1876-1885), Editura SIGMA PRIMEX, București 1997, 130 pag; Mărci postclasice românești emise și utilizate în perioada februarie 1890-iulie 1894, București 2000, 100 pag.; România perioada postclasică (1894-1908): emisiunea postclasică *Spic de Grâu* (1894-1908), seriile postclasice *Taxa de plată în patru colțuri* (1898-1908), emisiunea *Ta-*

xa de factagiu (1895-1908), mărcile uzuale ale poștelor din Austria și Ungaria circulate pe teritoriul României (1894-1900), București 2002, 150 pag.

Lucrările reprezintă, în bună măsură, o sinteză a materialelor elaborate de generații de distinși filателиști la care se adaugă cercetările autorului, întinse pe mai multe decenii, precum și considerațiile personale ale acestuia. Piesele reproduse în lucrări au aparținut cu precădere colecției autorului, dar și unor colecționari care au avut amabilitatea să le pună la dispoziția acestuia.

Cei interesați în consultarea acestor lucrări se pot adresa Bibliotecii Muzeului Național Filatelic.

AEROMFILA 2012

Plicuri ocazionale dedicate evenimentului.
Machetare plicuri și ștampile ocazionale - dr. Ioan Daniiluc.